

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2014**

BEKNOPTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het vijftigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

ALGEMEENHEDEN

1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS, ondervoorzitter

H. GOEMAN
de heren
T. HERMANS,

S. UTSI

T. BAERT

Plaatsvervangende leden

de heer
F. JUDO
de heer
P. Van Damme
de heer
C. CLOOTS
mevrouw
H. ROOSENS
mevrouw
I. MOYSON

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
S. VAN OMMESLAEGHE

F. GOSSELIN
mevrouw
D. GUSTIN
de heer
P. VERWILGHEN
mevrouw
A. MAHOUX

Plaatsvervangende leden

de heer
M. ALIBONI
mevrouw
L. GLAUTIER
mevrouw
N. SOTIETA

Q. HAYOIS
de heer
G. VAN LINT

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
M. HENN

Plaatsvervangend lid

mevrouw
M. XHONNEUX

Het voorzitterschap van de Commissie werd waargenomen door de heer E. VANDENBOSSCHE.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De administratieve dienst werd geleid door de heer L. RENDERS, adviseur van de Nederlandse taalrol.

De heer L. RENDERS nam het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT, alsook van de Nederlandse afdeling. Als verslaggever fungeerde eveneens de heer L. RENDERS.

2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2014 hebben de verenigde vergaderingen veertien zittingen gehouden.

In dit jaarverslag wordt een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Verder bevat dit verslag een synthese van alle adviezen die in de loop van 2014 werden uitgebracht door respectievelijk de verenigde afdelingen, de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling van de VCT omtrent bij haar ingediende klachten, enerzijds, en aangaande door ministers ondertekende vragen om advies, anderzijds.

Voorts werden de omzendbrieven die de VCT stuurde, alsook de interne werkingsnota's die zij ter zitting goedkeurde in dit verslag geïntegreerd.

Tot slot omvat dit document op beknopte wijze de verslaggeving, de adviezen, evenals de briefwisseling met betrekking tot de taalexamens die georganiseerd worden in de taalgrensgemeenten en welke onder het toezicht van de VCT staan.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	1	-	3	7
F	19	10	1	30
N	14	49	1	64
D	-	1	-	1
Totaal	34	60	5	102
<i>Uitgebrachte adviezen</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	-	-
F	19	27	1	47
N	12	71	1	84
D	-	1	-	1
Totaal	31	99	2	132

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	7	-	7
Uitgebrachte adviezen	-	11	-	11
Totaal	-	18	-	18

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Uitgebrachte Adviezen	-	-	-	-

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden in principe goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;
[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

**VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN**

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- **Paleis voor Schone Kunsten:**
gebruik van de naam "Bozar" en de taalvaardigheid van het personeel van "BOZAR Brasserie".

Het Paleis voor Schone Kunsten is een centrale dienst als bedoeld door de SWT.

Als concessiehouder van het Paleis voor Schone Kunsten is de vennootschap EDYMM als uitbater van "BOZAR Brasserie", in voorliggend geval, onderworpen aan de SWT (art. 1, § 1, 2° van de SWT), en dient zij in navolging van artikel 41, §1, SWT, in haar betrekkingen met particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (zie gelijkaardige adviezen 34.222 van 19 juni 2003, 39.065 van 29 november 2007, 41.023 van 8 mei 2009 en 43.136 van 20 januari 2012). De klager moest in het Nederlands bediend worden door het personeel van "BOZAR Brasserie". De klacht is op dit punt gegrond.

Gebruik van de term BOZAR (adviezen 37.197 van 12 september 2008 en 41.049 van 18 september 2009):

Culturele overheidsinstellingen ontsnappen in hun communicatie- en promotieacties niet aan de wetten van de markt en gaan op zoek naar "flitsende" logo's. Zulks kan evenwel niet onbeperkt en met name blijven de acties van dergelijke instellingen onderworpen aan de SWT.

De wetgever heeft zulks nogmaals bevestigd bij het vastleggen van het nieuwe statuut van het Paleis voor Schone Kunsten; met name is het Paleis voor Schone Kunsten verplicht het Nederlands en het Frans op voet van strikte gelijkheid te behandelen.

Het logo "Bozar" is niet opgenomen in de wet van 7 mei 1999 houdende oprichting van het Paleis voor Schone Kunsten (BS. 20.08.1999), noch in haar uitvoeringsbesluiten. Er is dus geen wettelijke basis voor het veralgemeende gebruik van de term "Bozar". Afkortingen of logo's zijn aanvaardbaar voor zover zij zowel naar de Nederlandstalige als Franstalige benaming van de betrokken instelling verwijzen en het gebruik van de twee talen op voet van strikte gelijkheid behandelen. Hetgeen in casu niet het geval is. De klacht is op dit punt eveneens gegrond.

(Advies 45.160 van 7 november 2014)

- **Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV):**
gebruikt veelvuldig de slogan "GO FOR ZERO" ter ondersteuning van zijn campagnes, zowel op de website van het instituut als op affiches langs de wegen.

Het BIVV is een private onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT). De website en de affiches van het BIVV zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten, conform artikel 40, lid 2, SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

De teksten van de campagnes die gebruik maken van de slogan "GO FOR ZERO", zowel op de website als op de affiches, zijn in de eerste plaats in het Nederlands en/of in het Frans gesteld. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse of Franse tekst maar een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken en kunnen bijgevolg niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd (zie advies 43.074 van 9 december 2011 betreffende affiches van het BIVV in Overijse). De klacht is ongegrond.

(Advies [<2 N] 46.053 van 12 september 2014)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

- **bpost:**
vanaf 1 januari 2015 zal bpost op haar documenten gebruik maken van de volgende schrijfwijze "BELGIE(N) – BELGIQUE", waar er geen gebruik meer gemaakt wordt van het trema in de Nederlandse versie van de naam.

Het gaat hier om een probleem dat verband houdt met de kwaliteit van de taal en bijgevolg met de luister ervan.

De VCT heeft tot taak de waken over de toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Die opdracht strekt zich niet uit tot de luister van de taal. Deze laatste behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen die, desgevallend, daartoe geëigende adviesorganen hebben opgericht.

Zij acht zich derhalve niet bevoegd om terzake uitspraak te doen.

(Advies 46.092 van 12 december 2014)

B. **TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN**

- **Parket van de Procureur des Konings van de Rechtbank van Brussel:**
sturen van een in het Frans gestelde brief aangaande de betaling van een verkeersboete aan een Nederlandstalig inwoner van Brussel.

De bedoelde brief houdt een voorstel tot onmiddellijke inning in en moet beschouwd worden als een gerechtelijke handeling.

De proceshandelingen worden, wat het taalgebruik betreft, beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden zich beperken tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT terzake niet bevoegd.

(Advies 46.095 van 10 oktober 2014)

2. **HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK**

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. **TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS**

Het vademecum voor het opstellen van de taalkaders wordt in dit jaarverslag opgenomen als bijlage.

a) Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2014 hebben de verenigde afdelingen van de VCT vier adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten:

- Dienst voor de Veiligheid en de Interoperabiliteit van de Spoorwegen van de FOD Mobiliteit en Vervoer (advies 46.047 van 13 juni 2014);
- Onderzoeksorgaan voor Ongevallen en Incidenten op het Spoor van de FOD Mobiliteit en Vervoer (advies 46.047 van 13 juni 2014);
- Actiris (advies 46.019 van 30 april 2014);
- Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad (advies 46.005 du 9 mai 2014);

Over dezelfde periode bracht ze zeventien adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Fedasil (advies 45.187 van 17 januari 2014);
- Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad (advies 46.005 du 9 mai 2014);
- Dienst voor de Veiligheid en de Interoperabiliteit van de Spoorwegen van de FOD Mobiliteit en Vervoer (advies 45.183 van 13 juni 2014);
- FOD Sociale Zekerheid (advies 46.045 van 9 mei 2014);
- Grondwettelijk Hof (advies 46051 van 9 mei 2014);
- Federale Politie (advies 46.024 van 16 mei 2014);
- Federaal Planbureau (advies 46.055 van 16 mei 2014);
- Secretariaat van de Hoge Raad voor Zelfstandigen en KMO (advies 46.068 van 13 juni 2014);
- Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (advies 46.082 van 12 september 2014);
- Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (advies 46.099 van 24 oktober 2014);
- Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) (advies 46.009 van 15 januari 2014);
- E-Health Plaform (advies 46.011 van 23 januari 2014);
- Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen (advies 46.016 van 1 april 2014);
- Actiris (advies 46.019 van 3 april 2014);
- FOD Maatschappelijke Integratie (advies 46.021 van 1 april 2014);
- Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen van België en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (advies 46.117 van 12 december 2014);
- Pensioendienst voor de Overheidssector (advies 46.105 van 21 november 2014).

2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2014.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek.

1. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
2. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

3. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
4. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
5. Agentschap voor Buitenlandse Handel
6. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
7. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
8. Algemeen Rijksarchief
9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
10. Nationale Bank van België
11. Koninklijke Bibliotheek van België
12. Bureau voor Normalisatie
13. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
14. Federaal Planbureau
15. Enig kantoor van Douane en Accijnzen
16. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
17. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
18. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
19. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
20. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
21. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
22. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
23. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
24. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
25. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
26. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
27. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
28. Nationale Arbeidsraad
29. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's
30. Belgische technische coöperatie
31. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
32. Fonds voor Arbeidsongevallen
33. Fonds voor Beroepsziekten
34. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
35. Innoviris
36. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
37. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
38. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
39. Instituut voor Veteranen - Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
40. Nationaal Geografisch Instituut
41. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
42. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
43. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
44. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
45. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
46. Koninklijk Meteorologisch Instituut
47. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur
48. Nationale plantentuin
49. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
50. Nationale Loterij
51. Ministerie van Landsverdediging
52. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
53. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
54. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
55. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
56. Koninklijk Observatorium van België
57. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
58. Controledienst voor de Ziekenfondsen
59. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid
60. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
61. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
62. Rijksdienst voor Pensioenen

63. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
64. Nationale Delcrederedienst
65. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
66. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
67. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten
68. Nationaal Orkest van België
69. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
70. Administratief personeel van de Raad van State
71. eHealth-platform
72. Haven van Brussel
73. Regie der Gebouwen
74. Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen
75. Pensioendienst voor de Overheidssector
76. Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
77. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
78. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
79. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
80. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
81. FOD Budget en Beheercontrole
82. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
83. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
84. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
85. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
86. FOD Financiën
87. FOD Binnenlandse Zaken
88. FOD Justitie
89. FOD Mobiliteit en Vervoer
90. FOD Personeel en Organisatie
91. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
92. FOD Sociale Zekerheid
93. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
94. POD Maatschappelijke Integratie
95. Veiligheid van de Staat

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2014

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden geconstateerd, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder aangestipt.

Toestand in de FOD's

1. FOD voor Informatie- en Communicatietechnologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (2 F – 3 N) alsook op de 2e trap (4 F – 10 N)

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (4 F – 3 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N), op de 4e trap (1 F – 5 N, zegge een verhouding 16,67% F – 83,33% N), alsook op de 5e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

2. FOD Justitie

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (171 F – 118 N, zegge een verhouding 59,17% F – 40,83% N).

3. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 2 N) alsook op de 2e trap (66 F – 69 N)

Op de lagere trappen (verhouding 45,8% F – 54,2% N) zijn er evenwichtsverstoringen 3e trap (337 F – 395 N, zegge een verhouding 47,04% F – 52,96% N), op de 4e trap (177 F – 214 N, zegge een verhouding 45,27% F – 54,73% N), alsook op de 5e trap (135 F – 138 N, zegge een verhouding 49,45% F – 50,55% N).

4. FOD Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (4 F – 3 N) en op de 2e trap (39 F – 32 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,39% F – 50,61% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (143 F – 122 N, zegge een verhouding 53,96% F – 46,04% N).

5. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (2 F – 4 N) en op de 2e trap (30 F – 36 N).

6. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (50 F – 54 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (188 F – 162 N, zegge een verhouding 53,71% F – 46,29% N), op de 4e trap (99 F – 111 N, zegge een verhouding 47,14% F – 52,86% N), alsook op de 5e trap (76 F – 101 N, zegge een verhouding 42,94% F – 57,06% N).

7. FOD Personeel en Organisatie

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (2 F – 4 N) en op de 2e trap (33 F – 47 N)

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (36 F – 44 N, zegge een verhouding 45,83% F – 54,17% N) en op de 5e trap (28 F – 18 N, zegge een verhouding 61,11% F – 38,89% N).

8. FOD Budget en Beheercontrole

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (6 F – 7 N).

Op de lagere trappen (verhouding 48% F – 52% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (62 F – 54 N, zegge een verhouding 52,99% F – 47,01% N) en op de 4e trap (4 F – 6 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N) en op de 5e trap (7 F – 4 N, zegge een verhouding 63,64% F – 36,36% N).

9. FOD Mobiliteit en Transport

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 4 N)

Op de lagere trappen (verhouding 41,97% F – 58,03% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (264 F – 307 N, zegge een verhouding 46,23% F – 53,77% N) en op de 4e trap (114 F – 184 N, zegge een verhouding 38,26% F – 61,74% N) en op de 5e trap (106 F – 112 N, zegge een verhouding 48,62% F – 51,38% N).

10. FOD Binnenlandse Zaken

Geen opmerkingen.

11. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (36 F – 41 N).

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid

1. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (0 F - 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 54% F – 46% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (24 F – 24 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 4e trap (23 F – 17 N, zegge een verhouding 57,50% F – 42,50% N) en op de 5e trap (6 F – 4 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

2. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (3 F - 2 N - 1 F twt. – 1 N twt.).

3. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (3 F – 3 N – 0 F twt. – 1 N twt.) en op de 2e trap (11 F – 21 N – 3 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (128 F – 165 N, zegge een verhouding 43,69% F – 56,31% N) en op de 5e trap (48 F – 50 N, zegge een verhouding 48,98% F – 51,02% N).

4. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (3 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.) en op de 2e trap (25 F – 28 N – 1 F twt. – 7 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,16% F – 53,84% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (178 F – 183 N, zegge een verhouding 49,31% F – 50,69% N) en op de 4e trap (144 F – 181 N, zegge een verhouding 44,31% F – 55,69% N) en op de 5e trap (38 F – 31 N, zegge een verhouding 55,07% F – 44,93% N).

5. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (7 F – 7 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 52,57% F – 47,43% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (56 F – 47 N, zegge een verhouding 54,37% F – 45,63% N), alsook op de 4e trap (55 F – 62 N, zegge een verhouding 47% F – 53% N) en op de 5e trap (12 F – 12 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

6. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (18 F – 28 N – 4 F twt. – 6 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,80% F – 54,20% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (118 F – 137 N, zegge een verhouding 46,27% F – 53,73% N) en op de 5e trap (100 F – 69 N, zegge een verhouding 59,17% F – 40,83% N).

7. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2e trap (1 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% F – 52,50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (6 F – 5 N, zegge een verhouding 54,55% F – 45,45% N), op de 4e trap (3 F – 6 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N), alsook op de 5e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

8. Pensioendienst van de overheidssector

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (0 F – 1 N), alsook op de 2e trap (10 F – 9 N – 3 F twt. – 3 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,56% F – 54,44% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (103 F – 113 N, zegge een verhouding 47,68% F – 51,32% N) en op de 5e trap (32 F – 32 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

9. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden

Geen Franstalig personeel bij gebrek aan kandidaten.

10. Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (3 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 60,18% F – 39,82% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (21 F – 17 N, zegge een verhouding 55,28% F – 44,72% N), alsook op de 5e trap (11 F – 6 N, zegge een verhouding 64,70% F – 35,30% N).

11. Fonds voor Beroepsziekten

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% N – 52,50% F) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (13 N – 19 F, zegge een verhouding 40,62% N – 59,38% F).

12. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (10 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,39% F – 53,61% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (40 F – 44 N, zegge een verhouding 47,61% F – 52,39% N), alsook op de 5e trap (13 F – 9 N, zegge een verhouding 59,1% F – 40,9% N).

13. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie

Op de lagere trappen (verhouding 43,28% F – 56,72% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (23 F – 32 N, zegge een verhouding 41,82% F – 58,18% N), alsook op de 4e trap (21 F – 22 N, zegge een verhouding 48,83% F – 51,17% N).

Toestand in de andere federale centrale diensten

1. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (37 F – 35 N).

Op de lagere trappen (verhouding 41,70% F – 58,30% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (5 F – 10 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N) en op de 4^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

2. Agentschap voor Buitenlandse Handel

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (10 F – 12 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N) en op de 4e trap (9 F – 4 N, zegge een verhouding 69,23 % F – 30,73% N).

3. Rijksdienst voor Pensioenen

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 3 N) en op de 2e trap (21 F – 13 N – 2 F twt. – 7 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,41% F – 53,59% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (329 F – 412 N, zegge een verhouding 44,4% F – 55,6% N) en op de 5e trap (84 F – 76 N, zegge een verhouding 55,5% F – 44,5% N).

4. Nationaal Orkest van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F - 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (2 F – 4 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N), alsook op de 4e trap (3 F – 0 N, zegge een verhouding 100% F - geen N).

5. Nationale Loterij

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (3 F – 3 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

6. Nationale Arbeidsraad

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (2 F – 1 N) en op de 2e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (7 F – 10 N, zegge een verhouding 41,17% F – 58,83% N), alsook op de 5e trap (3 F – 1 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N).

7. POD Maatschappelijke Integratie

Geen opmerkingen.

8. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (15 F – 14 N – 1 F twt. – 5 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 42% F – 58% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (107 F – 134 N, zegge een verhouding 44,4% F – 55,6% N) en op de 5e trap (26 F – 30 N, zegge een verhouding 46,43% F – 53,57% N).

9. Nationale Bank van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (40 F - 35 N – 9 F twt. – 19 N twt.).

10. Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.) en op de 2e trap (2 F – 7 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 41,9% F – 58,1% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (7 F – 13 N, zegge een verhouding 35% F – 65% N) en op de 4e trap (16 F – 7 N, zegge een verhouding 69,57% F – 30,43% N).

11. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (19 F – 19 N – 0 F twt. – 4 N twt.).

12. Controledienst voor de Ziekenfondsen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (3F – 2N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,71% F – 53,29% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (3 F – 1 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N) en op de 5e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding van 66,67% – 33,33% N).

13. Fonds voor Arbeidsongevallen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (5F – 4N).

Op de lagere trappen (verhouding 48,03% F – 51,97% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (43 F – 41 N, zegge een verhouding 51,19% F – 48,81% N) en op de 4e trap (40 F – 49 N, zegge een verhouding van 44,94% – 55,06% N).

14. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (18 F – 13 N, zegge een verhouding 58,06% F – 41,94% N).

15. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 2 N) en op de 2e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (8 F – 6 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N) en op de 5e trap (1 F – 3 N, zegge een verhouding 25% F – 75% N).

16. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers

Op de lagere trappen (verhouding 48,25% F – 51,75% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (67 F – 64 N, zegge een verhouding 51,14% F – 48,86% N) en op de 5e trap (7 F – 4 N, zegge een verhouding 63,63% F – 36,37% N).

17. Nationale Delcrederedienst

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.) en op de 2e trap (3 F – 4 N – 2 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (22 F – 17 N, zegge een verhouding 56,41% F – 43,59% N).

18. Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie

Op de lagere trappen (verhouding 44,45% F – 55,55% N) is er een evenwichtsverstoring op de 6e trap (3 F – 2 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

19. Federale Controle- en Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wet betreffende euthanasie

Geen opmerkingen.

20. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën

Geen opmerkingen.

21. Pensioendienst voor de Overheidssector

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 45,56% F – 54,44% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (34 F – 32 N, zegge een verhouding 51,52% F – 48,48% N).

22. Administratief personeel van de Raad van State

Geen opmerkingen

23. Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek

Geen opmerkingen.

24. Bureau voor Normalisatie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (0 F – 1 N) en op de 2e trap (1 F – 0 N)

25. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (46.015/42)

Op de lagere trappen (verhouding 46,75% F – 53,25% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (17 F – 22 N, zegge een verhouding 43,59% F – 56,41% N), op de 5e trap (10 F – 18 N, zegge een verhouding 35,71% F – 64,29% N), alsook op de 6e trap (4 F – 0 N).

26. Enig Kantoor der Douane en Accijnzen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 32,90% F – 67,10% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (14 F – 22 N, zegge een verhouding 38,89% F – 61,11% N) en op de 4^e trap (3 F – 15 N, zegge een verhouding 16,67% F – 83,33% N), op de 5^e trap (4 F – 14 N, zegge een verhouding 22,22% F – 77,78% N).

27. Federaal Planbureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (25 F – 22 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (7 F – 16 N, zegge een verhouding 30,43% F – 69,57% N), op de 4e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N), alsook op de 5e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

28. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (2 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F - 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (12 F – 10 N, zegge een verhouding 54,55% F – 45,45% N), alsook op de 5e trap (14 F – 12 N, zegge een verhouding 53,85% F – 46,15% N).

29. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO

Op de lagere trappen (verhouding 48,50% F – 51,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding van 66,67% F – 33,33% N).

30. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Op de lagere trappen (verhouding 45% F – 55% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (8 F – 6 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N).

31. Ministerie van Landsverdediging

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (2 F – 1 N – 1 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2e trap (7 F – 6 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,49% F – 50,51% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4e trap (18 F – 16 N, zegge een verhouding 52,94% F – 47,06% N).

32. Nationaal Geografisch Instituut

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (2 F – 1 N), alsook op de 2e trap (3 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (62 F – 55 N, zegge een verhouding 52,99% F – 47,01% N), op de 4e trap (17 F – 21 N, zegge een verhouding 44,74% F – 55,26% N), alsook op de 5e trap (21 F – 15 N, zegge een verhouding 58,33% F – 41,67% N).

33. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (3 F – 4 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47,12% F – 52,88% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (13 F – 11 N, zegge een verhouding 54,17% F – 45,83% N), op de 4e trap (21 F – 28 N, zegge een verhouding 42,86% F – 57,14% N), alsook op de 5e trap (6 F – 14 N, zegge een verhouding 30% F – 70% N).

34. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (1 F – 2 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook op de 2e trap (1 F – 0 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 62,50% F – 37,50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (11 F – 14 N, zegge een verhouding 44% F – 56% N) en op de 4e trap (33 F – 24 N, zegge een verhouding 57,89% F – 42,11% N), alsook op de 5e trap (8 F – 4 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

35. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (4 F – 3 N).

36. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 0 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (16 F – 17 N, zegge een verhouding 48,48% F – 51,52% N), alsook op de 5e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

37. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (5 F – 5 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (27 F – 40 N, zegge een verhouding 40,30% F – 59,70% N), op de 5e trap (14 F – 8 N, zegge een verhouding 63,64% F – 36,36% N), alsook op de 6e trap (30 F – 17 N, zegge een verhouding 63,82% F – 36,18% N).

38. Staatsveiligheid

Geen opmerkingen.

39. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (5 F – 3 N, zegge een verhouding 62,5% F – 37,5% N).

40. Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 53,38% F – 46,62% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (2 F – N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), alsook op de 5e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in bepaalde wetenschappelijke instellingen

Geen opmerkingen.

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 0 N) en op de 2e trap (2 F – 0 N)

Op de lagere trappen (verhouding 74,68% F – 25,32% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (53 F – 11 N, zegge een verhouding 82,81% F – 17,09% N) en op de 4e trap (22 F – 8 N, zegge een verhouding 73,33% F – 26,67% N), op de 5e trap (15 F – 2 N, zegge een verhouding 88,23% F – 11,77% N), op de 6e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), op de 7e trap (4 F – 1 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N).

2. Gewestelijke Overheidsdienst Brussel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (5 F – 2 N) en op de 3e trap (15 F – 6 N)

3. Brussels Instituut voor Milieubeheer

Geen opmerkingen.

4. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest

Geen opmerkingen.

5. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1e trap (2F – 3N - 1 F twt. – 1 N twt.) en op de 2e trap (5 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 73,28% F – 26,72% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4e trap (16 F – 3 N, zegge een verhouding 84,21% F – 15,79% N) en op de 5e trap (11 F – 1 N, zegge een verhouding 91,67% F – 8,33% N).

6. Innoviris – Instituut ter Bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 74,04% F – 25,96% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (0 F – 1 N).

7. Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op de lagere trappen (verhouding 78% F – 22% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (2 F – 2 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

8. Gewestelijk agentschap voor netheid – net Brussel

Geen opmerkingen.

9. Haven van Brussel

Geen opmerkingen.

10. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2e trap (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 63% F – 37% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (1 F – 0 N), op de 4e trap (12 F – 8 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N), op de 5e trap (9 F – 7 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N).

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2014 niet over taalkaders:

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- De Post, Belgacom, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntschouwburg;
- Belgische Technische Coöperatie;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- Federaal Planbureau;
- Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium.

De VCT zal in 2015 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2014. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIES

Wat de jaarlijkse controle 2014 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2014 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is.

De rechtvaardigingen die door de onderscheiden administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke reeds enkele jaren gebruikt werden.

Het gaat voornamelijk om de onderstaande:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van Nederlandstalig personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector.

B. TWEETALIG ADJUNCT

- **FOD Justitie – Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid:**
de adjunct die wel van een andere taalrol is dan die van het hoofd van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid beschikt niet over het nodige getuigschrift van tweetaligheid zoals voorzien bij artikel 43, § 6, SWT.

Artikel 43, § 6, van de SWT bepaalt:

“Wanneer de chef van een afdeling eentalig is, wordt hem met het oog op de eenheid in de rechtspraak een tweetalig adjunct toegevoegd. De adjunct mag niet tot dezelfde rol als de chef behoren.”

De adjunct, die niet tot dezelfde taalrol als de chef behoort, bewijst de kennis van de andere taal door de bewijzen voorgeschreven bij artikel 43, § 3, derde lid, SWT (getuigschrift van Selor van voldoende kennis van de tweede taal voor opnemingskader). Artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 12 juli 2009, bepaalt de aard en het peil van het taalexamen voor opnemingskader.

Na arrest 223.396 van 5 februari 2013 van de Raad van State, waarin de toepasselijkheid van artikel 43, § 6, SWT, op de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid bij de FOD Justitie werd bevestigd, werd de heer C. als Franstalig adjunct van de Nederlandstalige chef aangesteld.

Op de vraag van de VCT om het vereiste getuigschrift van tweetaligheid van de adjunct voor te leggen, stuurt de FOD Justitie ons het getuigschrift van Selor, waaruit blijkt dat de heer C. als magistraat met goed gevolg het taalexamen heeft afgelegd voorzien in artikel 5 van het koninklijk besluit van 19 december 2002 tot regeling van de examens waarbij de doctors en licentiaten in de rechten in de gelegenheid worden gesteld te voldoen aan het voorschrift van artikel 43quinquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Hierbij rijst de vraag of dit getuigschrift en het erin bedoelde taalexamen qua aard en peil vergelijkbaar kunnen worden geacht met het getuigschrift afgeleverd na het taalexamen bedoeld in artikel 43, §§ 3, derde lid, en 6 SWT, en in artikel 12 van het vermeld koninklijk besluit van 8 maart 2001.

Op verzoek van de VCT antwoordt de Gedelegeerd Bestuurder van Selor hierop:

"Er is geen enkele wettelijke basis om de kandidaten met een brevet in gerechtszaken vrij te stellen voor een test in administratieve zaken. Dus er kan geen vrijstelling voor artikel 12 (taalcertificaat in administratieve zaken) verleend worden op basis van het behaalde brevet artikel 5 (taalcertificaat voor magistraten, passieve kennis).

Bovendien stemmen de testen van artikel 5 naar aard en peil niet overeen met het artikel 12. Het artikel 12 meet o.a. de geschreven productie van de kandidaat en het artikel 5 doet dat niet. Voor de magistraten die over het brevet artikel 6 (taalcertificaat voor magistraten, actieve kennis) beschikken, zou ik wel kunnen stellen dat deze inderdaad naar aard en peil overeenkomen met het artikel 12. Maar ook hier ontbreekt een wettelijke basis die dit mogelijk maakt."

Uit de strekking van het arrest 223.396 van 5 februari 2013 van de Raad van State en het vermelde antwoord van Selor kan de VCT alleen afleiden dat de adjunct van de Dienst voor Strafrechtelijk Beleid niet over het vereiste getuigschrift van tweetaligheid beschikt. Zij acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond.

Volledigheidshalve maakt de VCT melding van de mededeling, in de loop van december 2013, van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Justitie waarbij de personeelsleden van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid op de hoogte werden gebracht van de beslissing van de Minister van Justitie om de Dienst te integreren in het directoraat-generaal Wetgeving, Fundamentele Rechten en Vrijheden bij de Federale Overheidsdienst Justitie. De samenwerking met het College van procureurs-generaal zal kunnen gebeuren in de vorm van detacheringen naar het secretariaat of naar de ondersteuningsdienst van het College, volgens de nadere regelen die zullen worden bepaald in overleg met het College. Het project, zijnde de integratie in het directoraat-generaal Wetgeving en Fundamentele Rechten en Vrijheden alsmede de detacheringen, zal onder leiding van de directeur-generaal van vermeld directoraat-generaal voor 1 april 2014 moeten worden gerealiseerd.

(Advies 45.099 van 17 januari 2014)

C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **FOD Financiën- Taxatiedienst Elsene:**
sturen van Franstalige brieven aan een Nederlandstalige particulier door een personeelslid dat niet geslaagd is voor het taalexamen.

Overeenkomstig de artikelen 35, § 1, en 19, van de SWT, dient het ontvangkantoor van de Directe Belastingen Anderlecht 2 in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De brieven die aan de klager werden gestuurd dienden in het Nederlands gesteld te zijn. Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.
(Advies 45.068 van 24 januari 2014)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **FOD Binnenlandse Zaken – Centrale Dienst voor Duitse vertalingen te Malmédy:**
te gebruiken taal in het raam van de evaluatiecyclus van de personeelsleden.

Luidens de bepalingen van Hoofdstuk V "Gebruik van de talen in de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt" van de SWT worden alle ambtenaren ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse of de Franse taalrol. Er bestaat geen Duitse taalrol. De artikelen 43 en 43ter SWT bepalen bovendien dat, wat de toelatingsexamens betreft, de kandidaten die hun onderwijs genoten hebben in het Duitse taalgebied hun toelatingsexamen in het Duits mogen afleggen op voorwaarde dat zij bovendien een examen afleggen over de kennis van de Nederlandse of de Franse taal, naargelang zij wensen ingedeeld te worden bij de Nederlandse of de Franse taalrol. De bevorderingsexamens geschieden ook in de rol waarbij de examinandi zijn ingedeeld. Een overgang van de ene rol naar de andere is verboden, behoudens klaarblijkelijke vergissing bij de indeling.

De VCT stelt vast dat de betrokken personeelsleden van de Centrale Dienst voor Duitse vertalingen federale ambtenaren zijn die tot de Franse taalrol behoren. De evaluatie van dergelijke ambtenaren verloopt altijd in de taal van de taalrol van de geëvalueerde. De situatie is anders in de plaatselijke of gewestelijke diensten van het Duitse taalgebied waar een Duitstalige wordt aangenomen en tot het Duitse taalstelsel (is niet de taalrol) behoort. In de centrale diensten behoort hij daarentegen verplicht tot één van de twee taalrollen (N-F). Waar de evaluatie in principe in de taal van de taalrol van de ambtenaar dient te verlopen en de verschillende documenten terzake in "Crescendo" enkel in die taal (Frans) worden opgenomen, zouden de eraan voorafgaande gesprekken tussen evaluator en geëvalueerde met hun onderling akkoord desgevallend in de moedertaal (Duits) van de geëvalueerde kunnen verlopen.

(Advies 46.012 van 24 januari 2014)

- **FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu:**
een Nederlandstalig attaché beklagt er zich over dat zijn evaluatie niet in overeenstemming met de bestuurstaalwet zou gebeurd zijn. Een adviseur-generaal die tot de Franse taalrol behoort en niet over een Selorattest wettelijke tweetaligheid zou beschikken, zou als evaluator zijn opgetreden en de evaluatie mee hebben ondertekend.

In de bijlage gevoegd bij de klacht worden als aanwezigen bij het "planningsgesprek: deel 1 : prestatiedoelstellingen jaar 2009" van 18 maart 2009 vermeld:

1)evaluator: de heer S.

2)geëvalueerde: de klachtindiener.

Beiden hebben getekend. Zij behoren beiden tot de Nederlandse taalrol. Andere personen waren niet aanwezig en hebben ook niet getekend.

In arrest 218.891 van 16 april 2012 wijst de Raad van State er in punt 24 op dat de Minister van Volksgezondheid terecht stelt dat de heer S., als ondergeschikte van de adviseur-generaal, de

directe functionele chef van de klachtindiener was, wat ook blijkt uit het door haar overgelegde organogram van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Bijgevolg is volgens de Raad van State de heer S. terecht als evaluator (het betrof de evaluaties over 2006 en 2007-2008) van de verzoeker opgetreden.

Bij arrest 223.490 van 16 mei 2013 is de Raad van State niet ingegaan op de vordering van de klachtindiener tot herziening van het arrest 218.891 omdat dit laatste zou geweest zijn op basis van een vals organogram.

Uit wat voorafgaat besluit de VCT dat de verschillende evaluaties van de klachtindiener in overeenstemming met de bestuurstaalwet gebeurden door een evaluator van dezelfde taalrol (Nederlandse) als de geëvalueerde. Zij acht de klacht dan ook ongegrond.

(Advies 46.028 van 24 oktober 2014)

– **FOD Financiën:**

klachtindiener stelt dat haar chefs tot nu allemaal Franstalig zijn en geen Nederlands kunnen of willen spreken met het Nederlandstalig personeel. Zij is van oordeel dat dit haar in het kader van de evaluatiecyclus zal benadelen. Op haar vraag naar het attest van tweetaligheid van haar huidige chef werd niet ingegaan.

Gelet op de toelichting van de FOD Financiën dat de huidige functionele chef van klager niet over de vereiste wettelijke taalkennis beschikt om haar te evalueren, kan de VCT enkel vaststellen dat de klacht, wat het taalgebruik tijdens de gesprekken in het raam van de evaluatiecyclus betreft, ontvankelijk en gegrond is. Zij neemt er akte van dat deze gesprekken opnieuw zullen gevoerd worden in aanwezigheid van een Nederlandstalig personeelslid dat de vereiste wettelijke tweetaligheid heeft bewezen.

(Advies 46.093 van 21 november 2014)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

– **Minister van Gelijke Kansen:**

de diensten van de minister van Gelijke Kansen stuurden een tweetalig e-mailbericht aan de gemeente Sint-Pieters-Leeuw in verband met "uitnodiging rondetafelgesprek betreffende geweld gekoppeld aan de eer".

Het e-mailbericht van 3 oktober 2013 is te beschouwen als een betrekking van een centrale dienst (Minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen) met een plaatselijke dienst uit het Nederlandse taalgebied (in casu de gemeente Sint-Pieters-Leeuw) in de zin van artikel 39, § 2, van de SWT. Het diende derhalve uitsluitend in het Nederlands aan de klachtindiener te worden toegestuurd (zie adviezen 42.184 van 18 maart 2011, 43.050, 43.069 en 43.070 van 22 juni 2011, 45.013 van 21 juni 2013, 45.080 van 13 september 2013, 45.116 van 13 december 2013 en 45.145 van 13 december 2013). De klacht is gegrond.

De VCT neemt akte van de verklaring dat het om een onopzettelijk incident gaat te wijten aan een bewerkingfout in de listings van de verschillende adressen.

(Advies 45.144 van 9 mei 2014)

– **Mobiliteit – Ombudsdienst voor de luchthaven Brussel-Nationaal:**

de ombudsdienst stuurde een tweetalig e-mailbericht betreffende het federale overlegforum voor de luchthaven van Brussel-Nationaal naar de gemeente Sint-Pieters-Leeuw.

Het e-mailbericht van 27 november 2013 is te beschouwen als een betrekking van een centrale dienst met een plaatselijke dienst uit het Nederlandse taalgebied (in casu de gemeente Sint-Pieters-Leeuw) in de zin van artikel 39, § 2, van de SWT. Het diende derhalve uitsluitend in het Nederlands aan de klachtindieners te worden toegestuurd. (zie adviezen 42.184 van 18 maart 2011, 43.050, 43.069 en 43.070 van 22 juni 2011, 45.013 van 21 juni 2013, 45.080 van 13 september 2013, 45.116 van 13 december 2013 en 45.145 van 13 december 2013). De klacht is gegrond.

De VCT neemt akte van de verontschuldigen voor de nalatigheid en van de mededeling dat de nodige maatregelen zullen worden genomen om de naleving van de bepalingen van de SWT in de toekomst te verzekeren.

(Advies 45.181 van 9 mei 2014)

F. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Dienst 101:**
enkel in het Nederlands gesteld antwoord aan een Franstalig inwoner van Sint-Genesius-Rode.

Het onderzoek van het dossier door de VCT botste op onvoldoende elementen die door de klager geleverd werden.

Om een gemotiveerd advies uit te brengen dient de VCT over preciezere informatie te beschikken.

Bij gebrek aan preciseringen kan de VCT geen gevolg geven aan de klacht.

(Advies 44.113 van 16 mei 2014)

- **Belgacom:**
een Franstalige gebruiker werd voor technische informatie gecontacteerd door een personeelslid van Belgacom dat zich niet in het Frans kon uitdrukken.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Een telefoongesprek tussen een personeelslid van Belgacom en een klant is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In de mate dat de Belgacombeambte zou geweigerd hebben zich in het Frans uit te drukken, is de klacht gegrond.

(Advies 45.076 van 24 januari 2014)

- **Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling:**
een Nederlandstalige particulier werd in het Frans te woord gestaan.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren (schriftelijke en mondelinge) die van de drie talen – het Nederlands, het Frans of het Duits – gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De brief diende in het Nederlands te zijn gesteld en er diende telefonisch in het Nederlands te worden geantwoord. De klacht is gegrond.

(Advies 45.110 van 4 juli 2014)

- **Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling:**
een Nederlandstalige particulier werd in het Frans te woord gestaan.

Artikel 41, § 1, van de bij SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren (schriftelijke en mondelinge) die van de drie talen – het Nederlands, het Frans of het Duits – gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De brief diende in het Nederlands te zijn gesteld en er diende telefonisch in het Nederlands te worden geantwoord. De klacht is gegrond.

(Advies 45.115 van 4 juli 2014)

- **Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie:**
sturen van een in het Frans gestelde brief aan een Franstalig inwoner van Oudergem, maar waarop zijn gegevens in het Nederlands voorkomen.

Het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de plaatselijke diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, meer bepaald het Nederlands, het Frans of het Duits.

De klager ontving terecht een in het Frans gestelde brief, met uitzondering echter van zijn gegevens die in het Nederlands gesteld waren.

Iedere vermelding die voorkomt op een brief, zoals het adres, dient echter in dezelfde taal als de brief zelf gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.121 van 16 mei 2014)

- **Belgacom:**
een Franstalige abonnee zag plots op zijn scherm een in het Nederlands gesteld menu, terwijl dit voordien steeds in het Frans gesteld was.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

De menu's die verschijnen op het televisiescherm en ervoor zorgen dat kanalen gekozen kunnen worden en uitzendingen opgeslagen kunnen worden, zijn diensten die door Belgacom geleverd worden en dienen beschouwd te worden als betrekkingen van een centrale dienst met particulieren.

Conform de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, worden deze diensten door Belgacom in de door de klant gekozen taal geïnstalleerd.

Belgacom bevestigt dat de klaagster wel degelijk als Franstalige klant geregistreerd staat, maar verklaart niet in staat te zijn een uitleg te geven voor de gebeurde taalwijziging.

De klacht is gegrond in de mate dat het menu dat op het scherm verscheen een taalwijziging onderging, waarbij dit volgens Belgacom het gevolg kan zijn van een alleenstaande informaticabug die aan haar controle is ontsnapt.

(Advies 46.001 [1 <> N] van 27 juni 2014)

- **Belgacom:**
een technicus die enkel het Frans machtig was, kwam bij een Duitstalige particulier uit Eupen herstellingen uitvoeren. Zij kreeg voor de interventie een kostenstaat die enkel in het Frans was gesteld.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het bezoek aan huis van een klant en het hem toesturen van een document door Belgacom zijn betrekkingen van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name van het Nederlands, het Frans of het Duits.

Het contact met de particulier bij haar thuis diende in het Duits te verlopen en alle documenten van Belgacom betreffende deze interventie dienden in het Duits te zijn gesteld.

De VCT oordeelt dan ook dat de klacht gegrond is.

(Advies 46.006 van 4 juli 2014)

– **FOD Financiën:**

een Nederlandstalig particulier stelt dat op zijn bankuittreksel het adres van de FOD Financiën in het Frans wordt vermeld.

De informatie die vermeld staat op de rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier. Overeenkomstig artikel 41, 1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De opdrachthouders van de FOD Financiën, in voorliggend geval bpost, hebben dezelfde taalverplichtingen als de diensten waarvoor ze werken. De overheden moeten van hun opdrachthouders eisen dat ze de door de SWT voorgeschreven talen gebruiken en daar ook op toezien.

Gezien zowel de FOD Financiën als bpost het foutieve taalgebruik in de adresvermelding op het bankuittreksel van de klachtindiener toegeven, acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond.

Zij stelt wel vast dat het nodige wordt gedaan om de informaticabug (oorzaak van de vervanging van het door de FOD Financiën vermelde Nederlandstalig adres door een Franstalig adres uit de interne database van bpost) te corrigeren en de situatie, die aanleiding gaf tot de klacht, op korte termijn te verhelpen.

(Advies 46.041 van 12 september 2014)

– **SELOR:**

aan een Nederlandstalige zou een oproeping per e-mail tot deelname aan de geïnformatiseerde proeven in het kader van haar kandidatuurstelling voor de betrekking van administrateur-generaal bij de administratie van douane en accijnzen van de FOD Financiën niet in het Nederlands zijn gebeurd.

Blijkens het selectiereglement voor de betrokken functie worden de kandidaten voor de proeven per e-mail uitgenodigd op het e-mailadres ingevuld in het standaard-cv. Klagster heeft gekozen voor haar privé-mailadres.

De VCT stelt vast dat de e-mail van 24 maart 2014 van Selor die haar op dat adres werd verstuurd in de hoofding als onderwerp vermeldt: "Invitation épreuves informatisées/ Uitnodiging geïnformatiseerde testen", waarna de inhoud van de e-mail over deze geïnformatiseerde testen voor de selectie van administrateur-generaal van de douane en accijnzen voor de FOD Financiën volledig in het Nederlands volgt.

De VCT kan hier geen schending van de bestuurstaalwet vaststellen en verklaart de klacht ongegrond.

(Advies 46.054 van 27 juni 2014)

- **FOD Fedict:**
na zijn verhuis werd de chip van de elektronische identiteitskaart van een Nederlandstalige particulier aangepast. Hij liet de inhoud ervan afdrucken via de door Fedict ontwikkelde eID-viewer toepassing. Deze afdruk was volledig in het Engels.

Uit de toelichting verstrekt door Fedict blijkt dat niet kan worden gesteld dat, door gebruik te maken van de eID-viewer toepassing, de standaardafdruk van de gegevens op de chip van de elektronische identiteitskaart van de gebruiker eerst in het Engels en niet in de eigen taal van de burger zou verschijnen. De eID-viewer toepassing gebruikt als voorkeertaal de door de gebruiker zelf ingestelde systeemtaal en pas het Engels wanneer dit expliciet door de gebruiker werd gekozen of wanneer de systeemtaal niet door de toepassing wordt ondersteund.

De VCT acht de klacht derhalve ongegrond.

(Advies 46.072 van 24 oktober 2014)

- **FOD Financiën**
klachten wegens niet naleving van de taalkaders van de FOD Financiën vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 december 2011.

Artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de SWT, vereist de numerieke gelijkheid voor de betrekkingen van de eerste twee trappen van de hiërarchie.

Een koninklijk besluit van 19 juli 2013 liet de integratie van de bijzondere loopbanen van niveau A toe in de gemene loopbaan van de FOD Financiën, zegge de integratie van de personeelsleden van klasse A2 in klasse A3, de zogenaamde operatie "kanteling K2". Deze operatie impliceert een evenwichtsverstoring op het niveau van de tweede trap van de hiërarchie en is dan ook strijdig met artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de SWT.

(Advies 46.020 van 16 mei 2014 en 46.058 van 13 juni 2014)

- **FOD Binnenlandse Zaken:**
het Crisiscentrum van de FOD Binnenlandse Zaken stuurde een in het Frans gestelde sms, geïdentificeerd door een Nederlandse benaming, met name "RKTC Brussel", aan een Franstalige inwoner van Brussel in het kader van zijn inschrijving bij BE-Alert.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50, SWT).

Aangezien de klager bij zijn inschrijving in het BE-Alertsysteem gebruik maakte van het Frans, had hij het bericht volledig in het Frans dienen te ontvangen; zowel de tekst zelf als de identificatie van het bericht.

Alle vermeldingen die op een document voorkomen, dienen in dezelfde taal als het volledige document gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.091 van 22 november 2014)

G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Brussels Airport:**
bord in de aankomsthal met als mededeling "arrivals – aankomst – arrivées – Ankunft".

Brussels Airport Company is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

Het bord is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

In haar vaste rechtspraak (adviezen 27.069 van 30 mei 1996, 30.063 van 3 september 1998 en 40.178 van 20 maart 2009) was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gezien het internationale karakter van de luchthaven en de talrijke aanwezigheid van buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanduidingen in de drie landstalen alsook in het Engels te formuleren.

De VCT stelt vast dat de informatieverstrekking op dit aankondigingbord op de luchthaven te Zaventem eerst in het Engels 'arrivals' vermeldt voor de overeenkomstige vermeldingen in de drie landstalen en dat de Engelse vermelding in een merkelijk groter lettertype is gesteld. Dit is strijdig met de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 45.135 van 4 juli 2014)

– **Brussels Airport:**
bord met eentalige mededeling "car rental return".

Brussels Airport Company is een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

Het bord is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

In haar vaste rechtspraak (adviezen 27.069 van 30 mei 1996, 30.063 van 3 september 1998 en 40.178 van 20 maart 2009) was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gezien het internationale karakter van de luchthaven en de talrijke aanwezigheid van buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanduidingen in de drie landstalen alsook in het Engels te formuleren.

De VCT stelt vast dat de informatieverstrekking op dit aankondigingsbord op de luchthaven te Zaventem ééntalig Engels is en strijdig is met de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 45.140 van 12 december 2014)

– **Paleis voor Schone Kunsten:**
gebruik van de naam "Bozar" en de taalvaardigheid van het personeel van "BOZAR Brasserie".

Het Paleis voor Schone Kunsten is een centrale dienst als bedoeld door de SWT.

Als concessiehouder van het Paleis voor Schone Kunsten is de vennootschap EDYMM als uitbater van "BOZAR Brasserie", in voorliggend geval onderworpen aan de SWT (art. 1, § 1, 2°, van de SWT) en dient zij in navolging van artikel 41, § 1, SWT in haar betrekkingen met particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (zie gelijkaardige adviezen 34.222 van 19 juni 2003, 39.065 van 29 november 2007, 41.023 van 8 mei 2009 en 43.136 van 20 januari 2012). De klager moest in het Nederlands bediend worden door het personeel van "BOZAR Brasserie". De klacht is op dit punt gegrond.

Gebruik van de term BOZAR (adviezen 37.197 van 12 september 2008 en 41.049 van 18 september 2009):

Culturele overheidsinstellingen ontsnappen in hun communicatie- en promotieacties niet aan de wetten van de markt en gaan op zoek naar "flitsende" logo's. Zulks kan evenwel niet onbeperkt en met name blijven de acties van dergelijke instellingen onderworpen aan de SWT.

De wetgever heeft zulks nogmaals bevestigd bij het vastleggen van het nieuwe statuut van het Paleis voor Schone Kunsten; met name is het Paleis voor Schone Kunsten verplicht het Nederlands en het Frans op voet van strikte gelijkheid te behandelen.

Het logo "Bozar" is niet opgenomen in de wet van 7 mei 1999 houdende oprichting van het Paleis voor Schone Kunsten (BS. 20.08.1999), noch in haar uitvoeringsbesluiten. Er is dus geen wettelijke basis voor het veralgemeende gebruik van de term "Bozar". Afkortingen of logo's zijn aanvaardbaar voor zover zij zowel naar de Nederlandstalige als Franstalige benaming van de betrokken instelling verwijzen en het gebruik van de twee talen op voet

van strikte gelijkheid behandelen. Hetgeen in casu niet het geval is. De klacht is op dit punt eveneens gegrond.

(Advies 45.160 van 7 november 2014)

– **FOD Financiën:**

Tax-on-web zou in één van de wizards met het detail van de situatie van de kadastrale percelen, de straatnamen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest enkel in het Nederlands stellen.

De in de klacht bedoelde straatnamen dienen beschouwd te worden als berichten en mededelingen aan het publiek in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, welke uitgaan van een centrale dienst in de zin van SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de SWT dienen zij in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

In casu is gebleken dat het rolmenu "straatnamen" van de toepassing Tax-on-web fouten bevat. De klacht is gegrond.

(Advies 46.066 van 12 december 2014)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. **TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL**

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
personeelsleden spreken geen Nederlands.

Metrostations zijn gedeconcentreerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn dergelijke diensten onderworpen aan hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Dit betekent dat het in de metrostations van de MIVB tewerkgestelde personeel in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Wat de taalkennis van het personeel betreft is artikel 21, § 2, van de SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.060 van 12 september 2014)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering - Nethheid**
op een wervingsbericht voor een verbalisant kwam de volgende voorwaarde voor: "de kennis van de tweede landstaal is vereist. De kennis van het Nederlands dient op moedertaalniveau te zijn".

Conform artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989, gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. Artikel 32, § 1, derde lid, verwijst, voor wat

het taalgebruik betreft, naar de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling I (de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd) en naar de hoofdstukken VII en VIII van de SWT.

In het taalstelsel van de centrale diensten zijn alle ambtenaren ingeschreven op een taalrol, de Nederlandse of de Franse, overeenkomstig de bepalingen van artikel 43, § 3, eerste lid, van de SWT.

Het principe van de eentaligheid van de ambtenaren van de centrale diensten is van toepassing. De enige uitzondering op dit principe die door de wetgever werd aangebracht, betreft de ambtenaren van het tweetalige kader, zoals dit gedefinieerd wordt in artikel 43, § 3, tweede en derde lid van dezelfde wetten.

Uit deze bepalingen volgt dat, tenzij hij deel uitmaakt van het tweetalige kader, een ambtenaar van een centrale dienst geen taken mag vervullen, noch documenten mag opstellen in een taal die niet overeenstemt met die van zijn taalrol.

De klacht is gegrond.

De VCT benadrukt echter het belang de taalkaders na te leven zoals ze vastgesteld werden bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 december 2013.

De VCT herinnert tevens aan de bepalingen van artikel 45 van de SWT: "De diensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden."

(Advies 45.192 van 19 september 2014)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening "De Watergroep": ingevolge een expliciete vraag van een Franstalig gebruiker van Voeren levert de VMW een in het Frans gesteld document af dat verschilt van het oorspronkelijke document dat in het Nederlands gesteld was.**

Naar luid van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Aangaande de Franse versie van het document "meterstand"

Blijkt dat de klager uitdrukkelijk een Franse versie van het document heeft aangevraagd. Het document dat hem, ingevolge zijn aanvraag, werd toegestuurd, diende integraal in het Frans gesteld te zijn, overeenkomstig de rechtspraak van de VCT.

De VCT werd reeds geraadpleegd aangaande een gelijkaardige klacht. Op 16 september 2011 sprak zij zich als volgt uit in advies nr. 43.111, hetwelk zij bevestigt:

"De VCT stelt vast dat de VMW als redenen voor het niet volledig identiek zijn van de Franstalige brief betreffende de doorgave van de meterstanden met de Nederlandstalige versie aangeeft: technische moeilijkheden, praktische overwegingen en de bekommernis om de eentaligheid van het homogeen Nederlandse taalgebied te waarborgen.

De VCT is van mening dat, hoewel deze redenen in het algemeen verdedigbaar kunnen lijken, ze in het concrete voorliggende geval niet aanvaardbaar voorkomen. Het gaat immers om een particulier uit Voeren, d.w.z. een gemeente begiftigd met een speciale regeling die niet tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort. Bovendien gaat het niet om een zogenaamd initieel contact, maar gaat het om een brief aan een Franstalig particulier die deze uitdrukkelijk [...] heeft gevraagd. De VMW wist derhalve met zekerheid dat het niet om iemand uit het homogeen Nederlandse taalgebied ging, maar om een Franstalig particulier uit Voeren (gemeente met speciale taalregeling). Zij heeft hem terecht een Franstalige brief gestuurd.

De VCT begrijpt niet waarom deze brief niet identiek is aan de Nederlandstalige brief die de VMW aan haar Nederlandstalige klanten in Voeren stuurt. De aangehaalde redenen kunnen in het concrete geval niet opgaan.

De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond en is van oordeel dat de Franstalige brief aan klager identiek diende te zijn aan de aanvankelijke Nederlandstalige brief."

De klacht is gegrond op dit punt.

Aangaande de benaming "De Watergroep Limburg"

In haar vaste rechtspraak heeft de VCT steeds geoordeeld dat de officiële benamingen van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen in de taal van het gebied dienden voor te komen, zelfs op de in het Frans gestelde documenten (cf. advies 19.178 van 17 december 1987, 20.055 van 28 april 1988, 24.068, 24.075 van 2 juni 1993 en 24.108 van 30 september 1992).

Dit is van toepassing op de "Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening", een dienst van de Vlaamse regering, alsook op "De Watergroep Limburg", de nieuwe benaming.

De klacht is ongegrond op dit punt.

(Advies 45.102 van 16 mei 2014)

- **Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
sturen van een eentalig Nederlandse brief aan de firma Locanet, terwijl, volgens deze maatschappij haar betrekkingen met de administratie steeds in het Frans verliepen.

Het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) valt onder de toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 41, § 1, van de SWT.

Conform deze bepalingen gebruikt deze dienst waarvan de werkring het volledige gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, in zijn betrekkingen met een particulier, het Nederlands of het Frans, volgens de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Uit het antwoord blijkt dat:

- de betreffende dienst van het BIM gesteund heeft op de gegevens uit de Kruispuntbank voor het sturen van de brief aan de firma Locanet;
- op aanvraag van de firma Locanet de betreffende dienst van het BIM de situatie heeft rechtgezet en de brief op 31 mei 2013 in het Frans stuurde;
- sindsdien geen enkele bijkomende zending in het Nederlands gestuurd werd aan het adres van de firma Locanet.

Aangezien de klacht pas op 3 oktober 2013 werd ingediend, is ze voorbijgestreefd.

(Advies 45.119 van 16 mei 2014)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
sturen van een eentalig Nederlandse brief aan een Franstalig inwoner van Brussel.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat meer bepaald verwijst naar artikel 19 van de SWT, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in hun betrekkingen met een particulier de taal waarvan betrokkene gebruik maakte voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Blijkt dat inderdaad fouten gemaakt werden en dat een aantal gebruikers, zowel Nederlandstalige als Franstalige, een brief in een andere taal dan de hunne ontvingen.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.122 van 16 mei 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
personeelsleden spreken geen Nederlands.

Metrostations zijn gedeconcentreerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn dergelijke diensten onderworpen aan hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Dit betekent dat het in de metrostations van de MIVB tewerkgestelde personeel in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Wat de taalkennis van het personeel betreft is artikel 21, § 2, van de SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.060 van 12 september 2014)

C. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK

- **Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
document nodig voor de aanvraag van een energiepremie niet in het Nederlands beschikbaar.

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat ondermeer verwijst naar artikel 40, tweede lid, van de SWT, moet het BIM de berichten en mededelingen die het rechtstreeks aan het publiek richt, in het Nederlands en in het Frans stellen. Hetzelfde geldt voor de formulieren die rechtstreeks ter beschikking van het publiek worden gesteld. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten. Dit betekent dat alle documenten die ter beschikking van het publiek worden gesteld door de Passiefhuis-Platform vzw in het kader van de opdracht die ze uitoefent(de) voor het BIM in verband met het toekennen van energiepremies voor het plaatsen van zonnepanelen, zowel in het Nederlands als in het Frans moeten gesteld zijn. Het "Vademecum voor het verifiëren van het PHPP-bestand" was niet in het Nederlands beschikbaar op het ogenblik dat de klager zijn aanvraag voor een energiepremie indiende. De klacht is gegrond.

(Advies 45.062 van 16 mei 2014)

- **De Lijn:**
trajectopzoeken op de website:
de zoekopdracht slaagt wanneer de straatnaam in het Nederlands wordt ingegeven;
de zoekopdracht slaagt niet wanneer de straatnaam in het Frans wordt ingegeven.

Naar aanleiding van een gelijkaardige klacht met betrekking tot de website van De Lijn bracht de VCT advies nr. 39.012 van 20 februari 2009 uit, waarin zij zich als volgt uitsprak: *Informatie verstrekt via een internetsite betreft berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).*

De centrale diensten van De Lijn betreffen een dienst waarvan de werkkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse gewest bestrijkt (artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Overeenkomstig artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 gebruiken de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt het Nederlands als bestuurstaal.

In haar advies nr. 17.003 van 20 juni 1985 was de VCT het volgende van oordeel:

- de documenten die uitgaan van de uitvoeringsdiensten van de gemeenschap en het gewest die wettelijk gezien ter kennis van het publiek gesteld moeten worden, zijn berichten en mededelingen

in de zin van de SWT; op basis van artikel 36, §2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen zij opgesteld te worden overeenkomstig de speciale taalregeling die door de SWT wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten met speciale taalregeling van hun ambtsgebied (artikel 1);

- de documenten die uitgaan van de uitvoeringsdiensten van de gemeenschap en het gewest die wettelijk gezien niet ter kennis van het publiek gesteld moeten worden, dienen, in navolging van artikel 36, §1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, door deze diensten in hun bestuurstaal opgesteld te worden (artikel 2).

Dit standpunt werd door de VCT in andere adviezen herhaald (17.203 van 16 januari 1986, 19.193 van 25 februari en 22 november 1990, 29.043 van 9 december 1999).

Overwegende dat het in casu om de verspreiding van informatie gaat die wettelijk gezien niet ter kennis van het publiek gesteld moet worden, dat de hoofdzetel van de centrale diensten van De Lijn in Mechelen gevestigd is, en dat de bestuurstaal het Nederlands is, is de VCT van oordeel dat de centrale diensten van De Lijn niet verplicht zijn de op de internetsite aangeboden informatie eveneens in het Frans aan te bieden.

Dit standpunt wordt bevestigd.

De klacht is ongegrond.

Er dient echter te worden opgemerkt dat de klacht vaag is, geen doorslaggevende elementen bevat en geen enkele informatie geeft met betrekking tot de lokalisatie van de trajectopzoeken die een probleem stelden.

(Advies 45.072 van 27 juni 2014)

- **De Lijn:**
de informatieborden in de bushalte te Remersdaal (Voeren) bevatten in het Nederlands en gedeeltelijk in het Engels gestelde teksten "realtime info".

~~Aangaande de niet-tweetaligheid Nederlands-Frans~~

De opschriften op de borden aan de bushaltes te Voeren zijn betrekkingen met het publiek uitgaande van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt De Lijn beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Haar werkring bestrijkt zowel gemeenten zonder speciale regeling als gemeenten met een speciale regeling.

Overeenkomstig artikel 39 van voornoemde wet is op deze diensten de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Conform artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

De klacht is gegrond op dit punt.

~~Aangaande het gebruik van de benaming "realtime info"~~

Bijkt dat "realtime" wel degelijk een in het Nederlands courant gebruikt leenwoord is en opgenomen is in het woordenboek van de Nederlands taal Van Dale, en dat "info" een afkorting van het Nederlandse woord "informatie" is, net zoals van het Franse of Engelse woord "information".

De klacht is ongegrond op dit punt.

(Advies 45.103 [2 <> N] van 24 januari 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de legende van het stratenplan aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is opgesteld met voorrang voor het Frans.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond.

(Advies 45.126 van 16 mei 2014)

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de benamingen en aanduidingen onder en naast het stratenplan aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem zijn opgesteld met voorrang voor het Frans.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat

afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond.
(Advies 45.127 van 16 mei 2014)

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de uurregeling aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is in het Frans, het Nederlands en in het Engels gesteld.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Wat het gebruik van het Engels betreft oordeelt de VCT dat de MIVB, wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mag toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009, 41.133 van 20 november 2009 en 42.152 van 8 april 2011).

Gelet op de locatie van de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem kunnen de mededelingen aan deze halte echter niet beschouwd worden als mededelingen bestemd voor een internationaal publiek. Bijgevolg dient de uurregeling aan de bushalte in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.128 van 27 juni 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
het haltebord "Pauze" aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is langs de ene kant Franstalig en langs de andere kant Nederlandstalig, waardoor de Nederlandse tekst en de Franse tekst niet tegelijk zichtbaar zijn, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond. (Advies 45.129 van 27 juni 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
het haltebord "Viaduc E40 Trammuseum" aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 is langs de ene kant Franstalig en langs de andere kant Nederlandstalig waardoor de Nederlandse tekst en de Franse tekst zijn niet tegelijk zichtbaar wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

De Nederlandse tekst en de Franse tekst zijn niet tegelijk zichtbaar op het haltebord “Viaduc E40 Trammuseum” aan de bushalte “Viaduct E40” van lijn 42 te Kraainem, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands. De klacht is gegrond.

(Advies 45.130 van 27 juni 2014)

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de mededeling die vermeld wordt op de wc aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is in het Frans en in het Engels gesteld.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat

afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Wat het gebruik van het Engels betreft oordeelt de VCT dat de MIVB, wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mag toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009, 41.133 van 20 november 2009 en 42.152 van 8 april 2011).

Gelet op de locatie van de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem kunnen de mededelingen aan deze halte echter niet beschouwd worden als mededelingen bestemd voor een internationaal publiek. Bijgevolg dient de mededeling die vermeld wordt op de wc aan de bushalte in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.131 van 27 juni 2014)

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de uurregeling die ophangt aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem vermeldt "B42 Musée du Tram Trammuseum" en is dus opgesteld met voorrang voor het Frans.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond.

(Advies 45.132 van 16 mei 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
op het netwerkplan dat ophangt aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem worden de namen van de haltes die zich in de gemeenten Kraainem en Wezenbeek-Oppem bevinden niet altijd met voorrang voor het Nederlands vermeld, bv: bushalte Voisins-Geburen in Wezembeek-Oppem.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond.

(Advies 45.134 van 27 juni 2014)

- **Maatschappij voor het Interncommunaal Vervoer Brussel:**
het MIVB-plan dat ophangt in het bushuisje aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem maakt gebruik van niet-officiële vertalingen van gemeentenamen, zoals:
Metrohalte Kraainem/Crainhem
Bushalte Meise/Meysse
Straatnaam Haachtsesteenweg/ Chaussée de Haecht
Straatnaam Groot-Bijgaardenstraat/ Rue de Grand-Bigard

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Benaming van de metrohalte Kraainem/Crainhem:

De naam van de gemeente wordt in artikel 7 van de SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Kraainem gespeld. De plaatsnaam "Kraainem" wordt niet vertaald en iedere vertaling door de MIVB is in strijd met de SWT. De klacht is op dit punt gegrond.

Benaming van de gemeenten Meise, Haacht en Groot-Bijgaarden:

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van deze gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, zijn de namen van de gemeenten bepaald in artikel 51 (Meise), 73 (Haacht) en 49 (Groot-Bijgaarden) van het koninklijk besluit van 17 september 1975

houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 51, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 51 § 1er. Les communes de **Meise** et de Wolvertem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de **Meise**.

« Art. 51 § 1. De gemeenten Meise en Wolvertem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd **Meise**.

Vermeld artikel 73, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 73 § 1er. Les communes de **Haacht**, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de **Haacht**.

« Art. 73 § 1. De gemeenten **Haacht**, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd **Haacht**.

Vermeld artikel 49, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 49. Les communes de Dilbeek, **Groot-Bijgaarden**, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem et Sint-Ulriks-Kapelle sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Dilbeek. »

« Art. 49. De gemeenten Dilbeek, **Groot-Bijgaarden**, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Dilbeek. »

De gemeenten Meise, Haacht en Groot-Bijgaarden hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

Bijgevolg dienen de bushalte "Meise", de straatnaam "Haachtsesteenweg" en de straatnaam "Groot-Bijgaardenstraat" die op het MIVB-plan voorkomen, in het Frans vermeld te worden met de benamingen "Meise", "Chaussée de Haacht" en "Rue de Groot-Bijgaarden". De klacht is voor wat de benaming van de gemeenten Meise, Haacht en Groot-Bijgaarden betreft eveneens gegrond.

(Advies 45.136 van 12 december 2014)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
het netwerkplan dat ophangt in het bushuisje aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem vermeldt straatnamen in de gemeenten Kraainem en Wezenbeek-Oppem die niet altijd met voorrang voor de Nederlandse straatnaam vermeld worden.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond. **(Advies 45.137 van 27 juni 2014)**

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de rubrieken "Ook van toepassing op volgende data" en "Van toepassing tijdens de volgende periodes" van de aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem geplaatste uurregeling geven geen voorrang aan het Nederlands.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond. **(Advies 45.138 van 16 mei 2014)**

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Administratie Stedenbouw:**
Open Monumentendagen – geen folders in het Frans beschikbaar.

De brochure die uitgegeven en verspreid wordt tijdens de Open Monumentendagen door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is een bericht of mededeling aan het publiek, uitgaande van een gewestelijke dienst bedoeld in artikel 35, §1, a, van de SWT.

Aangezien dergelijke dienst onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, dienen de berichten en mededelingen die hij aan het publiek richt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 18, § 1, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

Het antwoord bevestigt dat de bewuste brochure in het Nederlands en het Frans ter beschikking van het publiek stond gedurende de volledige duur van de Open Monumentendagen. Er wordt echter toegegeven dat het mogelijk is dat er exemplaren ontbraken, daar waar de brochures aangevuld dienden te worden.

De VCT leidt hieruit af dat de klager zich tot het Communicatiecentrum Noord wendde op het moment dat de brochures aangevuld dienden te worden; in deze mate is de klacht gegrond.

(Advies 45.191 van 13 juni 2014)

– **Vlaamse Regulator van de Elektriciteits-en Gasmarkt (VREG):**
eentalig Nederlandse website.

De wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen betreft, in artikel 35, de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkring het volledige ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt.

Conform artikel 36 van deze wet gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt, het Nederlands als bestuurstaal.

In haar advies 17.003 van 20 juni 1985, oordeelde de VCT als volgt:

- de documenten uitgaande van de diensten van de executieven van de Gemeenschap en het Gewest, die wettelijk ter kennis dienen te worden gebracht van het publiek, zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT; op grond van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dienen zij opgesteld te worden overeenkomstig het taalstelsel dat door de SWT wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten met een bijzondere regeling uit hun ambtsgebied (artikel 1);

- de documenten uitgaande van de diensten van de executieven van de Gemeenschap en het Gewest, die wettelijk niet moeten worden meegedeeld aan het publiek dienen, op grond van artikel 36, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, door deze diensten in hun bestuurstaal te worden gesteld (artikel 2).

Dit standpunt werd herhaald door de VCT in andere adviezen (17.203 van 16 januari 1986, 19.193 van 25 februari en 22 november 1990, 29.043 van 9 december 1999, 39.012 van 20 februari 2009 en 45.072 van 27 juni 2014).

Aangaande de informatie

In de mate dat het om de verspreiding van informatie gaat die wettelijk niet moet worden meegedeeld aan het publiek, en aangezien de bestuurstaal van de VREG het Nederlands is, is de VCT van oordeel dat deze dienst niet verplicht is de verstrekte informatie op de website eveneens in het Frans te verspreiden.

De klacht is op dit punt ongegrond.

Steunend op haar eerdere adviezen nrs. 27.204 van 8 februari 1996, 28.033A van 6 maart 1997, 34.253 van 22 mei 2003, 40.093 van 18 september 2009 en 45.125 van 13 juni 2014, met betrekking tot de huis aan huis verspreide mededelingen in de randgemeenten, is de VCT van oordeel dat het de VREG toekomt om ten behoeve van de inwoners van de faciliteitengemeenten, op zijn website bepaalde informatie die beide taalgemeenschappen aanbelangt zowel in het Nederlands als in het Frans te stellen. Het komt de VREG toe om te bepalen op welke manier deze onderwerpen ter kennis van de inwoners van de faciliteitengemeenten worden gebracht.

Aangaande de formulieren die ter beschikking van het publiek gesteld worden

De rechtspraak van de VCT heeft steeds geoordeeld dat een formulier dat door een bepaalde particulier wordt aangevraagd, welke dit in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter krijgt van een betrekking tussen de openbare dienst en de particulier (cf. advies 26.017 van 1 december 1994, 27.051 van 4 mei 1995, 27.064 van 11 mei 1995, 29.074 van 10 juli 1997, 30.047 van 18 juni 1998 en 31.224 van 9 november 2000).

De formulieren die op de website voorkomen krijgen het karakter van een betrekking met een particulier wanneer zij worden aangevraagd, met name wanneer zij door deze particulier worden gedownload.

In casu komen de formulieren op de website van de VREG voor in het Nederlands. Bij het downloaden van een van deze in het Nederlands gestelde formulieren, zou de Franstalige inwoner van de randgemeente Sint-Genesius-Rode de mogelijkheid moeten hebben om dit eveneens in het Frans te verkrijgen (artikel 25, eerste lid, SWT).

Op dit punt en onder de bovengenoemde voorwaarden, is de klacht gegrond.

(Advies 45.118 van 12 december 2014)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
de trams met als bestemming het station van Sint-Agatha-Berchem zouden enkel Nederlandse vermeldingen bevatten.**

Een buslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het ganse grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat meer bepaald verwijst naar artikel 35, b, en artikel 18, van de SWT, dient dergelijke dienst de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans te stellen.

Deze tweetaligheidsverplichting is dan ook van toepassing op de aanduidingen die vermeld worden op de bussen en trams van de MIVB.

Blijkt dat deze tweetaligheidsverplichting wel degelijk wordt nageleefd door de MIVB, maar dat een eventuele tijdelijke storing niet kan worden uitgesloten.

Zulke storing kan in casu niet worden vastgesteld, aangezien de door de klager verstrekte informatie niet voldoende precies is en het nummer van de locomotief niet vermeld wordt.

De VCT kan zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 46.089 van 12 december 2014)

D. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering - Netheid
op een wervingsbericht voor een verbalisant kwam de volgende voorwaarde voor: "de kennis van de tweede landstaal is vereist. De kennis van het Nederlands dient op moedertaalniveau te zijn".**

Conform artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989, gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. Artikel 32, § 1, derde lid, verwijst, voor wat het taalgebruik betreft, naar de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling I (de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd) en naar de hoofdstukken VII en VIII van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

In het taalstelsel van de centrale diensten zijn alle ambtenaren ingeschreven op een taalrol, de Nederlandse of de Franse, overeenkomstig de bepalingen van artikel 43, § 3, eerste lid, van de SWT.

Het principe van de eentaligheid van de ambtenaren van de centrale diensten is van toepassing. De enige uitzondering op dit principe die door de wetgever werd aangebracht, betreft de ambtenaren van het tweetalige kader, zoals dit gedefinieerd wordt in artikel 43, § 3, tweede en derde lid van dezelfde wetten.

Uit deze bepalingen volgt dat, tenzij hij deel uitmaakt van het tweetalige kader, een ambtenaar van een centrale dienst geen taken mag vervullen, noch documenten mag opstellen in een taal die niet overeenstemt met die van zijn taalrol.

De klacht is gegrond.

De VCT benadrukt echter het belang de taalkaders na te leven zoals ze vastgesteld werden bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 december 2013.

De VCT herinnert tevens aan de bepalingen van artikel 45 van de SWT: "De diensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden."

(Advies 45.192 van 19 september 2014)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **FOD Financiën- Taxatiedienst Elsene:**
sturen van Franstalige brieven aan een Nederlandstalige particulier door een personeelslid dat niet geslaagd is voor het taalexamen.

Overeenkomstig de artikelen 35, § 1, en 19, van de SWT, dient het ontvangkantoor van de Directe Belastingen Anderlecht 2 in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De brieven die aan de klager werden gestuurd dienden in het Nederlands gesteld te zijn.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

(Advies 45.068 van 24 januari 2014)

- **Automobiel – Controle en Techniek "ACT":**
op de website bevatten de formulieren die voor de Franstalige gebruikers bestemd zijn de Nederlandse hoofding.

Dit advies betreft een dossier daterend van vóór de staatshervorming (op 1 juli 2014) aangaande de bevoegdheidsoverdrachten van de federale staat naar de gemeenschappen en gewesten, zoals voorzien door artikel 6, § 1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en ingevoegd door artikel 25 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming.

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens voor het verkrijgen van een rijbewijs en voor de controle van de in verkeer gebrachte voertuigen volgens de richtlijnen van de FOD Mobiliteit en Vervoer, dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), in casu rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (cf. advies 42.122 van 22 juni 2011).

De SWT zijn er enkel op van toepassing binnen het kader en de perken van de hen opgedragen taak.

Automobiel – Controle en Techniek N.V. – Auto Contrôle Technique S.A., afgekort ACT, heeft zijn hoofdzetel te 1030 Brussel, in de Kolonel Bourgstraat.

Zijn werkkring bestrijkt gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, alsook gemeenten van het Nederlandse taalgebied (eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied en faciliteitengemeenten van de rand).

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld door de bepalingen van artikel 35, § 1, b°, die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans stelt.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dient iedere vermelding die voorkomt op een document of formulier (meer bepaald in de hoofding) in dezelfde taal als het document zelf gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.190 van 19 september 2014)

B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **Brusselse buitendiensten van de Regie der Gebouwen:**
een Nederlandstalig personeelslid beklagt er zich over dat niet hij, maar een Franstalige collega de supervisie op de Nederlandstalige alsmede op de Franstalige administratieve medewerkers van de Brusselse buitendiensten van de Regie der Gebouwen uitoefent, alhoewel het voorzien zou zijn in zijn taakomschrijving.

De Brusselse buitendiensten van de Regie der Gebouwen bestrijken uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en zijn derhalve te beschouwen als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1,a SWT. Dat betekent dat hij valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Luidens artikel 38, § 3, SWT, gelden voor het personeel van de in artikel 35, § 1, bedoelde diensten de bepalingen van de gecoördineerde wetten die toepassing vinden op het personeel van de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad. Uit deze laatste bepalingen, die overigens uitdrukkelijk voorzien in taalkennis van de tweede taal in hoofde van de personeelsleden (artikel 21 SWT), kan niet worden afgeleid dat een Nederlandstalig personeelslid uitsluitend Nederlandstalige medewerkers zou mogen superviseren of hierop recht zou hebben, noch dat een Franstalig personeelslid (die overigens bij zijn aanstelling al een bepaalde kennis van de tweede taal moet hebben aangetoond) Nederlandstalige medewerkers niet zou mogen superviseren en omgekeerd dat een Nederlandstalig personeelslid geen supervisie zou mogen uitoefenen op Franstalige medewerkers.. De klacht is derhalve ontvankelijk maar ongegrond. Wel dient de aandacht erop te worden gevestigd dat de evaluatie alsmede de sanctionering van een medewerker in alle geval moet gebeuren door een meerdere behorende tot dezelfde taalgroep. Is de meerdere van een andere taalgroep, dient een chef van de taalgroep van de medewerker te worden aangewezen of een wettelijk tweetalige.

(Advies 46.010 van 10 oktober 2014)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **FOD Financiën- Taxatiedienst Elsene:**
sturen van Franstalige brieven aan een Nederlandstalige particulier door een personeelslid dat niet geslaagd is voor het taalexamen.

Overeenkomstig de artikelen 35, § 1, en 19, van de SWT, dient het ontvangkantoor van de Directe Belastingen Anderlecht 2 in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De brieven die aan de klager werden gestuurd dienden in het Nederlands gesteld te zijn. Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.
(Advies 45.068 van 24 januari 2014)

– **ORES cvba:**
afleveren van een in het Nederlands gesteld afwezigheidsbericht in de brievenbus van de cvba "Union Rémersdaloise".

Een afwezigheidsbericht is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. ORES, operator voor gas en elektriciteit, is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, zoals bedoeld in artikel 1, §2, 2°, van de SWT. Deze wetten zijn er dan ook op van toepassing. Het toepassingsdomein bestrijkt gemeenten van verschillende taalgebieden behalve Brussel-Hoofdstad en de zetel ervan is niet in een gemeente van het Duitse taalgebied gevestigd in de zin van artikel 36, §1, van de SWT. Artikel 34, §1, van de SWT, waarnaar artikel 36, §1, van diezelfde wetten verwijst, stelt dat bovengenoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die in dit verband is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier. Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. Met toepassing van deze bepalingen had het afwezigheidsbericht dat in de brievenbus van een Franstalige vzw in Voeren gedeponeed werd, en wier taalaanhorigheid bekend was, volledig in het Frans gesteld moeten zijn. De VCT bracht eerder adviezen in dezelfde zin uit: adviezen nrs. 35.040 van 4 september 2003, 36.117 van 17 februari 2005, 36.143 van 29 november 2007 en 40.173 van 12 maart 2010. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstemming als volgt:
In het onderhavige dossier dient, per analogiam, duidelijk toepassing te worden gemaakt van Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik door plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, de zogenaamde Omzendbrief-Peeters. Alwaar de bedoelde Omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt en slechts bij uitzondering het Frans (lees: op uitdrukkelijk te herhalen verzoek), moet dat ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten, worden toegepast.

Beide leden zijn derhalve van oordeel dat de cvba ORES, als gewestelijke dienst in haar betrekkingen met particulieren uit de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandstalige taalgebied steeds het Nederlands dient te gebruiken. Bij wijze van uitzondering kan de cvba ORES, telkens de particulier daar uitdrukkelijk om verzoekt, gebruik maken van het Frans.
(Advies 45.089 [2 >< N] van 24 januari 2014)

– **FOD Financiën – Algemene Administratie van de Fiscaliteit:**
het ontvangkantoor van Sint-Joost-ten-Node stuurde een Franstalig aanslagbiljet aan een Nederlandstalige vzw.

Het ontvangkantoor van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit van Sint-Joost-ten-Node is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Het sturen van een aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing is een betrekking met een particulier. In navolging van artikel 19 van de SWT diende het aanslagbiljet in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.106 van 9 mei 2014).

- **Vivaqua:**
in het Nederlands en in het Frans gestelde documenten die in de brievenbus van een Nederlandstalige inwoner van Wemmel werden gedeponneerd.

Een tekst dient als een bericht of mededeling aan het publiek te worden beschouwd wanneer hij zonder onderscheid des persoons en steeds op identieke wijze door een overheid wordt verspreid (advies 667 van 21 april 1966). Hiervan is in casu geen sprake aangezien het document werd aangevuld met de datum waarop Vivaqua zich heeft aangeboden, doch zonder toegang te krijgen tot de woning, en met de vraag aan betrokkene om contact op te nemen met Vivaqua teneinde een afspraak ter controle van zijn installatie vast te leggen.

Het ingevulde document is een kennisgeving van bezoek en moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier (cf. advies 28.098 van 5 juni 1997 betreffende een klacht tegen Sibelgas).

Vivaqua is een intergewestelijke intercommunale waarvan de werkring gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt; zij moet dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT en valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, die in navolging van artikel 19 van de SWT in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager gekend was (enkel de Nederlandstalige zijde van het bericht van bezoek was ingevuld), dienden de brief en de folder uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.149 van 9 mei 2014)

- **Politiezone Brussel-West:**
sturen van een Franstalig document aan een Nederlandstalige inwoner van Jette.

De politiezone 5340 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, SWT en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Het document diende in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 46.007 van 4 juli 2014)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **IVERLEK:**
een Franstalig inwoner van Sint-Genesius-Rode wordt geconfronteerd met een eentalig Nederlands bericht van IVERLEK.

Een telefonisch onthaalbericht is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van SWT.

Iverlek, distributienetbeheerder voor gas en elektriciteit, is een rechtspersoon belast met een

opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2°, en § 2, van de SWT.

Iverlek heeft zijn zetel te Leuven en heeft een werkring die gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling bestrijkt, alsook randgemeenten (artikel 7 van de SWT). Hij is dan ook een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT die,

voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, de taal of talen van de gemeente van zijn zetel gebruikt (artikel 34, § 1, derde lid, van de SWT), in casu het Nederlands.

In voorkomend geval is het telefoonbericht van Iverlek bestemd voor alle inwoners van de gemeenten van zijn ambtsgebied en, in de faciliteitengemeenten, zowel voor de Nederlandstaligen als voor de Franstaligen in de mate dat praktische en noodzakelijke informatie aan alle gebruikers verstrekt wordt.

Zoals uit het antwoord blijkt, is het onthaalbericht in beide talen gesteld en laat het de inwoners van de faciliteitengemeenten toe in het Frans verder te gaan indien zij dat wensen.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.120 van 16 mei 2014)

– **EANDIS cvba:**
het trimestriële magazine wordt enkel in het Nederlands verspreid in de faciliteitengemeenten.

De huis-aan-huisverdeling van het magazine van Eandis in de gemeenten die onder haar toepassingsdomein vallen, zijn berichten of mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

De cvba Eandis heeft haar zetel te 9000 Melle en een werkring die zowel gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling als randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de SWT bestrijkt.

Zij is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, dient deze dienst de taal of talen te gebruiken van de gemeente waar zijn zetel is gevestigd, conform de bepalingen van artikel 34, § 1, derde lid, van de SWT.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat alle berichten en mededelingen die Eandis rechtstreeks aan het publiek richt, enkel in het Nederlands zouden gebeuren, zelfs voor het publiek van de gemeenten met speciale taalregeling.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT blijkt dat inzake berichten en mededelingen aan het publiek, een door artikel 34, § 1, a, van de SWT, bedoelde dienst, het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;

- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die verspreid wordt door Eandis:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten,

- louter informatief en vrijblijvend.

De cvba Eandis kan in casu haar magazine dan ook niet integraal in een andere taal dan het Nederlands laten publiceren en verspreiden.

De klacht is ongegrond.

Steunend op haar voorgaande adviezen nrs. 27.204 van 8 februari 1996, 28.033A van 6 maart 1997 en 34.253 van 22 mei 2003, aangaande mededelingen die huis aan huis verspreid werden in de randgemeenten, is de VCT echter van oordeel dat het de cvba Eandis toekomt om sommige artikels uit haar magazine, die beide taalgemeenschappen aanbelangen, in het Nederlands en het Frans te stellen.

(Advies 45.125 van 13 juni 2014)

- **Politiezone Asse, Merchtem, Opwijk en Wemmel (PZ AMOW):**
bord (met langs 1 kant de vermelding "Politie" en langs de andere kant de vermelding "Police") dat aangebracht werd op het politiegebouw te Wemmel.

De politiezone Asse, Merchtem, Opwijk en Wemmel (PZ AMOW) is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de SWT en dient de berichten en mededelingen die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, te stellen in de taal of talen welke die diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Wemmel, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

De Nederlandse tekst en de Franse tekst zijn niet tegelijk zichtbaar op het verlichte uithangbord dat aangebracht werd op het politiegebouw te Wemmel, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands. De klacht is gegrond.

(Advies 45.166 van 24 oktober 2014)

- **Automobiel – Controle en Techniek "ACT":**
op de website bevatten de formulieren die voor de Franstalige gebruikers bestemd zijn de Nederlandse hoofding.

Dit advies betreft een dossier daterend van vóór de staatshervorming (op 1 juli 2014) aangaande de bevoegdheidsoverdrachten van de federale staat naar de gemeenschappen en gewesten, zoals voorzien door artikel 6, § 1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en ingevoegd door artikel 25 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming.

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens voor het verkrijgen van een rijbewijs en voor de controle van de in verkeer gebrachte voertuigen volgens de richtlijnen van de FOD Mobiliteit en Vervoer, dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), in casu rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (cf. advies 42.122 van 22 juni 2011).

De SWT zijn er enkel op van toepassing binnen het kader en de perken van de hen opgedragen taak.

Automobiel – Controle en Techniek N.V. – Auto Contrôle Technique S.A., afgekort ACT, heeft zijn hoofdzetel te 1030 Brussel, in de Kolonel Bourgstraat.

Zijn werkkring bestrijkt gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, alsook gemeenten van het Nederlandse taalgebied (eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied en faciliteitengemeenten van de rand).

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld door de bepalingen van artikel 35, § 1, b°, die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans stelt.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dient iedere vermelding die voorkomt op een document of formulier (meer bepaald in de hoofding) in dezelfde taal als het document zelf gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.190 van 19 september 2014)

– **Eandis sprl:**
verspreiding van een eentalig Nederlands magazine te Sint-Genesius-Rode.

Op 13 juni 2014 sprak de VCT zich uit aangaande een gelijkaardige klacht. Zij bracht terzake advies nr. 45.125 uit, waarin ze het volgende stelde:

"De huis-aan-huisverdeling van het magazine van Eandis in de gemeenten die onder haar toepassingsdomein vallen, zijn berichten of mededelingen aan het publiek in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De cvba Eandis heeft haar zetel te 9000 Melle en een werkkring die zowel gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling als randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de SWT bestrijkt.

Zij is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, dient deze dienst de taal of talen te gebruiken van de gemeente waar zijn zetel is gevestigd, conform de bepalingen van artikel 34, § 1, derde lid, van de SWT.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat alle berichten en mededelingen die Eandis rechtstreeks aan het publiek richt, enkel in het Nederlands zouden gebeuren, zelfs voor het publiek van de gemeenten met speciale taalregeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid voor de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat een dergelijke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die:

- enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen;
- anderzijds, uitdrukkelijk faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen nrs. 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995, 29.043/C van 9 december 1999 en 37.108 van 22 december 2005), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die verspreid wordt door Eandis:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten,
- louter informatief en vrijblijvend.

De cvba Eandis kan in casu haar magazine dan ook niet integraal in een andere taal dan het Nederlands laten publiceren en verspreiden.

Bijgevolg oordeelt de VCT dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is.

Steunend op haar voorgaande adviezen nrs. 27.204 van 8 februari 1996, 28.033A van 6 maart 1997 en 34.253 van 22 mei 2003, aangaande mededelingen die huis aan huis verspreid werden in de randgemeenten, is de VCT echter van oordeel dat het de bvba Eandis toekomt om sommige artikels uit haar magazine, die beide taalgemeenschappen aanbelangen, in het Nederlands en het Frans te stellen."

De VCT bevestigt voornoemd advies 45.125.

(Advies 46.090 van 22 november 2014)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. **TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL**

– **FOD Financiën – Taxatiedienst CTK Elsene:** **personeelslid spreekt geen Nederlands aan de telefoon.**

Het centraal taxatiekantoor van Elsene is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad en dient in navolging van artikel 19 SWT in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de taalkennis van het personeel van het taxatiekantoor van Elsene betreft is artikel 21, § 2, van de SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klager werd niet in het Nederlands te woord gestaan in haar eerste contact met de dienst. Bovendien voldoet het personeelslid dat haar oproep beantwoordde niet aan de bovenvermelde bepalingen van artikel 21, §§ 2 en 5 van de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 45.180 van 9 mei 2014)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– **Vredegerecht Jette:** **de persoon aan de telefoon is niet in staat is de oproeper in het Nederlands te woord te staan en de documenten welke nadien worden opgestuurd zijn uitsluitend in het Frans.**

De SWT zijn van toepassing op de administratieve handelingen van hoven en rechtbanken. Voor de administratieve handelingen, zoals bijvoorbeeld het inrichten van gratis consultatiedagen, dient het vredegerecht van Jette, in navolging van artikel 19 SWT in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Nederlandstalige particulieren dienden aan de telefoon in het Nederlands geholpen te worden en de documenten die hen nadien werden gestuurd dienden in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.114 van 12 september 2014)

– **FOD Financiën- Taxatiedienst CTK Elsene:**
personeelslid spreekt geen Nederlands aan de telefoon.

Het centraal taxatiekantoor van Elsene is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad en dient in navolging van artikel 19 SWT in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de taalkennis van het personeel van het taxatiekantoor van Elsene betreft is artikel 21, § 2, van de SWT van toepassing, dat bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klager werd niet in het Nederlands te woord gestaan in haar eerste contact met de dienst. Bovendien voldoet het personeelslid dat haar oproep beantwoordde niet aan de bovenvermelde bepalingen van artikel 21, §§ 2 en 5 van de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 45.180 van 9 mei 2014)

– **Ziekenhuis Paul Brien (UVC Brugmann):**
een Nederlandstalig particulier kreeg tijdens zijn opname in het ziekenhuis geen behandeling of uitleg in het Nederlands door de verpleegkundigen.

UVC Brugmann, ziekenhuisvereniging van het IRIS-netwerk, valt onder de toepassing van de wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's en, derhalve, onder de toepassing van de SWT, meer bepaald de artikelen 17 tot 21.

De site Paul Brien van het UVC Brugmann te Schaarbeek is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, conform de bepalingen van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In voorkomend geval hebben twee behandelende geneesheren in het Nederlands kunnen dialogeren met de klager. Voor wat het verplegend personeel in de betrokken verzorgingseenheid betreft geeft het ziekenhuis toe dat het tewerkgesteld buitenlands personeel nog niet volledig het Nederlands beheerst. De VCT oordeelt dan ook dat de klacht betreffende dit verplegend personeel ontvankelijk en gegrond is.

Zij neemt akte van het feit dat er initiatieven worden genomen om de kennis van het Nederlands van dit buitenlands personeel te verbeteren.

(Advies 46.065 van 10 oktober 2014)

– **UVC Brugmann – site Horta :**
ingevolge een aanvraag voor een bloedonderzoek die in het Nederlands ingediend werd door de behandelende arts, ontving de klager van het ziekenhuis een in het Frans gesteld antwoord.

UVC Brugmann, ziekenhuisvereniging van het IRIS-netwerk, valt onder de toepassing van de wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's en, derhalve, onder de toepassing van de SWT, meer bepaald onder artikelen 17 tot 21.

De site Horta van het UVC Brugmann te Laken is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, conform de bepalingen van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klager had van het ziekenhuis een in het Nederlands gestelde brief moeten ontvangen.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.073 van 19 september 2014)

o GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Vorst:**
vacature voor onthaalmedewerker voor de Nederlandstalige bibliotheek waarin kennis van zowel geschreven als gesproken Frans gevraagd wordt.

Luidens artikel 22 van de SWT zijn in het taalgebied Brussel-Hoofdstad de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Dit betekent dat voor een betrekking van de Nederlandstalige bibliotheek de toelatings- en bevorderingsexamens alleen in het Nederlands geschied en geen tweetaligheidsvoorwaarde kan worden opgelegd (cf. advies 44.060 van 14 september 2012 en 44.109 van 22 maart 2013). De klacht is gegrond.
(Advies 45.189 van 9 mei 2014)

- **Gemeente Sint-Pieters-Woluwe:**
een Nederlandstalige particulier die een volmachtformulier vroeg, kon door de loketbediende niet in het Nederlands worden bediend.

De gemeente Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en gebruikt, in navolging van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Het personeel aan de gemeenteloketten dient de particulieren in hun taal te helpen. Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te hebben als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT. Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen. Aangezien in de toelichting van de gemeente de aangeklaagde feiten niet worden weerlegd of tegengesproken, gaat de VCT ervan uit dat ze juist zijn, temeer daar de loketbediende er zich zelf voor verontschuldigd heeft er bereid is dit persoonlijk en mondeling te herhalen ten aanzien van de klachtindiener. De klacht is gegrond.
(Advies 46.062 van 12 september 2014)

- **Gemeente Anderlecht:**
onvoldoende aanwerven van tweetalig personeel en onvoldoende taalkennis bij de cel gemeentelijke administratieve sancties en de parkeercel.

De VCT heeft over identieke klachten reeds tweemaal geadviseerd (43.080 van 9 september 2011 en 43.079 van 25 november 2011). Zij bevestigt deze adviezen. Uit het onderzoek van de huidige klacht blijkt dat ook in 2014 voor de openstaande betrekkingen bij de cel gemeenschapswachten en de parkeercel geen enkele werkzoekende ingeschreven bij Actiris over een taalbrevet beschikt. Om dit te verhelpen dringt de gemeente er bij de kandidaten op aan zich bij Selor in te schrijven om aan de taalexamens deel te nemen. Dit wordt zo in de arbeidsovereenkomst opgenomen. De VCT wenst er van haar kant bij de

gemeente op aan te dringen dat zij, gelet op de gegeven situatie van het effectief van vaststellende ambtenaren (zie brief van gemeente van 11 maart 2014), bij de aanwerving van personen voor de vermelde cellen een redelijke verhouding Nederlandstaligen – Franstaligen nastreeft, wat op zich al de contacten met het publiek gunstig kan beïnvloeden.

De VCT stelt vast dat de problemen rijzen bij de vaststellende ambtenaren en niet bij sanctionerende ambtenaren. Deze laatsten zijn perfect tweetalig, zodat de contacten met de bij inbreuken betrokken personen volledig in hun taal kunnen verlopen.

De VCT is van oordeel dat er in de fase van vaststelling van inbreuken ook momenten van contacten met het publiek voorkomen. De gemeente zegt trouwens zelf dat dergelijke contacten, hoewel volgens haar zelden, aanwezig zijn. Deze contacten vallen dan ook onder de toepassing van de SWT, zodat ze moeten verlopen in de door de betrokken personen gebruikte taal.

De VCT acht de klacht dan ook gegrond, in de mate dat in de vaststellingsfase van de inbreuken bij de contacten van het personeel van de cellen met de betrokken personen geen gebruik wordt gemaakt of kan worden gemaakt van de door deze laatsten gebruikte taal.

(Advies 46.040 van 27 juni 2014)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Ziekenhuis "Valida" te Sint-Agatha-Berchem: dokter kon klager niet in het Nederlands helpen.

Als OCMW-ziekenhuis van Sint-Agatha-Berchem is "Valida" een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (art.19 SWT).

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50 SWT). Het OCMW-ziekenhuis "Valida" dient er over te waken dat de patiënten in hun taal geholpen worden, ook als er voor de raadpleging een beroep gedaan wordt op artsen met een zelfstandig statuut. De klacht is gegrond.

(Advies 46.044 van 21 november 2014)

– Gemeente Sint-Pieters-Woluwe: een Nederlandstalige particulier die een volmachtformulier vroeg, kon door de loketbediende niet in het Nederlands worden bediend.

De gemeente Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en gebruikt, in navolging van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het personeel aan de gemeenteloketten dient de particulieren in hun taal te helpen. Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te hebben als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Aangezien in de toelichting van de gemeente de aangeklaagde feiten niet worden weerlegd of tegengesproken, gaat de VCT ervan uit dat ze juist zijn, temeer daar de loketbediende er zich zelf voor verontschuldigd heeft er bereid is dit persoonlijk en mondeling te herhalen ten aanzien van de klachtindiener. De klacht is gegrond.

(Advies 46.062 van 12 september 2014)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Jette: **huis aan huis verdelen van eentalig Franse folder in Wemmel.**

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied."

Doch, wanneer openbare diensten buiten hun ambtsgebied optreden dienen zij het taalgebruik van dat gebied te respecteren (zie o.a. advies nr. 43.003 van 29 april 2011). Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Wemmel, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Het in Wemmel verspreiden van een eentalig Franse folder is niet in overeenstemming met de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 45.035 van 24 oktober 2014)

– Stad Brussel: **"Meiseselaan" wordt vertaald als "Avenue de Meysse" op stratenplannen.**

Stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 51 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 51, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 51 § 1er. Les communes de Meise et de Wolvertem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Meise.

La nouvelle commune de Meise fait partie de la fédération périphérique de Vilvorde.

« Art. 51 § 1. De gemeenten Meise en Wolvertem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Meise.

De nieuwe gemeente Meise behoort tot de randfederatie Vilvoorde.

De gemeente Meise heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Meiseselaan” moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming “*Avenue de Meise*”. De klacht is gegrond.

(Advies 45.045 van 16 mei 2014)

– **Sint-Agatha-Berchem:**

"Groot-Bijgaardenstraat" wordt vertaald als "Rue de Grand-Bigard" op stratenplannen van de gemeente.

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een

officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-*Alost*, Antwerpen-*Anvers*, Veurne-*Furnes*, Galmaarden-*Gammerages*).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam "Groot-Bijgaarden" bepaald in artikel 49 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 49, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 49. Les communes de Dilbeek, **Groot-Bijgaarden**, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem et Sint-Ulriks-Kapelle sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Dilbeek. »

« Art. 49. De gemeenten Dilbeek, **Groot-Bijgaarden**, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Dilbeek. »

Groot-Bijgaarden (deelgemeente van Dilbeek) heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Groot-Bijgaardenstraat" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "*Rue de Groot-Bijgaarden*". De klacht is gegrond.

(Advies 45.046 van 27 juni 2014)

- **Stad Brussel:**
plaatsen van een lichtpaneel waarop enkel de naam "Margaretha Square" voorkomt.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 van de SWT stelt dergelijke dienst de berichten en

mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT betekent de zinssnede "in het Nederlands en het Frans" dat de teksten gelijktijdig, integraal, en op voet van strikte gelijkheid opgenomen dienen te worden, wat in casu niet het geval is, aangezien de plaatsnaam enkel in het Nederlands voorkomt. Zoals blijkt uit het antwoord, werd het betwiste bord aangebracht door een aannemer die optrad als private medewerker van de stad Brussel.

Luidens artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten echter niet van de toepassing van de SWT.

Het kwam de stad Brussel dan ook toe erover te waken dat het lichtpaneel dat door de aannemer werd aangebracht, integraal in het Nederlands en het Frans was gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.124 van 16 mei 2014)

– **Stad Brussel:**
openbaar onderzoek waarvan het dossier volledig in het Nederlands gesteld werd.

Een openbaar onderzoek in een gemeente van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dient gevoerd te worden overeenkomstig de SWT, met name middels de mededeling in beide talen van de documenten die bestemd zijn voor het publiek.

Naar luid van artikel 18 van de voornoemde SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

In voorgaande dossiers met betrekking tot vergunningsaanvragen (adviezen 25.005 van 3 maart 1994, 28.211 van 20 februari 1997 en 30.283 van 18 maart 1999) heeft de VCT geoordeeld dat indien de stedenbouwvergunning is onderworpen aan het openbaar onderzoek in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, het de overheid die dit onderzoek organiseert, toekomt alle essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek te stellen.

De andere documenten hoeven niet te worden vertaald; eventueel kan er een samenvatting worden gemaakt in de tweede taal.

Dat er tweetalige ambtenaren van de stedenbouwkundige dienst van de gemeente ter beschikking van de inwoners worden gesteld om toelichting te verstrekken, zoals in casu het geval is, is niet voldoende.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.146 van 13 juni 2014)

– **Oudergem:**
eentalig Franse vermelding "Luxembourg" op een aanwijzingsbord op de buitenring R0.

Aanwijzingsborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad, in navolging van artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

De eentalig Franse vermelding "Luxembourg" op het aanwijzingsbord op de buitenring R0 in Oudergem is bijgevolg niet in overeenstemming met de SWT en moet vervangen worden door de tweetalige vermelding "Luxemburg-Luxembourg". De klacht is gegrond.

(Advies 45.151 van 12 september 2014)

– **Stad Brussel:**
op verschillende straatnaamborden en stratenplannen staat de vermelding "Avenue de Groenendael- Groenendaalselaan".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (art.18 SWT).

De juiste benaming en schrijfwijze van de naam "Groenendaal/Groenendael" is niet wettelijk vastgelegd. Er bestaat geen wettelijke grond die bepaalt dat de benaming "Groenendael" niet gebruikt zou mogen worden op de straatnaamborden en stratenplannen van de stad Brussel. De klacht is ongegrond.

(Advies 45.162 van 12 september 2014)

– **Stad Brussel:**
op de stratenplannen staat de vermelding "Avenue de Cortenberg – Kortenberglaan" en "Tunnel de Cortenberg – Kortenbergtunnel".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De VCT stelt vast, zoals blijkt uit wat volgt, dat er geen officiële Franstalige benaming bestaat voor de gemeente Kortenberg.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-*Alost*, Antwerpen-*Anvers*, Veurne-*Furnes*, Galmaarden-*Gammerages*).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 80 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 80, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 80. Les communes de **Kortenberg**, Erps-Kwerps, Everberg et Meerbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de **Kortenberg**.

« Art. 80. De gemeenten **Kortenberg**, Erps-Kwerps, Everberg en Meerbeek worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd **Kortenberg**.

De gemeente Kortenberg heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Kortenberglaan" en "Kortenbergtunnel" moeten dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "*Avenue de Kortenberg*" en "*Tunnel de Kortenberg*". De klacht is gegrond.

(Advies 45.163 van 13 juni 2014)

– **Stad Brussel:**
op verschillende straatnaamborden en op de stadsplannen staat de vermelding "*Quai de Willebroeck- Willebroekkaai*".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. *Aalst-Alost*, *Antwerpen-Anvers*, *Veurne-Furnes*, *Galmaarden-Gammerages*).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 22 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 22, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 22. Les communes de Willebroek, Blaasveld, Heindonk et Tisselt sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Willebroek.

« Art. 22. De gemeenten Willebroek, Blaasveld, Heindonk en Tisselt worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Willebroek.

De gemeente Willebroek heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Willebroekkaai" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "*Quai de Willebroek*". De klacht is gegrond.

(Advies 45.164 van 16 mei 2014)

– **Stad Brussel:**
op verschillende straatnaamborden en op de stratenplannen staat de vermelding "*rue de Woluwé-Saint-Etienne/Sint-Stevens-Woluwestraat*".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. *Aalst-Alost*, *Antwerpen-Anvers*, *Veurne-Furnes*, *Galmaarden-Gammerages*).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 52 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 52, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 52. Les communes de Zaventem, Nossegem, **Woluwé-Saint-Etienne** et de Sterrebeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Zaventem.

« Art. 52. De gemeenten Zaventem, Nossegem, **Sint-Stevens-Woluwe** en Sterrebeek worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Zaventem.

De gemeente Sint-Stevens-Woluwe heeft derhalve wel een officiële Franse naam, zijnde "Woluwé-Saint-Etienne". Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Sint-Stevens-Woluwestraat" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "*rue de Woluwé-Saint-Etienne*". De straat in kwestie wordt op een correcte manier vermeld op de straatnaamborden en op de stratenplannen van de stad Brussel. De klacht is ongegrond.

(Advies 45.168 van 13 juni 2014)

– **Stad Brussel:**
op verschillende straatnaamborden en op de stratenplannen staat de vermelding "rue de Ruysbroeck-Ruisbroekstraat".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 55 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 55, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 55. Les communes de Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, **Ruisbroek**, Sint-Laureins-Berchem et de Vlezenbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Sint-Pieters-Leeuw.

« Art. 55. De gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, **Ruisbroek**, Sint-Laureins-Berchem en Vlezenbeek worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Sint-Pieters-Leeuw.

De gemeente Ruisbroek heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Ruisbroekstraat" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "*rue de Ruisbroek*". De klacht is gegrond.
(Advies 45.169 van 13 juni 2014)

- **Watermaal-Bosvoorde:**
aan de kiosk nabij het gemeentehuis staat een plaatsnaambord met de eentalig Franse vermelding "*Espace Chantilly*".

Het betrokken bord is net als de straatnaamborden een bericht of een mededeling aan het publiek.

De gemeente Watermaal-Bosvoorde, een plaatselijke dienst gevestigd te Brussel-Hoofdstad, is, krachtens artikel 18 van de SWT verplicht ervoor te zorgen dat de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn en van haar zelf uitgaan, zowel in het Nederlands als in het Frans opgesteld zijn. Wanneer een eigenaam die een straat aanduidt onvertaalbaar is, mag het woord "*rue*" die eigenaam voorafgaan, terwijl het woord "straat" onderaan het bord of rechts van de naam wordt geplaatst. Daar in het ons voorgelegde geval de eigenaam "Chantilly" voorafgegaan wordt door het woord "*espace*", zou die moeten worden gevolgd door het Nederlandse equivalent, nl. "ruimte" of "plein" (advies nr. 32.107 van 28 september 2000).

Het aangeklaagde bord werd niet aangepast in de zin van het bovenvermelde advies nr. 32.107 en vermeldt nog steeds de eentalig Franse naam "*Espace Chantilly*". De klacht is gegrond.
(Advies 45.172 van 9 mei 2014)

- **Watermaal-Bosvoorde:**
***avenue de Visé* wordt vertaald als Visélaan op straatnaamborden en stratenplannen terwijl de Nederlandstalige naam van de stad waar de straatnaam naar verwijst Wezet is.**

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de

gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 344 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 344, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 344 § 1er. Les communes de **Visé**, Argenteau, Cheratte, Lanaye, Lixhe et Richelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de **Visé**.

La nouvelle commune est autorisée à porter le titre de ville.

« Art. 344 § 1. De gemeenten **Wezet**, Argenteau, Cheratte, Ternaaien, Lieze en Richelle worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd **Wezet**.

De nieuwe gemeente wordt gemachtigd de titel van stad te dragen.

De stad Visé heeft derhalve een officiële Nederlandse naam (vertaling) gekregen, nl. Wezet. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (art.18 SWT). Aangezien er een officiële Nederlandse naam bestaat voor de stad Visé, nl. Wezet, dient de bewuste straat als "Avenue de Visé- Wezetlaan" vermeld te worden op de straatnaamborden en stratenplannen van Watermaal-Bosvoorde. De klacht is gegrond.

(Advies 45.173 van 12 december 2014)

– **Sint-Lambrechts-Woluwe:** **het gemeentelijk blad "Wolu Info" is niet in overeenstemming met de SWT.**

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

Het gemeentelijk blad "Wolu Info" van januari 2014 is niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld. De klacht is gegrond.

De klager vraagt de toepassing van het subrogatierecht maar voldoet niet aan de vereisten om de toepassing van artikel 61, § 7, van de SWT te vragen.

Met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT, wordt de toezichthoudende overheid erop gewezen dat de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe herhaaldelijk de SWT, wat het gemeentelijk blad "Wolu Info" betreft, schendt en geen gevolg heeft gegeven aan de vroegere adviezen van de VCT.

(Advies 46.017 van 16 mei 2014)

– **Sint-Pieters-Woluwe:**
gemeentelijk blad "Wolu Mag" van februari 2014 is niet in overeenstemming met de taalwetgeving in bestuurszaken gesteld.

Het blad wordt niet uitgegeven door de gemeente Sint-Pieters-Woluwe maar door de vzw "Wolugraphic". De gemeente kan haar verplichtingen inzake taalgebruik niet omzeilen door voor de publicatie van haar gemeentelijk informatieblad een beroep te doen op een private uitgever (30.208/II/PN van 2 september 1999, 33.062/II/PN van 3 mei 2001 en 43.184 van 24 februari 2012).

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld:

Krachtens art. 18 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De VCT stelt vast dat het gemeentelijk blad "Wolu Mag" van februari 2014 niet helemaal in overeenstemming met haar vaste rechtspraak en met de SWT is gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 46.018 van 24 oktober 2014)

– **Ukkel:**
het gemeentelijk blad "Wolvendael" is niet in overeenstemming met SWT.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

Het gemeentelijk blad "Wolvendael" van februari 2014 is niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld. De klacht is gegrond.

De klager vraagt de toepassing van het subrogatierecht, maar voldoet niet aan de vereisten om de toepassing van artikel 61, § 7, van de SWT te vragen.

Met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT, wordt de toezichthoudende overheid erop gewezen dat de gemeente Ukkel herhaaldelijk de SWT, wat het gemeentelijk blad "Wolvendael" betreft, schendt en geen gevolg heeft gegeven aan de vroegere adviezen van de VCT.

(Advies 46.026 van 27 juni 2014)

- **Ukkel:**
vermelding "Drève de Lorraine – Lorrainedreef" op straatnaamborden en stratenplannen.

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (art.18 SWT).

Waar de rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten (Nederlandstalige en Franstalige benaming) is gelegen in de wet van 30 december 1975 (fusies van de gemeenten), bestaat er geen rechtsgrond voor het bepalen van de benaming van streken of regio's. Er bestaat dus ook geen verplichting om in de Nederlandstalige naam van een straat de algemeen aangenomen maar niet bij wet vastgestelde Nederlandstalige benaming van deze regio's of streken te gebruiken. De vermelding "Drève de Lorraine – Lorrainedreef" op straatnaamborden en stratenplannen van de gemeente Ukkel kan bijgevolg niet als een overtreding van de SWT beschouwd worden. De klacht is ongegrond.

(Advies [↔2 N] 46.029 van 12 september 2014)

- **Sint-Pieters-Woluwe:**
de "Oppemlaan" wordt vertaald als "Avenue d'Ophem" op straatnaamborden en stratenplannen, terwijl er geen officiële vertaling bestaat van het gehucht Oppem (deel van Wezembeek-Oppem) waarnaar de naam van de straat verwijst.

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (art.18 SWT).

De naam van de gemeente wordt in artikel 7 van de SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Wezembeek-Oppem gespeld. De straatnaam "Oppemlaan", die naar het gehucht Oppem van de gemeente Wezembeek-Oppem verwijst moet dan ook op straatnaamborden en stratenplannen van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe in het Frans vermeld worden met de naam "Avenue d'Oppem". De klacht is gegrond.

(Advies 46.030 van 12 december 2014)

- **Gemeente Ukkel:**
richtingaanwijzers "Groenendael-Groenendaal".

Richtingaanwijzers zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Naar luid van artikel 18, SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn

de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De juiste benaming en schrijfwijze van de naam "Groenendaal" is niet wettelijk vastgelegd en er bestaat dan ook geen wettelijke grond die bepaalt dat de benaming "Groenendael" niet gebruikt zou mogen worden op de richtingaanwijzers van de gemeente Ukkel. De klacht is ongegrond.

(Advies 46.031 van 12 september 2014)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **Postkantoor van Sint-Genesius-Rode:**
op een zending, via bpost, van magazines uitgegeven door de maatschappij Sanoma Media, is het adres van de bestemming, een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode, enkel in het Nederlands gesteld.

Het afleveren van magazines via bpost aan de klager is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

In een randgemeente als Sint-Genesius-Rode gebruikt een plaatselijke dienst zoals het betreffende postkantoor, met toepassing van artikel 25, § 1, van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge een gelijkaardige klacht bracht de VCT op 12 maart 2010 advies nr. 40.205 uit. Op de vraag om inlichtingen antwoordde de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven het volgende:

"[...] wat postabonnementen betreft, er procedures ingesteld werden om een optimale dienstverlening aan de klanten te bieden.

Er is geen enkele tussenkomst van de klant vereist bij het postkantoor bij het inschrijven op zulk een abonnement.

De klant dient zich tot de uitgever te richten die een inschrijvingsfiche in het computerprogramma voor het beheer van de postabonnementen aanmaakt met de begindatum van het abonnement. Het postkantoor drukt met dit programma dagelijks de lijst van abonnementen af, zodat de dagbladen aan de ingeschreven klanten bezorgd kunnen worden. [...]"

De VCT was van oordeel dat, bij gebrek aan doorslaggevende elementen, zij zich niet kon uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

In voorliggend geval is de klacht vaag, niet gestaafd met doorslaggevende elementen, en laat ze niet toe om na te gaan of het een postabonnement dan wel een eenmalige zending van magazines betrof.

De VCT kan zich niet uitspreken over de gegrondheid.

(Advies 45.096 van 16 mei 2014)

- **Wemmel:**
een Nederlandstalige inwoner van Wemmel ontving een aanslagbiljet voor de Algemene gemeentebelasting 2013 dat niet volledig in het Nederlands is gesteld.

In navolging van artikel 25 van de SWT gebruiken de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Bijgevolg diende het aanslagbiljet dat aan de klager werd gestuurd uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.157 van 24 januari 2014)

- **Ronse:**
een Nederlandstalige inwoner van Ronse heeft van de firma VINCI Park een Nederlandstalige brief met Franstalig adres ontvangen.

De maatschappij Vinci Park, die het parkingbeheer verzekert, is een private medewerker van de gemeente Ronse in de zin van artikel 50 SWT. Overeenkomstig dit artikel, ontslaat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten. Het komt de gemeente Ronse dus toe om te waken over het feit dat de private medewerkers (in casu Vinci Park) dezelfde regels naleven als die welke de gemeente zijn opgelegd.

Het bezorgen van een betalingsbericht aan een particulier is een betrekking met deze laatste. Conform artikel 12, 3° lid, SWT, wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans- waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wat het opstellen van de betalingsberichten betreft, is de taal waarin het voertuig bij de Directie Inschrijvingen Voertuigen (DIV) ingeschreven werd, bepalend. Aangezien het voertuig in het Nederlands is ingeschreven bij de DIV diende het adres op het Nederlandstalige betalingsbericht eveneens in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is gegrond, dit echter niet ten aanzien van de gemeente Ronse en de firma Vinci Park, maar wel ten aanzien van de DIV gelet op de fout die zij bij het verzenden van de gegevens hebben begaan.

(Advies 46.008 van 24 oktober 2014)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Wemmel:**
mededelingen op huisvuil- en PMD zakken.
afvalkalenders die persoonlijk worden afgegeven.
afvalkalenders op de website.
toegang tot de website.

De klacht bestaat uit 4 delen die gericht zijn tegen diverse specifieke onderwerpen. De verschillende delen moeten dan ook als afzonderlijke klachten beschouwd worden.

Aangezien er volgens de vaste rechtspraak van de VCT slechts één klacht mag worden ingediend per aangetekende zending wordt enkel de eerste klacht (deel 1) van de zending in aanmerking genomen, met name de klacht tegen het feit dat de huisvuil/PMD-zakken die op de milieudienst verkocht worden een tweetalig (N/F) opschrift dragen.

Wanneer een bepaalde tekst zonder onderscheid des persoons en steeds op identieke wijze wordt verspreid door een overheid, dient hij beschouwd te worden als een bericht of mededeling aan het publiek. De eindcriteria zijn hoe dan ook de identieke vermeldingen en de min of meer ruime toegankelijkheid van de stukken (cf. advies 635 van 6 mei 1965).

Bovenstaande is van toepassing op de opschriften die op de huisvuil/ PMD-zakken worden aangebracht. Bijgevolg zijn deze opschriften berichten en mededelingen aan het publiek, en dit zonder onderscheid van de manier en de plaats waar deze vuilzakken verkocht worden.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren, oordeelt de VCT dat

de opschriften op de huisvuil/PMD-zakken van de gemeente Wemmel steeds in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, moeten gesteld zijn.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.034 van 13 december 2013)

- **Wemmel:**
vertaling naar het Frans van de naam "Gemeentelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans" in de folder "Wemmel info".

De folder "Wemmel, Info" is een bericht of mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op het feit dat de "Gemeentelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans" een gemeentelijke instelling is, mag de naam van de academie in de Franstalige versie van de advertentie in "Wemmel info" nr. 45 in het Frans worden vertaald. De klacht is ongegrond.

(Advies 45.148 van 16 mei 2014)

- **Wezembeek-Oppem:**
stratenplannen zijn niet opgesteld met voorrang voor het Nederlands.

Stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten (artikel 50 SWT).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Wezembeek-Oppem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013). De klacht is gegrond.

(Advies 45.155 van 9 mei 2014).

- **Wemmel:**
schrijfwijze van de naam "Laken" in de straatnaam "Laekenveld".

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten of mededelingen aan het publiek in de betekenis van de SWT. Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

In principe moeten de straatnaamborden en stratenplannen in de gemeente Wemmel in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands gesteld zijn. Doch, wat de eentaligheid van de straatnaam "Laekenveld" betreft oordeelt de VCT dat sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen (zie advies 26.151 van 7 september 1995 betreffende de eentalig Nederlandse benaming van o.a. de straat "Jagersveld" in Watermaal-Bosvoorde en "Hunderenveld" in Sint-Agatha-Berchem).

De rechtsgrond voor het bepalen van de schrijfwijze van de naam "Laken/Laeken" is gelegen in de wet van 30 maart 1921 tot het vergroten van de Stad Brussel, met het oog op de uitbreiding der zeevaartinstellingen (B.S. 02/04/1921).

Artikel 1 ; zoals bekendgemaakt in het Frans en in het Nederlands in het Belgisch staatsblad, luidt : Article 1. A partir de la mise en vigueur de la présente loi, les communes de **Laeken**, Neder-Over-Heembeek et Haren, ainsi que les parties des territoires des communes de Schaerbeek et de Molenbeek-Saint-Jean respectivement teintées en rose et en vert sur les plans annexés à la présente loi sont incorporées au territoire de la ville de Bruxelles.

Artikel 1. De gemeenten **Laken**, Neder-Over-Heembeek en Sint-Jans-Molenbeek, onderscheidelijk rooskleurig en groenkleurig getint op de bij deze wet gevoegde plans, worden vanaf het in werking treden van deze wet bij het grondgebied der Stad Brussel ingelijfd.

De officiële Franse naam van de gemeente is derhalve "Laeken", de officiële Nederlandse naam is "Laken".

De straat moet dan ook vermeld worden met de benaming "Lakenveld" op straatnaamborden en stratenplannen van de gemeente Wemmel. De klacht is gegrond.

(Advies 45.165 van 12 september 2014)

- **Wemmel:**
borden (1 met het opschrift Chalet du Laerbeek- Chalet van Laarbeek en 2 met het opschrift Parc Roi Baudouin- Koning Boudewijn Park) zijn opgesteld met voorrang voor het Frans.

De aangeklaagde borden zijn berichten of mededelingen aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente en moeten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (art.24 SWT).

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

In haar advies 45.060 van 13 september 2013 oordeelde de VCT dat de Nederlandse tekst de Franse tekst moest voorafgaan op diezelfde aangeklaagde borden. Zij nam nota van het feit dat de bewuste borden niet door de gemeentediensten van Wemmel geplaatst werden en dat er een voorstel tot verwijdering van de borden aan de gemeente Jette en aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou gestuurd worden. De situatie is sinds het bovenvermelde advies niet gewijzigd. De klacht is gegrond.

(Advies 46.036 van 12 september 2014)

– **Wemmel:**
website van de gemeente.

De inlichtingen die door een randgemeente, zoals Wemmel, via hun website ter beschikking worden gesteld, zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek en moeten in navolging van artikel 24 SWT in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

De website van de gemeente Wemmel is in het Nederlands en in het Frans gesteld en er wordt voorrang gegeven aan de keuzemogelijkheid "Nederlands" op de openingspagina. Het feit dat niet-ingezetenen de website van een randgemeente kunnen raadplegen verandert niets aan de kwalificatie van deze gemeenten als plaatselijke diensten met een eigen of bijzondere taalregeling, noch aan het wettelijk taalgebruik in deze gemeenten (advies 34.097 van 6 mei 2002). Zowel de openingspagina van de website als de website zelf zijn in overeenstemming met de SWT gesteld. De klacht is niet gegrond.

(Advies 46.038 van 12 september 2014)

– **Gemeente Voeren:**
aan het onthaal van het gemeentebestuur van Voeren ontvangt een Franstalig inwoner van de gemeente wel degelijk de inlichtingen in het Frans, maar kan hij het gevraagde formulier enkel in het Nederlands krijgen.

Het gesprek tussen de klager, een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren, en het gemeentepersoneel (alsook de informatie die hem te dezer gelegenheid verstrekt werd) is een betrekking met een particulier die, overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, derde lid, van de SWT, in het Frans verliep.

Het formulier dat in dit verband aan de klager werd afgeleverd, was daarentegen in het Nederlands gesteld.

Voor een taalgrensgemeente als Voeren is artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, met betrekking tot de tweetaligheid van de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, op restrictieve wijze van toepassing op de berichten en mededelingen aan het publiek. De formulieren op hun beurt dienen uitsluitend in de taal van het gebied gesteld te zijn, in casu in het Nederlands. Arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State vernietigt immers artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT voor wat de formulieren betreft.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT echter verkrijgt een formulier dat door een bepaalde particulier wordt aangevraagd, welke dit in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter van een betrekking tussen de openbare dienst en de particulier (cf. advies 26.017 van 1 december 1994, 27.051 van 4 mei 1995, 27.064 van 11 mei 1995, 29.074 van 10 juli 1997, 30.047 van 18 juni 1998 en 31.224 van 9 november 2000, waarvan kopieën als bijlage).

In voorliggend geval dient het formulier dat aan de klager wordt afgeleverd dan ook beschouwd te worden als een betrekking tussen de gemeente Voeren en een particulier, een Franstalige inwoner van de gemeente, en dient het opgesteld te worden in de taal van deze particulier, met name het Frans, met toepassing van de bepalingen van artikel 12, derde lid, van de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.085 van 22 november 2014)

VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Tervuren:

op de hoek van de Tervurenlaan en het Vier Armen kruispunt staat een tweetalig straatnaambord "*Avenue de Tervueren- Tervurenlaan*".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. In navolging van artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van het gebied.

Aangezien het aangeklaagde straatnaambord zich bevindt op het grondgebied van Tervuren, een gemeente van het homogene Nederlandse taalgebied, dient het uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 45.061 van 24 januari 2014)

3. HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

– De Lijn:

de informatieborden in de bushalte te Remersdaal (Voeren) bevatten in het Nederlands en gedeeltelijk in het Engels gestelde teksten "*realtime info*".

~~Aangaande de niet-tweetaligheid Nederlands-Frans~~

De opschriften op de borden aan de bushaltes te Voeren zijn betrekkingen met het publiek uitgaande van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt De Lijn beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Haar werkkring bestrijkt zowel gemeenten zonder speciale regeling als gemeenten met een

speciale regeling.

Overeenkomstig artikel 39 van voornoemde wet is op deze diensten de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Conform artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

De klacht is gegrond op dit punt.

~~Aangaande het gebruik van de benaming "realtime info".~~

Bijkt dat "realtime" wel degelijk een in het Nederlands courant gebruikt leenwoord is en opgenomen is in het woordenboek van de Nederlands taal Van Dale, en dat "info" een afkorting van het Nederlandse woord "informatie" is, net zoals van het Franse of Engelse woord "*information*".

De klacht is ongegrond op dit punt.

(Advies 45.103 [2 <> N] van 24 januari 2014)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
de uurregeling aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is in het Frans, het Nederlands en in het Engels gesteld.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Wat het gebruik van het Engels betreft oordeelt de VCT dat de MIVB, wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mag toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009, 41.133 van 20 november 2009 en 42.152 van 8 april 2011).

Gelet op de locatie van de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem kunnen de mededelingen aan deze halte echter niet beschouwd worden als mededelingen bestemd voor een internationaal publiek. Bijgevolg dient de uurregeling aan de bushalte in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.128 van 27 juni 2014)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de mededeling die vermeld wordt op de wc aan de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem is in het Frans en in het Engels gesteld.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Wat het gebruik van het Engels betreft oordeelt de VCT dat de MIVB, wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mag toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009, 41.133 van 20 november 2009 en 42.152 van 8 april 2011).

Gelet op de locatie van de bushalte "Viaduct E40" van lijn 42 te Kraainem kunnen de mededelingen aan deze halte echter niet beschouwd worden als mededelingen bestemd voor een internationaal publiek. Bijgevolg dient de mededeling die vermeld wordt op de wc aan de bushalte in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 45.131 van 27 juni 2014)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
website met Engelse titel "*Fix my street*".

De website en de smartphoneapplicatie die het voorwerp uitmaken van de klacht zijn een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de

werkkring het volledige gebied bestrijkt, onderworpen aan hoofdstuk V, 1° afdeling van de SWT, met uitzondering van de bepalingen aangaande het Duits.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 40, tweede lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die deze diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en het Frans gesteld.

Blijkt dat, met uitzondering van de titel "*Fix my street*", de website integraal tweetalig is.

De VCT verwijst naar haar vaste rechtspraak volgens dewelke het gebruik van een productnaam in een vreemde taal is toegestaan, op voorwaarde dat de aankondiging of het bericht zelf conform de SWT gesteld is, wat in casu het geval is (cf. advies 27.222 van 29/8/1996, 28.263/A/E/H/P/T van 27/2/1997, 35.019 van 25/3/2004, 43.074 van 9/12/2011 en 44.011 van 9/11/2012).

De betwiste Engelstalige naam "*Fix my street*" is dan ook geen overtreding op de taalwetgeving. De klacht is ongegrond.

(Advies 46.003 van 16 mei 2014)

- **Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV):**
gebruikt veelvuldig de slogan "GO FOR ZERO" ter ondersteuning van zijn campagnes, zowel op de website van het instituut als op affiches langs de wegen.

Het BIVV is een private onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, §1, 2°; SWT). De website en de affiches van het BIVV zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten, conform artikel 40, lid 2, SWT in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

De teksten van de campagnes die gebruik maken van de slogan "GO FOR ZERO", zowel op de website als op de affiches, zijn in de eerste plaats in het Nederlands en/of in het Frans gesteld. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse of Franse tekst maar een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken en kunnen bijgevolg niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd (zie advies 43.074 van 9 december 2011 betreffende affiches van het BIVV in Overijse). De klacht is ongegrond.

(Advies [<2 N] 46.053 van 12 september 2014)

DEEL TWEE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2014 vier zittingen en bracht negen adviezen uit.

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I. KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

– vzw Herita:

in de Kapel Onze-Lieve-Vrouw van Steenberg in Oud-Heverlee werd door de vzw Herita een tweetalige brochure (N/F) ter beschikking van het publiek gesteld.

De vzw Herita is een private instelling. De band tussen de vzw en het agentschap Onroerend Erfgoed is het krijgen van subsidies, wat volgens de vaste rechtspraak van de VCT, in hoofde van de subsidieverlener, echter geen toereikend element is en niet tot gevolg kan hebben dat de gesubsidieerde vereniging erdoor aan de toepassing van de SWT wordt onderworpen (zie o.a. de adviezen 40.017 van 9 juli 2008, 41.040 van 18 december 2009 en 42.066 van 11 februari 2011). Het feit dat het agentschap Onroerend Erfgoed met de vzw Herita jaarlijks een resultaatsverbintenis afsluit, betekent evenmin dat de SWT van toepassing zijn op Herita. Er is geen sprake van een openbare taak in de zin van de SWT waarmee Herita zou zijn belast. **(Advies 45.161 van 9 mei 2014)**

2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK

Decreten

– Electrabel:

een afgevaardigde van de werknemers van Electrabel productiezone Noord in Gent ontvangt wekelijkse rapportering "weekly Star reporting" alleen in het Engels.

Volgens de NA van de VCT behoort het werken door het personeel met computerprogramma's en informaticatools tot de sfeer van de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer. Het decreet van 19 juli 1973 is erop van toepassing. Anderstalige (bv. Engelse) programma's mogen alleen worden gebruikt indien een andere oplossing aan de onderneming schade zou kunnen toebrengen, omdat haar normale werking of concurrentievermogen in het gedrang zou worden gebracht. Algemeen verspreide programma's zoals Windows, MS-Word of Excel vallen niet onder de uitzonderingen die kunnen worden toegestaan (adviezen 32.504 van 15-12-2000 en 33.190 van 5 juli 2001 van de NA van de VCT).

Uit de toelichting van Electrabel (GDF-Suez) over de oorsprong en de doelstelling van de wekelijkse rapportering "weekly STAR reporting" blijkt dat:

- voor mogelijke SAP-problemen een internationale groep van Power Key Users SAP werd samengesteld bestaande uit personeelsleden uit België, Nederland, Luxemburg en Duitsland. Dit netwerk heeft de vorm en inhoud van de rapporten bepaald en gekozen voor het gebruik van een template (in de Engelstalige vorm) om op een gestructureerde en uniforme manier de informatie te kunnen verspreiden.
- de rapportering waarvoor het netwerk van Power Key Users koos, wordt samengesteld uit verschillende bronnen waaronder SAP en Every Angle. Deze Every Angle tool voor analytische rapportering kan enkel in het Engels rapporteren.
- de rapportering wordt wekelijks verspreid aan een beperkte groep van lokale gebruikers (in vermelde vier landen: België, Nederland, Luxemburg en Duitsland) die de SAP-problemen opvolgen. Voor het uitoefenen van hun functie wordt een praktische kennis van het Frans en het Engels gevraagd of de bereidheid om deze kennis te verwerven.

- het netwerk van Power Key Users de nodige opleidingen en een lokaal aanspreekpunt te Gent voorziet voor de lokale gebruikers om de rapportering te begrijpen en eventuele onduidelijkheden weg te werken.
- voor de werknemers bij de uitoefening van hun functie taalopleidingen worden voorzien om hun talenkennis te ontwikkelen.

De NA van de VCT is van mening dat uit deze toelichting kan afgeleid worden dat voor de rapportering gebruik wordt gemaakt van anderstalige (Engelse) computerprogramma's en informaticatools die zeer specifiek zijn en niet als algemeen verspreid kunnen worden beschouwd. Zij stelt ook vast dat in dat verband de onderneming diverse ondersteuningsinitiatieven voor de lokale gebruikers voorziet: opleidingssessies, taalopleidingen voor het uitoefenen van de functie, een lokaal aanspreekpunt van het netwerk Power Key Users SAP dat steeds bereikbaar is bij eventuele onduidelijkheden.

Op basis daarvan oordeelt zij dat de klacht, wat het onderdeel "weekly STAR Reporting" betreft, niet gegrond is.

(Advies 44.101 van 9 mei 2014)

- **On Semiconductor Belgium:**
het bedrijf zou uitsluitend het Engels gebruiken in sommige documenten bestemd voor het personeel (extra-legale voordelen voor bedienden, werkaanbieding).

Uit de documenten voorgelegd door On Semiconductor Belgium blijkt dat:

- de werkaanbiedingen in het Nederlands gebeuren;
- de versies 2013 en 2014 van de extra legale voordelen voor bedienden wel degelijk in het Nederlands bestaan en aan de kandidaat-werknemers worden bezorgd samen met andere Nederlandstalige documenten.

De NA van de VCT is dan ook van oordeel dat de klacht ongegrond is. Zij wijst er volledigheidshalve op dat in de Nederlandstalige werkaanbiedingen vanzelfsprekend verwezen wordt naar de bestaande Nederlandstalige versie van de extralegale voordelen voor bedienden.

(Advies 45.185 van 9 mei 2014)

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **OCMW-bestuur van Kortrijk:**
gebruik van de Engelstalige slagzin "*Power to the People*" voor bepaalde acties en projecten.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

De NA stelt vast dat de briefwisseling van het OCMW- Kortrijk, en ook al haar berichten en mededelingen aan het publiek, in het Nederlands zijn gesteld. De Engelstalige slagzin "*Power to the People*" is geen vertaling van de Nederlandstalige tekst maar een slogan, een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken en kan bijgevolg niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd (zie advies nr. 43.074 van 9 december 2011 betreffende Engelstalige slogans op affiches en briefkaarten van het BIVV). De klacht is ongegrond.

(Advies [< >] 45.182 van 9 mei 2014)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Stad Halle:

concessieovereenkomsten bepalen dat de concessionaris erop zal toezien dat alle deelnemers aan de activiteit het Vlaamse karakter van de stad Halle eerbiedigen en er bij derden die worden ingeschakeld zal op aandringen dat uitsluitend de Nederlandse taal wordt gebruikt.

Verschillende concessieovereenkomsten, die door de gemeenteraden van 23 april, 28 mei en 25 juni 2013 werden goedgekeurd, bevatten telkens de bepaling dat de concessionaris erop zal toezien dat alle deelnemers aan een activiteit het Vlaamse karakter van de stad Halle eerbiedigen en er bij derden zal op aandringen dat enkel de Nederlandse taal wordt gebruikt.

Deze bepaling houdt geen verplichting in om alleen het Nederlands te gebruiken en evenmin het verbod een andere taal te gebruiken. Zij is ook niet afdwingbaar of sanctioneerbaar. Zij bevat dan ook geen regeling van het taalgebruik, zoals bedoeld bij artikel 30 van de Grondwet, en kan alleen als een aanbeveling of een aanmoediging om het Nederlands te gebruiken worden beschouwd.

De NA oordeelt dan ook dat de kwestieuze bepaling van de concessieovereenkomsten niet strijdig is met artikel 30 van de Grondwet noch met de bestuurstaalwet en acht de klacht ongegrond.

(Advies 45.100 van 9 mei 2014)

– OCMW Halle:

in reglement betreffende de serviceflats ten Hove en Centrum Van Koekebeek wordt gesteld dat ouderen die volledig Nederlandsonkundig zijn of weigeren Nederlands te praten niet op de wachtlijst kunnen worden ingeschreven.

Tijdens het onderzoek van de VCT naar aanleiding van deze klacht werd haar meegedeeld dat de diverse reglementen in herziening waren en de gewijzigde reglementen haar zouden worden toegestuurd. In de loop van de maand november 2014 werden de nieuwe opnamereglementen voor de assistentiewoningen Ten Hove en Centrum Van Koekebeek (vroegere "serviceflats"), het woonzorgcentrum "Het Zonnig Huis" en de ondersteuningswoningen, zoals eenparig goedgekeurd door de OCMW-raad van 14 oktober 2014, aan de VCT toegestuurd.

De diverse reglementen bevatten telkens dezelfde bepalingen waarin verwezen wordt naar de toepassing van de bestuurstaalwet op iedere aanvraag tot opname. Dit betekent dat de openbare woonzorgvoorzieningen (assistentiewoningen, woonzorgcentrum, ondersteuningswoningen) deze bestuurstaalwet moeten respecteren en wettelijk verplicht zijn het Nederlands te hanteren in de communicatie met bewoners. Zij mogen cliënten, bewoners en gebruikers enkel in het Nederlands aanspreken. Van de medewerkers wordt ook niet verwacht dat zij andere talen machtig zijn. Aan de bewoners wordt gevraagd dat zij zich bereidwillig verklaren om zich in het Nederlands uit te drukken. In noodsituaties kan dit anders grote problemen veroorzaken en met het oog op een kwaliteitsvolle zorg, wenst men op deze manier dergelijke risico's zoveel mogelijk te vermijden. Tijdens het gesprek met de maatschappelijk werker zal aan de kandidaat-bewoner (of aan het familielid) gevraagd worden of de kandidaat bereid is om minstens een zo goed mogelijke kennis van het Nederlands te verwerven om op deze manier de communicatie met de hulpverleners zo optimaal mogelijk te laten verlopen.

De NA van de VCT stelt vast dat vermelde bepalingen in deze opnamereglementen, goedgekeurd door de OCMW-raad van 14 oktober 2014, wel het belang benadrukken van het gebruik van het Nederlands door de (kandidaat) bewoners, zonder daarbij te stellen dat men personen om deze reden kan weigeren op te nemen of in te schrijven op de wachtlijst. Dergelijke bepalingen, waarbij enkel aan de (kandidaat) bewoners de bereidheid gevraagd wordt Nederlands te spreken of een zo goed mogelijke kennis ervan te verwerven, zijn niet strijdig met de bestuurstaalwet noch met de Grondwet.

De NA van de VCT oordeelt dan ook dat de klacht enkel gegrond is ten aanzien van het eerste reglement, maar intussen door de nieuwe opnamereglementen is achterhaald en zonder voorwerp is geworden.

(Advies 46.032 van 12 december 2014)

- **Stad Halle:**
huishoudelijk reglement van het speelplein Joepie bepaalt dat de voertaal het Nederlands is.

Een gemeentelijk georganiseerde speelpleinwerking is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. In het Nederlandse taalgebied waartoe de stad Halle behoort, gebruiken deze diensten overeenkomstig artikel 10 en volgende van de SWT uitsluitend het Nederlands in hun binnendiensten, in hun berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, en in hun betrekkingen met particulieren. Dit betekent dat de werking van het gemeentelijk speelplein (inschrijving, toelichtingen, instructies, de contacten tussen monitoren/animatoren en ouders, de contacten tussen monitoren/animatoren en kinderen) uitsluitend in het Nederlands verloopt (in dezelfde zin advies 44.061 van 12 oktober 2012).

Volgens klager zou het reglement inhouden dat de kinderen onderling enkel Nederlands mogen gebruiken en dat de ouders eveneens enkel Nederlands mogen gebruiken in hun onderlinge relaties. De NA van de VCT stelt vast dat van een dergelijke bepaling in het reglement totaal geen sprake is, zodat artikel 30 van de Grondwet betreffende de vrijheid van taalgebruik in onderlinge relaties tussen burgers niet geschonden wordt.

Overigens is in het reglement nergens bepaald dat anderstalige kinderen niet zouden worden toegelaten. Alleen is in de gemeentelijke speelpleinwerking, zoals in alle andere gemeentelijke diensten van Halle, in overeenstemming met de SWT, de werkingstaal het Nederlands.

De NA van de VCT acht de klacht dan ook niet gegrond.

(Advies 46.056 van 19 september 2014)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **OCMW-bestuur van Kortrijk:**
gebruik van de Engelstalige slagzin "*Power to the People*" voor bepaalde acties en projecten.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

De NA stelt vast dat de briefwisseling van het OCMW- Kortrijk, en ook al haar berichten en mededelingen aan het publiek, in het Nederlands zijn gesteld. De Engelstalige slagzin "*Power to the People*" is geen vertaling van de Nederlandstalige tekst maar een slogan, een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken en kan bijgevolg niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd (zie advies nr. 43.074 van 9 december 2011 betreffende Engelstalige slogans op affiches en briefkaarten van het BIVV). De klacht is ongegrond.

(Advies [<>] 45.182 van 9 mei 2014)

- **Meise:**
op straatnaamborden en stratenplannen van de gemeente Meise wordt de naam "Bouchoutlaan" vermeld.

Straatnaamborden en stratenplannen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten naar luid van artikel 11, § 1, SWT uitsluitend in de taal van het gebied, in casu het Nederlands, gesteld zijn.

Uit onderzoek blijkt dat de juiste benaming en schrijfwijze van de naam "Boechout (Bouchout)" niet wettelijk is vastgelegd. Er bestaat geen wettelijke grond die bepaalt dat de benaming "Bouchout" niet vermeld mag worden op straatnaamborden en stratenplannen van de gemeente.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.167 van 19 september 2014)

– **Oud-Heverlee:**

de wegwijzers in de Kauwereelstraat in de deelgemeente Sint-Joris-Weert vermelden nog steeds, niettegenstaande het advies nr. 45.029 van de NA van 21 juni 2013, de Franstalige benaming "Grez-Doiceau" i.p.v. de Nederlandstalige benaming "Graven". Ook op de gedenkplaat van de Oudstrijders op het gemeentelijk kerkhof van de deelgemeente Blanden staat nog steeds de Franstalige afkorting C.R.A.B. i.p.v. de Nederlandstalige afkorting R.C.B.L. (Recruteringscentra van het Belgisch Leger).

In haar advies 45.029 van 21 juni 2013 stelde de NA het volgende:

Wat het eerste punt van de klacht betreft, blijkt uit wat volgt, dat er een officiële Nederlandstalige benaming bestaat voor de gemeente Grez-Doiceau, nl. Graven.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30

december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 263 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 263, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 263. § 1er. Les communes de Grez-Doiceau, Archennes, Biez, Bossut-Gottechain, et Nethen sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Grez-Doiceau.

§ 2. Est distraite de la nouvelle commune de Grez-doiceau et rattachée à la nouvelle commune de Beauvechain, la partie du territoire de l'ancienne commune de Bossut-Gottechain correspondant au hameau de Chabut. »

« Art. 263. § 1. De gemeenten Graven, Herken, Biez, Bossut-Gottechain en Nethen worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Graven.

§ 2. Van de nieuwe gemeente Graven wordt afgescheiden en bij de nieuwe gemeente Bevekom gevoegd het gebiedsdeel van de vroegere gemeente Bossut-Gottechain overeenstemmend met het gehucht Chabut. »

De gemeente Grez-Doiceau heeft derhalve ook een officiële Nederlandse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen. De aangeklaagde wegwijzers te Sint-Joris-Weert en de gedenkplaat van de Oud-strijders op het gemeentelijk kerkhof van Blanden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT en moeten in het Nederlandse taalgebied overeenkomstig artikel 11, §1, eerste lid, SWT, in het Nederlands gesteld zijn. Op de wegwijzers te Sint-Joris-Weert moet bijgevolg enkel de Nederlandse benaming "Graven" vermeld worden. De klacht is op dit punt gegrond. Ook op het tweede punt is de klacht gegrond. Op de gedenkplaat van de Oud-strijders op het gemeentelijk kerkhof van de deelgemeente Blanden moet enkel de Nederlandstalige afkorting R.C.B.L. (Recruteringscentra van het Belgisch Leger) vermeld worden.

De NA bevestigt het advies 45.029. De klacht is gegrond maar achterhaald wat de wegwijzers betreft aangezien zij ondertussen zijn weggenomen.

(Advies 46.048 van 19 september 2014)

– **Stad Halle:**
huishoudelijk reglement van het speelplein Joepie bepaalt dat de voertaal het Nederlands is.

Een gemeentelijk georganiseerde speelpleinwerking is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. In het Nederlandse taalgebied waartoe de stad Halle behoort, gebruiken deze diensten overeenkomstig artikel 10 en volgende van de SWT uitsluitend het Nederlands in hun binnendiensten, in hun berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, en in hun betrekkingen met particulieren. Dit betekent dat de werking van het gemeentelijk speelplein (inschrijving, toelichtingen, instructies, de contacten tussen monitoren/animatoren en ouders, de contacten tussen monitoren/animatoren en kinderen) uitsluitend in het Nederlands verloopt (in dezelfde zin advies 44.061 van 12 oktober 2012).

Volgens klager zou het reglement inhouden dat de kinderen onderling enkel Nederlands mogen gebruiken en dat de ouders eveneens enkel Nederlands mogen gebruiken in hun onderlinge relaties. De NA van de VCT stelt vast dat van een dergelijke bepaling in het reglement totaal geen sprake is, zodat artikel 30 van de Grondwet betreffende de vrijheid van taalgebruik in onderlinge relaties tussen burgers niet geschonden wordt.

Overigens is in het reglement nergens bepaald dat anderstalige kinderen niet zouden worden toegelaten. Alleen is in de gemeentelijke speelpleinwerking, zoals in alle andere gemeentelijke diensten van Halle, in overeenstemming met de SWT, de werkingstaal het Nederlands.

De NA van de VCT acht de klacht dan ook niet gegrond.

(Advies 46.056 van 19 september 2014)

- **Gemeente Hoeilaart:**
taalgebruik in filmpje "Hoeilaart" en welkomstbrochure voor nieuwe inwoners van de gemeente.

Het filmpje "Hoeilaart" en de welkomstbrochure voor nieuwe inwoners zijn te beschouwen als berichten of mededelingen voor het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, zoals de gemeente Hoeilaart, daarbij uitsluitend de taal van hun gebied.

De NA van de VCT kan evenwel aanvaarden dat, gelet op de specifieke doelgroep van nieuwe inwoners die de gemeente wil bereiken en gelet op het doel dat wordt nagestreefd, met name informatie over de gemeente verstrekken aan nieuwe inwoners die nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te kennen, voor het filmpje en de welkomstbrochure ook gebruik kan worden gemaakt van een aantal andere nuttige talen op voorwaarde dat:

1. de anderstalige ondertitels die noodzakelijk worden geacht bij het filmpje eenmalig en uitsluitend worden gebruikt voor de versie die door de gemeente bij de ontvangst van nieuwe inwoners wordt gebruikt. Het is ook ten eerste aangewezen dat de gemeente dit bij de ontvangst van nieuwe inwoners ook zodanig aankondigt: Hoeilaart is een gemeente van het homogene Nederlandse taalgebied waarvan de bestuurstaal het Nederlands is; uitzonderlijk en eenmalig wil zij ten behoeve van nieuwe inwoners die nog niet voldoende het Nederlands beheersen bij hun eerste kennismaking met hun nieuwe gemeente andere nuttige talen gebruiken bij wijze van ondertiteling van het kennismakingsfilmpje;

2. aan iedere nieuwe inwoner die nog onvoldoende het Nederlands beheerst een Nederlandstalige brochure samen met een brochure in zijn/haar taal wordt overhandigd en bovenaan de anderstalige tekst duidelijk wordt gesteld dat het gaat om een "vertaling uit het Nederlands" om zodoende te beklemtonen dat het Nederlands de bestuurstaal van de gemeente is en om aan te geven dat Nederlandstaligen en anderstaligen over dezelfde informatie beschikken (advies 37.130 van 15 december 2005; 37.095 van 15 december 2005; 41.036 van 2 maart 2009; 43.110 van 14 oktober 2011; 44.012 van 30 maart 2012.)

(Advies 46.067 van 13 juni 2014)

D. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **bpost Grimbergen:**
Franstalige brief met een Nederlandstalige versie door bpost Grimbergen toegestuurd aan gemeentebestuur Grimbergen.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bij SWT. Dit is het geval voor bpost.

De brief gevoegd bij de klacht blijkt uit te gaan van bpost Grimbergen (onderaan de brief wordt "de ploeg van Grimbergen Mail" vermeld). Luidens artikel 10 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, zoals bpost Grimbergen, uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn betrekkingen met andere diensten uit hetzelfde taalgebied, in voorliggend geval de gemeente Grimbergen. bpost diende derhalve de brief uitsluitend in het Nederlands aan de gemeente Grimbergen te versturen.

De klacht is gegrond.

De NA neemt akte van de verklaring van bpost dat het sturen van een Franstalige versie naast een Nederlandstalige brief een menselijke vergissing betreft.

(Advies 46.059 van 19 september 2014)

3. HOOFDSTUK DRIE: OMTRENT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE NEDERLANDSE AFDELING

Bij brief van 2 april 2014 vroeg de VCT aan de minister-president en aan de minister van Werk van de Vlaamse Regering in hoeverre de VCT, NA, bevoegd blijft ten aanzien van de klachten die zij regelmatig ontvangt betreffende de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. Tot nog toe behandelt zij deze klachten en brengt er advies over uit.

Artikel 6 van vermeld decreet van 19 juli 1973 bepaalde oorspronkelijk dat de ambtenaren van de VCT toezicht uitoefenen op de uitvoering van het decreet. Het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, wijzigt artikel 6 van het decreet van 19 juli 1973 in die zin "dat het toezicht en de controle op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan geschiedt overeenkomstig de bepalingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht", d.w.z. dat het toezicht en de controle toevertrouwd worden aan de sociaalrechtelijke inspecteurs en niet langer aan de VCT.

Anderzijds is het oorspronkelijk artikel 10 van het decreet van 19 juli 1973 tot nog toe ongewijzigd gebleven. Dat betekent dat de ambtenaar van de VCT voor de arbeidsrechtbank van de plaats waar de werkgever is gevestigd de nietigverklaring kan vorderen van de stukken of handelingen die in strijd zijn met de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973. Dergelijk optreden van deze ambtenaar is slechts mogelijk als hij ook over toezicht en controle op de uitvoering van het decreet kan beschikken.

Artikel 6, zoals gewijzigd, en artikel 10, ongewijzigd, van het decreet van 19 juli 1973 zijn derhalve tegenstrijdig met elkaar wat de bevoegdheid van de VCT betreft. In het belang van de rechtszekerheid komt het erop aan deze tegenstrijdigheid te verhelpen.

Bij brief van 23 mei 2014 antwoordde de minister-president van de Vlaamse regering:

"Na de staats hervorming van 1988 werden nieuwe bevoegdheden m.b.t. werkgelegenheid toegewezen aan de Gemeenschappen en de Gewesten. In dezelfde periode werden de administratieve structuren van het toenmalige Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hertekend. Zo werd een afdeling Inspectie Werkgelegenheid opgericht die bevoegd werd voor het toezicht en de controle van het geheel van de bevoegdheden m.b.t. sociaalrechtelijke aangelegenheden. De Vlaamse decreetgever koos voor een uniform toezicht en concretiseerde die beleidskeuze in het decreet van 30 april 2004 waarnaar u in uw brief verwijst.

Dat decreet van 30 april 2004 wijzigt niet enkel artikel 6 van het septemberdecreet maar ook artikel 11 waardoor de mogelijkheid tot het opleggen van administratieve geldboeten wordt ingevoerd. Het decreet van 30 april 2004 heft daarnaast ook de artikelen 7, 8 en 9 van het oorspronkelijke septemberdecreet op die expliciteerden op welke wijze het toezicht op de naleving van dat decreet kon worden uitgeoefend.

Door deze decretale aanpassingen zijn de sociaalrechtelijke inspecteurs van de afdeling inspectie Werk en Sociale Economie van het Departement Werk en Sociale Economie van de Vlaamse overheid intussen al bijna 10 jaar (het decreet van 30 april 2004 trad in werking op 15 augustus 2004) belast met de controle van en het toezicht op het septemberdecreet.

Het artikel 10 werd inderdaad niet gewijzigd. Artikel 10 maakt deel uit van hoofdstuk V van het septemberdecreet dat handelt over de sancties. Het artikel staat zodoende buiten de bepalingen die handelen over het toezicht. Artikel 10 sanctioneert de stukken of handelingen die in strijd zijn met de bepalingen van het septemberdecreet met nietigheid. Die nietigheid wordt ambtshalve door de rechter vastgesteld of kan gevorderd worden door de arbeidsauditeur, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of iedere persoon die van een rechtstreeks of onrechtstreeks belang doen blijken.

Beide artikelen 6 en 10 zijn m.i. niet tegenstrijdig en kunnen naast elkaar bestaan en toegepast worden. Uit de jaarverslagen van de VCT blijkt inderdaad dat de commissie ook na 2004 regelmatig probleemloos adviseert over klachten die bij haar aanhangig zijn gemaakt m.b.t. de toepassing van het taalgebruik in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers. Artikel 10 biedt hiertoe voldoende rechtsgrond en geeft de VCT de bevoegdheid om de nietigheid te vorderen voor de arbeidsrechtbank van de stukken en handelingen die strijden met het septemberdecreet en waarvan ze kennis heeft genomen n.a.v. een concrete klacht.

*De wijzigingen die bij decreet van 30 april 2004 aan het septemberdecreet werden aangebracht hebben uiteraard wel tot gevolg dat de VCT niet de toezichts- en onderzoeksdaden kan uitoefenen die zijn opgenomen in dat decreet en die zij vóór 15 augustus 2004 wel kon stellen met toepassing van de oude artikelen 7 tot 9 van het septemberdecreet.
Een decreetswijziging dringt zich m.i. dan ook niet op.”*

DEEL DRIE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De FA vergaderde niet in 2014 en bracht dan ook geen enkel advies uit.

DEEL VIER

**ADVIEZEN BETREFFENDE HET
DUIITSE TAALGEBIED**

- **Belgacom:**
een technicus die enkel het Frans machtig was, kwam bij een Duitstalige particulier uit Eupen herstellingen uitvoeren. Zij kreeg voor de interventie een kostenstaat die enkel in het Frans was gesteld.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het bezoek aan huis van een klant en het hem toesturen van een document door Belgacom zijn betrekkingen van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name van het Nederlands, het Frans of het Duits.

Het contact met de particulier bij haar thuis diende in het Duits te verlopen en alle documenten van Belgacom betreffende deze interventie dienden in het Duits te zijn gesteld.

De VCT oordeelt dan ook dat de klacht gegrond is.

(Advies 46.006 van 4 juli 2014)

VRAGEN OM ADVIES

Conform artikel 10 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de vaste commissie voor taaltoezicht en tot regeling van dezer werking, kan een adviesaanvraag bij de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door de minister ondertekend verzoekschrift.

Op basis van deze bepaling werden de volgende adviezen verleend:

- **Vraag om advies betreffende de te gebruiken taal in het raam van de evaluatiecyclus van de personeelsleden van de Centrale Dienst voor Duitse vertalingen te Malmedy. Het betreft federale ambtenaren die, hoewel hun moedertaal het Duits is, tot de Franse taalrol behoren . Zij zorgen voor de Duitse vertaling van federale wetten, koninklijke en ministeriële besluiten.**

Luidens de bepalingen van Hoofdstuk V "Gebruik van de talen in de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt" van de SWT worden alle ambtenaren ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse of de Franse taalrol. Er bestaat geen Duitse taalrol. De artikelen 43 en 43ter SWT bepalen bovendien dat, wat de toelatingsexamens betreft, de kandidaten die hun onderwijs genoten hebben in het Duitse taalgebied hun toelatingsexamen in het Duits mogen afleggen op voorwaarde dat zij bovendien een examen afleggen over de kennis van de Nederlandse of de Franse taal, naargelang zij wensen ingedeeld te worden bij de Nederlandse of de Franse taalrol. De bevorderingsexamens geschieden ook in de rol waarbij de examinandi zijn ingedeeld. Een overgang van de ene rol naar de andere is verboden, behoudens klaarblijkelijke vergissing bij de indeling.

De VCT stelt vast dat de betrokken personeelsleden van de Centrale Dienst voor Duitse vertalingen federale ambtenaren zijn die tot de Franse taalrol behoren. De evaluatie van dergelijke ambtenaren verloopt altijd in de taal van de taalrol van de geëvalueerde. De situatie is anders in de plaatselijke of gewestelijke diensten van het Duitse taalgebied waar een Duitstalige wordt aangenomen en tot het Duitse taalstelsel (is niet de taalrol) behoort. In de centrale diensten behoort hij daarentegen verplicht tot één van de twee taalrollen (N-F). Waar de evaluatie in principe in de taal van de taalrol van de ambtenaar dient te verlopen en de verschillende documenten terzake in "Crescendo" enkel in die taal (Frans) worden opgenomen, zouden de eraan voorafgaande gesprekken tussen evaluator en geëvalueerde met hun onderling akkoord desgevallend in de moedertaal (Duits) van de geëvalueerde kunnen verlopen.

(Advies 46.012 van 24 januari 2014)

- **Vraag om advies aangaande het taalstelsel waaraan de douanediens ten Zaventem zijn onderworpen.**

De VCT bevestigt haar advies 20.179 van 2 februari 1989 betreffende de douanediens ten Zaventem. Dit advies steunde op een vroeger advies nr. 12.272 van 10 februari 1983. Dit geldt mutatis mutandis voor andere luchthavens en zeehavens.

De VCT verwijst in dit verband ook naar haar adviezen betreffende het postkantoor op de luchthaven van Zaventem (advies 54 van 5 oktober 1964) en het NMBS-station van "Brussel-Nationaal-Luchthaven" (advies 40.234 van 12 juni 2009; 42.176 van 18 maart 2011 en 44.036 van 8 juni 2012) die zij als plaatselijke diensten in de zin van de SWT beschouwde.

Wat de eventuele toekenning van een taalpremie aan de personeelsleden betreft, wijst de VCT op het terzake toepasselijke koninklijk besluit van 13 juni 2010 tot toekenning van toelagen voor tweetaligheid aan de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt, inzonderheid artikel 3. Een wijziging van dit koninklijk besluit is noodzakelijk om een toelage voor tweetaligheid te kunnen toekennen aan de personeelsleden van de douanediens ten Zaventem op de luchthaven van Zaventem.

(Advies 46.022 van 4 juli 2014)

– **Vraag om advies over de erkende ondernemingsloketten.**

Erkende ondernemingsloketten zijn, volgens de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, verenigingen zonder winstoogmerk belast met taken van openbare dienst of van algemeen belang. De leden van de VZW's behoren tot de representatieve werkgevers- of zelfstandigenorganisaties, sociale verzekeringsfondsen voor zelfstandigen, sociaal secretariaten voor werkgevers, kamers erkend door de Federatie der Kamers voor handel en nijverheid van België, samenwerkingsverbanden tussen verschillende van de hiervoor vermelde organisaties (artikel 45 van voormelde wet).

Dit beduidt dat de erkende ondernemingsloketten diensten zijn zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, die, weliswaar conform artikel 1, § 2, tweede lid, SWT, niet onderworpen zijn aan de bepalingen die in deze gecoördineerde wetten betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten. Zo behoeven zij geen taalkaders, maar zijn wel de bepalingen in verband met de contacten met het publiek en met particulieren erop van toepassing.

Bij onderzoek van het dossier is de VCT van oordeel enige tegenstrijdigheid vast te stellen tussen de vermelding in de adviesaanvraag dat in bedoelde wet van 16 januari 2003 geen bepaling is opgenomen over de ambtsgebieden van de ondernemingsloketten of van hun kantoren en artikel 46, §2, van dezelfde wet dat stelt dat in het bedrijfsplan gevoegd bij de aanvraag tot erkenning als ondernemingsloket duidelijk dient te worden aangegeven welke geografische zone het ondernemingsloket wil bestrijken. Dergelijke bepaling viseert blijkbaar toch een ambtsgebied.

De VCT is dan ook van mening dat de erkende ondernemingsloketten gewestelijke diensten zijn in de zin van Hoofdstuk IV van de SWT, waarvan de werkkring meer dan één gemeente maar niet het ganse land bestrijkt. Wanneer een erkend ondernemingsloket een werkkring heeft die gemeenten uit de vier taalgebieden van het land bestrijkt, is hij onderworpen aan de taalregeling die in Hoofdstuk V van de SWT wordt voorgeschreven voor de uitvoeringsdiensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (artikel 35, § 2, SWT), maar dan wel, zoals hiervoor vermeld, uitgezonderd de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

(Advies 46.063 van 4 juli 2014)

– **Vraag om advies over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het aanstellingsbewijs van de personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Financiën.**

De FOD Financiën wenst aan alle personeelsleden van de algemene fiscale administratie een aanstellingsbewijs uit te reiken waaruit blijkt dat zij lid zijn van deze federale overheidsdienst.

Het advies betreft het gebruik van de talen van de vermeldingen die voorkomen op het aanstellingsbewijs. Samengevat komt het hierop neer:

1. Voor de personeelsleden van de centrale diensten worden de vermeldingen in het Nederlands of het Frans gesteld naargelang de taalrol waartoe het personeelslid behoort;
2. De buitendiensten zijn in de zin van de SWT te beschouwen als gewestelijke diensten. Dit betekent dat de vermeldingen voorkomen:
 - in het Nederlands voor de personeelsleden tewerkgesteld in diensten waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde taalgebied of in Brussel-Hoofdstad,
 - in het Frans voor de personeelsleden tewerkgesteld in diensten waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde taalgebied of in Brussel-Hoofdstad,
 - het Frans en het Nederlands, in die volgorde, voor de personeelsleden tewerkgesteld in de diensten waarvan de werkkring gemeenten met een

- speciale regeling uit het Franse taalgebied, vermeld in artikel 8, 5°, 7° en 9° van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd,
- het Nederlands en het Frans, in die volgorde, voor de personeelsleden tewerkgesteld in de diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied, vermeld in artikel 8, 3°, 4°, 6°, 8° en 10° van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd,
- het Frans en het Duits, in die volgorde, voor de personeelsleden tewerkgesteld in de diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Malmédysse, zoals bepaald bij artikel 8, 2°, van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel daar gevestigd is,
- het Duits en het Frans, in die volgorde, voor de personeelsleden tewerkgesteld in de diensten waarvan de werkring de gemeenten uit het Duitse taalgebied, zoals bepaald bij artikel 5 van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd,
- het Nederlands en het Frans, in die volgorde, voor de personeelsleden tewerkgesteld in diensten waarvan de werkring de randgemeenten, zoals bepaald bij artikel 7 van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel daar is gevestigd,
- het Frans en het Nederlands of het Nederlands en het Frans, met voorrang voor de taal van de taalgroep waartoe het personeelslid behoort, voor de personeelsleden tewerkgesteld in diensten waarvan de werkring de gemeenten uit het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, zoals bepaald bij artikel 6 van de SWT, bestrijkt en waarvan de zetel daar is gevestigd,

(Advies 46.070 van 4 juli 2014)

– **Vraag om toelating om de tweede landstaal en het Engels te evalueren bij de aanwerving of bevordering van een federaal personeelslid.**

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Frans of het Nederlands niet als aanwervingsvoorwaarde in de centrale diensten worden gesteld.

Echter, voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan een van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012 en 44.115 van 1 maart 2013).

Hetzelfde geldt voor de evaluatie van de kennis van andere talen dan de landstalen bij de bevorderingen van de huidige contractuele en statutaire medewerkers. Een algemene afwijking van de SWT is niet mogelijk, maar elk geval dient afzonderlijk aan de VCT te worden voorgelegd.

(Advies 46.077 van 4 juli 2014 en 46109 van 21 november 2014)

– **Vraag om toelating om de tweede landstaal en het Engels te evalueren bij de aanwerving van een personeelslid voor een dienst van een ministerie van het Waalse Gewest.**

Overeenkomstig artikel 36, §1, 2°, en §3, van deze wet, kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet over kennis van de bestuurstaal beschikt, in casu het Frans, vastgesteld conform artikel 15, §1, van de SWT.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal derhalve niet als wervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist bij aanwervingen of bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

(Advies 46.080 van 4 juli 2014 en 46.098 van 10 oktober 2014)

– **Vraag om toelating om het Engels te evalueren bij de aanwerving van een personeelslid voor het ministerie van het Brussels Gewest**

Uit artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, alsook uit hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, blijkt dat het personeel van de ministeries van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onderworpen is aan het principe van de eentaligheid van de personeelsleden en van de tweetaligheid van dienst.

Bijgevolg kan geen enkele verplichting m.b.t. de kennis van het Engels worden opgelegd.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, bij aanwervingen en bevorderingen kan worden geëist, en dit om redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 39.286 van 24 januari 2008, 41.170 van 25 september 2009, 41.072 van 12 juni 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 45.054 van 3 mei 2013, 46.077 van 4 juli 2014).

(Advies 46.103 van 21 november 2014)

T A A L E X A M E N S

DEEL EEN

OMZENDBRIEVEN

1. ORGANISATIE VAN DE TAALEXAMENS IN DE TAALGRENSGEMEENTEN

Ter zitting van 13 december 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) geoordeeld dat het opportuun is te herinneren aan de regelgeving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de VCT en van de Raad van State inzake de organisatie van de taalexamens, welke het volgende inhouden.

1. Regelgeving inzake taalexamens en toezicht door de VCT

Met toepassing van de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, 2° lid, van de SWT, is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die worden georganiseerd in de taalgrensgemeenten.

1.1. Regelgeving

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast,

tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, 2^e lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is *"de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."*

1.2. Toeziht door de VCT

De betrokken overheden stellen in overleg met de VCT een datum vast waarop de examens georganiseerd worden.

Voorafgaandelijk aan het examen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis - artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT; voldoende kennis - artikel 15, § 2, 1^e lid, SWT of kennis van de taal van het gebied - artikel 15, § 1, SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de samenstelling van de jury.

2. Examinatoren en quoteringen

De VCT herinnert eraan dat de quoteringen, volgens haar vaste rechtspraak, uitsluitend het werk zijn van examinatoren die, op een onbetwiste manier, de vereiste hoedanigheid en objectiviteit aan de dag kunnen leggen. Zulks moge blijken uit, enerzijds, de diploma's die zij kunnen voorleggen en, anderzijds, de functie die zij uitoefenen en die met die diploma's overeenstemt.

De examinatoren kennen de punten toe, rekening houdend met de finaliteit van het afgelegde examen.

Steunend op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 "tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966" stelt de VCT voor om het volgende in acht te nemen:

Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de

kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

3. Finaliteit en programma van de onderscheiden taalexamens

De finaliteit van de onderscheiden taalexamens blijkt uit de bewoordingen van de SWT en uit de voorbereidende werkzaamheden ervan.

Wat het examenprogramma betreft, stelt de VCT voor te steunen op de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001. Zulks, enerzijds, teneinde tussen de taalgrensgemeenten tot een zekere uniformiteit te komen en, anderzijds, haar in staat te stellen haar toezicht uit te oefenen.

3.1. Elementaire kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 2^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

3.2. Voldoende kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 1^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).

Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

Programma: Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

3.3. Kennis van de taal van het gebied

Rechtsgrond: Artikel 15, § 1, van de SWT.

Finaliteit: Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

1. Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied);
2. Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

Opmerking: De VCT merkt op dat houders van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld is, naast het examen over de kennis van de taal van het gebied, tevens het examen over de elementaire kennis van de tweede taal dienen af te leggen.

2. VRIJSTELLING VOOR DE SCHRIFTELIJKE PROEF VAN EEN TAALEXAMEN

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (artikel 53) bepalen dat Selor bevoegd is om bewijzen omtrent de bij de SWT vereiste taalkennis uit te reiken. In de taalgrensgemeenten geschieden de taalexamens ter plaatse onder het toezicht van een vertegenwoordiger van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) (art. 15, § 2, SWT).

Recentelijk heeft deze vertegenwoordiger me in kennis gesteld van een weliswaar niet overal in de taalgrensgemeenten toegepaste praktijk volgens welke een kandidaat die voor het schriftelijk examen is geslaagd, maar niet voldoet tijdens het mondeling examen zich opnieuw dient in te schrijven voor het schriftelijk examen wanneer deze naderhand weerom aan een taalexamen deelneemt. Verder werd me meegedeeld dat er, in functie van het resultaat van het mondelinge examen, nog wordt geraakt aan de punten die voor het schriftelijk examen werden toegekend.

Gezien het bedenkelijk karakter van deze handelingen heb ik deze aangelegenheid aan de Commissie voorgelegd, die op datum van vrijdag 16 mei 2014 zich in volgende zin heeft uitgesproken.

Het oorspronkelijk KB van 30 november 1966 (nadien meerdere malen gewijzigd) bepaalde de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij de SWT.

Zo bepaalden de artikelen 9 en 12 van vermeld KB, gewijzigd bij KB 28 maart 1990, o.m. dat "de examinandus die geslaagd is voor het schriftelijk gedeelte, maar niet voor het mondeling gedeelte, wordt vrijgesteld van het schriftelijk gedeelte indien hij later opnieuw deelneemt aan een taalexamen voor functies of betrekkingen die ingedeeld zijn bij hetzelfde niveau of voor gelijkwaardige functies of betrekkingen der niet tot de rijksbesturen behorende diensten", en meer specifiek voor wat de toelating tot het tweetalig kader betreft (artikel 43, § 3, derde lid, SWT): "de examinandus die geslaagd is voor het schriftelijk gedeelte, maar niet voor het mondeling gedeelte, wordt vrijgesteld van het schriftelijk gedeelte indien hij later opnieuw deelneemt aan een taalexamen bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid, SWT".

Over deze vrijstellingen van het schriftelijk examengedeelte adviseerde de VCT gunstig bij adviezen van 27 april 1989 en 10 mei 1990 (nr. 21.022).

Per brief van 3 mei 2000 diende de toenmalige minister van Ambtenarenzaken bij de VCT een vraag om advies in over een ontwerp van KB tot wijziging en tot opheffing van het vermelde KB van 30 november 1966. In Hoofdstuk IV "Aard en peil van de taalexamens" werd een aparte afdeling 10 "Vrijstellingen", bestaande uit artikel 16, opgenomen:

"Artikel 16. –Met uitzondering van het examen bedoeld in artikel 7 van dit besluit, wordt de kandidaat die geslaagd is voor een taalproef over de geschreven of mondelinge kennis georganiseerd voor functies of betrekkingen die ingedeeld zijn in een bepaald niveau, vrijgesteld van deze taalproef bij latere deelname aan een taalproef georganiseerd voor hetzelfde of een lager niveau indien de graad van kennis minstens gelijkwaardig en het programma identiek is".

Dit algemeen artikel over vrijstellingen werd voorgesteld in plaats van de verschillende artikelen met vrijstellingen van het schriftelijk gedeelte in het KB van 30 november 1966, waarnaar de VCT in haar advies 32.151 (zie hierna) verwees.

De VCT bracht over het ontwerp van KB advies 32.151 van 29 juni 2000 uit. Hierin handhaaft zij haar eerdere adviezen over de vrijstelling van het schriftelijke examengedeelte. In de praktijk heeft de toenmalige minister van Ambtenarenzaken het voorgestelde artikel 16 toch in het definitieve besluit van 8 maart 2001 opgenomen, wat betekent dat de voorheen bestaande verschillende artikelen met vrijstellingen van het schriftelijk gedeelte werden vervangen door één algemeen artikel over die vrijstelling.

Ingevolge het arrest 190.241 van 5 februari 2009 van de Raad van State, dat de artikelen 9, § 1 en 8 van het voornoemd koninklijk besluit van 8 maart 2001 vernietigde, werd dit KB nogmaals gewijzigd bij KB van 15 juli 2009. Ook artikel 16 werd als volgt aangepast: "De kandidaat die geslaagd is voor een proef van een taalexamen wordt vrijgesteld, bij elke latere deelneming aan een taalexamen, van een proef betreffende hetzelfde kennisniveau of een lager kennisniveau".

Selor werd evenzeer bevraagd naar de toepassing van artikel 16. Het antwoord luidde dat het woordje "proef" in de tekst begrepen moet worden als module van een geheel programma. Slaagt iemand voor de schriftelijke proef, dan zal hij deze in de toekomst niet opnieuw dienen af te leggen en zal de kandidaat slechts de mondelinge proef opnieuw moeten doen.

Gelet op wat voorafgaat, kan er enkel worden besloten dat de kandidaat die in een taalgrensgemeente geslaagd is voor de schriftelijke proef van een taalexamen, maar niet voor de mondelinge, vrijgesteld wordt van de schriftelijke proef bij elke latere deelneming aan een taalexamen voor een betrekking van hetzelfde niveau of een lager niveau. Ook is het niet toelaatbaar dat toegekende punten voor een bepaald luik van het taalexamen, naderhand nog worden gewijzigd in functie van het resultaat van een ander luik van datzelfde examen.

DEEL TWEE
VERSLAGEN TAALEXAMENS

Op de taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd in het jaar 2014 met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT, werd de VCT vertegenwoordigd door mevrouw Elke Van Praet

Het betreft de volgende taalexamens:

Examen georganiseerd te :	datum:	verslag:
Moeskroen (stad en OCMW)	16 januari	45.186
Ronse (politie)	7 februari	46.004
Edingen (OCMW)	19 februari en 5 maart	46.013
Ronse (stad)	15 maart	46.025
Ronse (politie)	25 april	46.052
Ronse (OCMW)	24 juni	46.071
Edingen (stad)	3 september	46.086
Ronse (politie)	19 september	46.096
Edingen (OCMW)	1 en 15 oktober	46.087
Edingen (OCMW)	3 december	46.107

De verslagen van deze taalexamens, de brieven die ingevolge deze examens gestuurd werden, alsook de gevolgen die aan deze brieven gegeven werden, worden hieronder geciteerd.

Moeskroen: stads- en OCMW-personeel (16 januari 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, §2, 2^e lid, SWT).
Examen over de kennis van de taal van het gebied (artikel 15, § 1, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 1

2.1.1. Schriftelijke proef: dictee: "Ziekenhuizen krijgen steeds meer klachten over verpleegkundigen" (50 punten)

2.1.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat (50 punten)

2.2. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 2

2.2.1. Schriftelijke proef: dictee: "Kortrijk – missie van het OCMW" (50 punten)

2.2.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat (50 punten)

2.3. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 3

2.3.1. Schriftelijke proef: dictee: "De stad Gent trekt aan de alarmbel" (50 punten)

2.3.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat (50 punten)

2.4. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 4

2.4.1. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat (50 punten)

2.5. Examen over de kennis van de taal van het gebied – niveau 2

2.5.1. Schriftelijke proef: verhandeling (50 punten)

2.5.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat (50 punten)

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 1

De enige kandidaat is geslaagd.

3.2. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 2

6 van de 13 kandidaten zijn geslaagd.

3.3. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 3

1 van de 5 kandidaten is geslaagd.

3.4. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands – niveau 4

5 van de 10 kandidaten zijn geslaagd.

3.5. Examen over de kennis van de taal van het gebied – niveau 2

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Er werd vastgesteld dat de omzendbrief van 17 december 2013 van de VCT niet werd gevolgd voor wat betreft:

- het organiseren van de examens voor de kandidaten vóór hun indiensttreding (alle kandidaten voor de taalexamens zijn reeds in dienst);

- het schriftelijk examengedeelte: voor de niveaus 1, 2 en 3 werd telkens een dictee gevraagd.

Deze vaststellingen en de vraag om binnen de maand mee te delen hoe hieraan zal worden geredigeerd, werden aan de gemeente Moeskroen overgemaakt.

De omzendbrief werd wel gevolgd waar de commissie aangeeft dat voor betrekkingen waarvoor geen diplomaverenisten gesteld worden, geen schriftelijk examen vereist wordt. Waar vroeger voor niveau 4 tevens een dictee werd opgelegd voor het schriftelijk gedeelte, werd dit nu weggelaten en dienden de kandidaten enkel een mondelinge proef af te leggen.

Na beoordeling van voormeld examen heeft de VCT de volgende brief aan de gemeente Moeskroen gestuurd:

"Mijnheer de Burgemeester,

VERTALING

Op 17 december 2013 werd u een ~~omzendbrief~~ gestuurd waarin herinnerd werd aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) en de Raad van State met betrekking tot de organisatie van de taalexamens.

Op 16 januari 2014 werden bij de brandweer te Moeskroen, Barrylaan 9, voor het gemeentepersoneel examens over de elementaire kennis van het Nederlands voor de niveaus

1, 2, 3 en 4 georganiseerd, alsook aangaande de kennis van de taal van het gebied voor niveau 2.

De vertegenwoordiger van de VCT was aanwezig op de examens en stelde het volgende vast:

1. Alle aanwezige kandidaten waren reeds in dienst bij de gemeente

Dit is in strijd met artikel 15, § 2, van de SWT, en met de vaste rechtspraak van de VCT, volgens dewelke de kandidaten voor een taalexamen dienen te slagen **vóór** hun indiensttreding.

2. De schriftelijke proef omvatte een dictee, zowel voor niveau 1 als voor de niveaus 2 en 3; de mondelinge proef omvatte een gesprek met de kandidaat.

Wat de schriftelijke proef betreft, herinner ik u aan de omzendbrief van 17 december 2013 van de VCT die bepaalt dat de kandidaten van de niveaus 1, 2 en 3 een brief, een verslag of een verhandeling dienen te schrijven, aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking.

Ik verzoek u vriendelijk mij mee te delen hoe u deze twee punten zal verhelpen.

Bij gebrek aan antwoord binnen de termijn van een maand zal de Commissie de bevoegde hogere autoriteiten op de hoogte stellen voor passend gevolg.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Ronse politie: inspecteur en hoofdinspecteur (7 februari 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

- 2.1. Schriftelijke proef: een in het Nederlands gesteld krantenartikel in het Frans verklaren / vertalen (50 punten)

- 2.2. Mondelinge proef: lezen en uiteenzetten van twee *faits divers* ("*Vague de tentatives de rapt autour d'Arlon*", "*L'alcool au volant n'augmente pas*", "*Racket au collège*", "*Un joggeur renversé par un tram*", "*Un décret pour mieux protéger les prostitué(e)s*") (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Drie van de zes kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Edingen OCMW: kinderverzorgsters en bediende (17 februari en 5 maart 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, 2^e lid, van de SWT).
Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Frans (artikel 15, § 1, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: - beschrijf een werkdag
- (voor de kinderverzorgsters): schrijf in het contactschrift van een kind aan het einde van een dag (10 punten)

2.2. Mondelinge proef: (kinderverzorgsters) rollenspel: gesprek met de ouders van een kind (10 punten)

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Nederlands

Zes van de negentien kandidaten zijn geslaagd.

3.2. Examen over de kennis van de taal van het gebied – het Frans

De enige kandidaat is geslaagd.

5. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Ronse stad: redder (15 en 18 maart 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2e lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: Verhandeling:

1. *Comment je passe mon weekend?*
2. *Décrivez une journée de vacances idéale.* (50 punten)

2.2. Mondelinge proef: lezen en uitzetten van een krantenartikel en gesprek

1. *"Aider un enfant à vivre dans une famille homoparentale."*
2. *"Prévenus par SMS en cas de catastrophe."* (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Drie van de vijf kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Opmerking:

De vraag rees of kandidaten die geslaagd zijn voor de schriftelijke proef, maar niet voor de mondelinge, vrijgesteld kunnen worden van dit schriftelijke examengedeelte indien zij naderhand opnieuw een proef wensen af te leggen voor een betrekking van hetzelfde niveau.

Artikel 16 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengevat op 18 juli 1966, stelt in dit verband het volgende: *"De kandidaat die geslaagd is voor een proef van een taalexamen wordt vrijgesteld, bij elke latere deelneming aan een taalexamen, van een proef betreffende hetzelfde kennisniveau of een lager kennisniveau."*

Dit voorschrift vervangt het voormalig artikel 1, § 2, laatste lid, van het koninklijk besluit van 28 maart 1990 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966, dat in de volgende bewoordingen is gesteld: *"De examinandus die geslaagd is voor het schriftelijk gedeelte maar niet voor het mondeling gedeelte, wordt vrijgesteld van het schriftelijk gedeelte indien hij later opnieuw deelneemt aan een taalexamen voor functies of betrekkingen die ingedeeld zijn bij hetzelfde niveau of voor gelijkwaardige functies of betrekkingen der niet tot de rijksbesturen behorende diensten."*

Over dit onderwerp werd de omzendbrief uit deel één, OMZENDBRIEVEN, punt 2, "Vrijstelling voor de schriftelijke proef van een taalexamen", gestuurd aan alle taalgrensgemeenten.

Ronse politie: inspecteur en hoofdinspecteur (25 april 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: een in het Nederlands gesteld krantenartikel in het Frans verklaren / vertalen (50 punten)

2.2. Mondelinge proef: lezen en uiteenzetten van drie faits divers (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Een van de twee kandidaten is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Ronse OCMW: logopedist, maatschappelijk werker, administratief medewerker, deskundige personeel, verpleegkundige en zorgkundige (24 juni 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef:

niveau 2: "Vous sentez-vous personnellement menacé par le chômage et pourquoi? Etes-vous plutôt optimiste ou pessimiste concernant l'avenir? (50 punten)

niveau 4: *Décrivez une journée de travail* (50 punten)

2.2. Mondelinge proef:

niveau 2: lezen en uitzetten van tekst "*Mère en prison: bientôt la fin du calvaire?*" en gesprek met de kandidaat (50 punten)

niveau 4: gesprek met de kandidaat (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau 2

Acht van de tien kandidaten zijn geslaagd.

Niveau 4

Alle drie de kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren echter reeds in dienst bij het OCMW. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Het OCMW zal een brief sturen aan de VCT waarin meer uitleg gegeven zal worden over de moeilijkheden die het ondervindt om enkel kandidaten aan te werven die over een taalbrevet beschikken voor o.m. tijdelijke en dringende vervangingen.

Na beoordeling van voormeld examen heeft de VCT de volgende brief aan het OCMW van Ronse gestuurd:

"Mijnheer de Voorzitter,

Op 24 juni 2014 werden te Ronse taalexamens Frans afgenomen voorafgaand aan diverse aanwervings- en bevorderingsexamens bij het OCMW.

De vertegenwoordiger van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), mevrouw Elke Van Praet, stelde vast dat de examens correct en ernstig verliepen en dat zij op een adequate manier aangepast waren aan het niveau van de betrekkingen.

Zij merkte echter op dat alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen reeds in dienst waren bij het OCMW. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

In uw brief van 25 juni 2014 lichtte u de problematiek hieromtrent nader toe:

"[...] Uw vertegenwoordigster, mevrouw Elke Van Praet, merkte terecht op dat alle deelnemende kandidaten reeds in dienst waren op het moment van het examen. Dit is inderdaad niet in overeenstemming met de taalwetgeving.

Alle deelnemende kandidaten (behalve de kandidate voor de functie deskundige personeel) werden in dienst genomen conform artikel 26 en 27 van onze vigerende rechtspositieregeling, zijnde:

Art. 26.

Contractuele aanstellingen binnen vervangingscontracten van maximum 2 jaar worden ingevuld zonder publicatieverplichtingen, en op basis van een eenvoudige sollicitatieproef met een interne sollicitatiecommissie van 2 personen, op voorwaarde dat er niet meer kan geput worden uit een geldige reserve of indien de continuïteit van de dienst het niet toelaat, omwille van tijdsgebrek om de aanwervings- en selectieprocedure toe te passen.

Art. 27.

Voor de aanwerving van contractuele betrekkingen, al dan niet in een tewerkstellingsmaatregel van de hogere overheid, waarvan de tewerkstellingsduur tot maximaal één of twee jaar beperkt is, wordt de aanwervingsprocedure en de selectieprocedure ingevuld zonder publicatieverplichtingen, en op basis van een eenvoudige sollicitatieproef met een interne sollicitatiecommissie van 2 personen.

Tijdens bovengenoemde eenvoudige sollicitatieproeven wordt altijd gepeild naar de taalkennis van de kandidaten.

In de praktijk wordt langdurig afwezig personeel zo spoedig mogelijk vervangen om de dienstverlening ten aanzien van de burger / resident te kunnen verzekeren (algemeen belang). De organisatie van een taalexamen neemt een aantal weken in beslag (kennisgeving aan het beleid, uitnodigen en afspraken met de jury, uitnodigen kandidaten en vakbondsafgevaardigden, ...).

In ons woonzorgcentrum worden we bovendien geconfronteerd met knelpuntberoepen zoals verpleegkundigen. Hiervoor werden in het verleden wervingsreserves aangelegd op basis van voorafgaandelijke taal- en selectieproeven. Deze wervingsreserves zijn uiteraard vlug uitgeput. Daarenboven zijn geslaagde kandidaten meestal niet geïnteresseerd in tijdelijke tewerkstellingen.

Het lijkt ons bijgevolg niet werkbaar om voor iedere tijdelijke aanstelling een voorafgaand taalexamen af te nemen.

Mogen wij u verzoeken, uw standpunt aan ons bestuur over te maken, waarbij we, gelet op de beschreven situatie, op uw begrip durven rekenen."

*
* *

In haar omzendbrief van 13 december 2014 verwees de VCT in dit verband naar de naleving van de volgende wetsbepaling:

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten. Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

De VCT neemt echter akte van de moeilijkheden die u ondervindt om voor knelpuntberoepen, bij tijdelijke en dringende vervangingen, personeel aan te werven dat reeds geslaagd is voor het taalexamen. Deze moeilijkheden ontslaan u echter niet van de naleving van de bestuurstaalwet.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Edingen stad: diverse administratieve betrekkingen (3 september 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: Dictee: "Eddy Merckx met hartklachten in het ziekenhuis
Opgenomen (enkel voor de niveaus 1)
Opstel (keuze uit 4 onderwerpen)

2.2 Mondelinge proef: tekst verklaren + conversatie

3. Resultaat van het examen

Niveau 1:

Alle drie de kandidaten zijn geslaagd.

Niveau 2:

Zes van de elf kandidaten zijn geslaagd.

4. Opmerkingen

4.1. Elementaire kennis – voldoende kennis

De kandidaten van niveau 1 legden een examen over de "voldoende kennis" van het Nederlands af, terwijl de kandidaten van niveau 2 een examen over de "elementaire kennis" van het Nederlands aflegden.

Er werd gevraagd aan de administratie om artikel 15, § 2, van de SWT, na te leven, waarbij enkel voor de in paragraaf 2, eerste lid, genoemde ambten het examen over de voldoende kennis van de tweede taal afgelegd dient te worden. Voor alle andere ambten wordt het examen over de elementaire kennis van de tweede taal afgelegd, weliswaar aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking:

§ 2. - In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Tevens werd er gevraagd de juryleden alsook de VCT vooraf op de hoogte te brengen van de aard en het niveau van de betrekkingen, zodat een aangepast examen voorbereid kan worden.

4.2. Tijdstip taalexamens

Alle kandidaten die aan het taalexamen deelnamen waren reeds in dienst bij de stad, dit in contractueel verband. Sommigen reeds tientallen jaren. De taalexamens worden georganiseerd naar aanleiding van de benoeming van de personeelsleden en dus niet in het kader van de aanwerving.

De voorzitter van de jury, eerste schepen, mevrouw Florine PARY-MILLE, stelde dat Edingen geen "faciliteitengemeente" is, maar "een gemeente met een speciaal statuut" waarbij Edingen een "tweetaligheid van dienst" moet verzekeren, maar waarbij niet alle personeelsleden die in contact treden met de inwoners van Edingen het Nederlands en het Frans dienen te kunnen gebruiken in hun contacten met deze burgers. Zij stelde dan ook dat het voldoende is wanneer één personeelslid per dienst het Nederlands machtig is.

De vertegenwoordiger van de VCT wees er in dit verband op dat op Edingen, taalgrensgemeente in de zin van artikel 8, 9° van de SWT, artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT, van toepassing is, dat stelt dat *"niemand een ambt [mag] bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval"*, alsook op artikel 12, derde lid: *"In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd."*

In dit verband herinnerde de VCT in haar omzendbrief van 13 december 2013 "aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Met betrekking tot de kandidaten alsmede de graad van het examen heeft de VCT de volgende brief aan de stad Edingen gestuurd:

"Mijnheer de Burgemeester,

VERTALING

Op 3 september organiseerde de stad Edingen taalexamens voor de kandidaten van de niveaus 1 en 2 in het kader van hun benoeming.

De vertegenwoordiger van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, mevrouw Elke Van Praet, deelde mij het volgende mee:

1. Terminologie

De kandidaten van niveau 1 legden een examen over de "voldoende kennis" van het Nederlands af, terwijl de kandidaten van niveau 2 een examen over de "elementaire kennis" van het Nederlands aflegden.

Er werd gevraagd aan de administratie om artikel 15, § 2, van de SWT, na te leven, waarbij enkel voor de in paragraaf 2, eerste lid, genoemde ambten het examen over de voldoende kennis van de tweede taal afgelegd dient te worden. Voor alle andere ambten wordt het examen over de elementaire kennis van de tweede taal afgelegd, weliswaar aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking. Deze paragrafen zijn als volgt gesteld:

"Art. 15, § 2, eerste en tweede lid - In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de

commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Tevens werd er gevraagd de juryleden alsook de VCT vooraf op de hoogte te brengen van de aard en het niveau van de betrekkingen, zodat een aangepast examen voorbereid kan worden.

2. Organisatie van de taalexamens

Alle kandidaten die aan het taalexamen deelnamen waren reeds in dienst bij de stad, dit in contractueel verband. Sommigen reeds tientallen jaren. De taalexamens worden georganiseerd naar aanleiding van de benoeming van de personeelsleden en dus niet in het kader van de aanwerving.

De voorzitter van de jury, eerste schepen, mevrouw Florine PARY-MILLE, stelde dat Edingen geen "faciliteitengemeente" is, maar "een gemeente met een speciaal statuut" waarbij Edingen een "tweetaligheid van dienst" moet verzekeren, maar waarbij niet alle personeelsleden die in contact treden met de inwoners van Edingen het Nederlands en het Frans dienen te kunnen gebruiken in hun contacten met deze burgers. Zij stelde dan ook dat het voldoende is wanneer één personeelslid per dienst het Nederlands machtig is.

Ik wens er in dit verband op te wijzen dat op Edingen, taalgrensgemeente in de zin van artikel 8, 9°, van de SWT, artikel 15, § 2, laatste lid, van de SWT, van toepassing is, dat stelt dat *"niemand een ambt [mag] bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval"*, alsook op artikel 12, derde lid: *"In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd."*

Ik herinner in dit verband aan de omzendbrief van de VCT van 13 december 2013, waarin verwezen werd naar "haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies."

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Rekening houdend met wat voorafgaat, verzoek ik u mij op de hoogte te houden van het gevolg dat u aan deze brief zal geven.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

De stad Edingen reageerde in volgende zin op het schrijven van de VCT als bedoeld hierboven.

"Mijnheer de Voorzitter,

VERTALING

Onze diensten melden u de goede ontvangst, op 7 oktober jl., van uw brief naar aanleiding van de organisatie van examens houdende de kennis van het Nederlands op 3 september 2014.

Aangaande het eerste gedeelte van uw brief, zullen wij de door onze diensten gebruikte terminologie aanpassen en zullen wij erover waken dat de gevraagde inlichtingen u worden overgemaakt wanneer wij uw diensten verzoeken deel uit te maken van andere jury's.

Wat het gedeelte aangaande bepaalde gebreken betreft m.b.t. de taalkennis van onze personeelsleden, begrijpen wij dat u verbaasd bent personeel aan te treffen dat gedurende meerdere jaren in dienst is en dat niet over een getuigschrift beschikt waarmee een voldoende kennis van het Nederlands wordt aangetoond voor de beklede betrekkingen. Weet echter dat wij er steeds over waken personeelsleden aan te werven die de tweede landstaal voldoende beheersen, ook al worden er niet systematisch proeven georganiseerd.

Om onze situatie echter recht te zetten, plannen wij een examen in de loop van het eerste semester van het komende jaar voor de vijftiental betreffende personeelsleden. In geval van niet slagen van sommigen onder hen, zal een ander examen georganiseerd worden gedurende het semester dat volgt. Wij zullen dan ook onze verplichtingen nakomen in de loop van het volgende jaar.

Ter beschikking blijvend voor iedere verdere inlichting die u zou wensen te ontvangen, verblijven wij,

Hoogachtend,

De directeur-generaal

Het gemeentecollege,

Rite VANOVERBEKE

Olivier SAINT-AMAND,
Burgemeester"

Ronse politie: inspecteur voor de lokale researchedienst (19 september 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: een in het Nederlands gesteld krantenartikel in het Frans verklaren / vertalen (50 punten)

2.2. Mondelinge proef: lezen en uitzetten van een krantenartikel in het Frans (50 punten)

3. Resultaat van het examen

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Edingen OCMW: directeur kinderdagverblijf (1 en 15 oktober 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, 2^e lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Directeur kinderdagverblijf – aanleggen wervingsreserve

2.1.1. Schriftelijke proef: schrijf een brief aan een ouder waarin u een probleem met een kind uitlegt en een voorstel doet (10 punten)

2.1.2. Mondelinge proef: *geen kandidaten*

2.2. Administratief bedienden, onderhoudspersoneel, verpleegster, boekhouder – reeds in dienst bij het OCMW of het gemeentebestuur

2.2.1. Schriftelijke proef: beschrijf een werkdag (10 punten)

2.2.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat over het dagelijks leven en de job (10 punten)

3. Resultaat van het examen

3.1. Directeur kinderdagverblijf – wervingsreserve

Geen enkele kandidaat is geslaagd.

3.2. Administratief bedienden, onderhoudspersoneel, verpleegster, boekhouder – reeds in dienst bij het OCMW of het gemeentebestuur

Eén van de vijf kandidaten is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Voor de betrekking van directeur van het kinderdagverblijf worden enkel de kandidaten die geslaagd zijn voor het taalexamen toegelaten tot de selectie.

Er waren echter vijf kandidaten die reeds in dienst waren bij het OCMW of het gemeentebestuur, en het taalexamen aflegden om alsnog in orde te zijn met de wetgeving. Het betrof twee administratief bedienden (OCMW), een poetsvrouw (OCMW), een verpleegster (OCMW) en een boekhouder (stad).

Het examen is correct verlopen.

Na beoordeling van het examen heeft de VCT devolgende brief aan de gemeente Edingen gestuurd:

"Mijnheer de Directeur-generaal,

VERTALING

Op 1 en 15 oktober 2014 organiseerde het OCMW van Edingen een taalexamen over de elementaire kennis van het Nederlands. De vertegenwoordigster van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), mevrouw Elke Van Praet, stelde vast dat dit examen correct verliep. Zij deelde mij echter mee dat 5 van de aanwezige kandidaten reeds in dienst waren bij het OCMW en de gemeente.

In dit verband wens ik te benadrukken dat Edingen, een taalgrensgemeente in de zin van artikel 8, 9°, van de SWT, onder de toepassing van artikel 15, § 2, laatste lid, van de SWT, valt, volgens hetwelk "[...] niemand een ambt [mag] bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval", alsook onder de toepassing van artikel 12, laatste lid: "In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd."

Voorts herinner ik u aan de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT waarin verwezen werd naar de "vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991,

23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies."

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

U dankend om mij mee te delen welk gevolg u aan deze brief zal geven, verblijf ik,

Hoogachtend,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Edingen OCMW: directeur kinderdagverblijf (3 december 2014)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, 2° lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Schriftelijke proef: schrijf een brief aan een ouder waarin u een probleem met een kind uitlegt en een voorstel doet (10 punten)

2.2. Mondelinge proef: gesprek met de kandidaat over de toekomstige betrekking (10 punten)

3. Resultaat van het examen

De enige kandidaat is niet geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

DEEL DRIE
ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN
VRAGEN MET BETREKKING TOT
TAALEXAMENS

A. Vraag van de d.d. secretaris van Jette

Ter zitting van 21 november 2014 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan de vraag die uw dienstdoend secretaris, [...], stelde per e-mail van 6 november 2014:

"Het betreft de situatie van vastbenoemde maatschappelijk werkers niveau BH1-BH3 die zullen bevorderd worden tot hoofd maatschappelijk werker B4 (code 4). In de hoedanigheid van hoofd maatschappelijk werkers zullen ze belast worden met de leiding van een dienst, meer bepaald van de dienst wijkwerking en de dienst onthaal binnen het departement sociale zaken.

De vraag die zich stelt is de volgende: kunnen ze bevorderd worden op grond van hun elementaire kennis van de tweede landstaal of dienen ze alvorens bevorderd te kunnen worden een taalexamen af te leggen teneinde hun voldoende kennis van de tweede landstaal aan te tonen?"

*
* *

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt: *"Onverminderd voorgaande bepalingen kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal."*

De basisregel die bepaalt of betrokkenen de elementaire of voldoende kennis van de tweede landstaal moeten afleggen, is dan ook het feit of ze al dan niet in contact staan met het publiek. Wie geen contact heeft met het publiek, valt niet onder artikel 21, § 5, van de SWT.

Voor wie wel contact heeft met het publiek dient het examen aangepast te zijn aan de "aard van de waar te nemen functie". Hieruit volgt dat voor betrekkingen waarbij enkel korte en eenvoudige gesprekken gevoerd dienen te worden, zoals het geval is bij bijvoorbeeld een loketbediende, een elementaire mondelinge kennis van de tweede landstaal volstaat. Voor personeelsleden die grondigere gesprekken voeren en contacten van langere duur dienen te kunnen onderhouden, volstaat de elementaire kennis van de tweede landstaal echter niet en dienen zij over een voldoende mondelinge kennis van deze taal te beschikken. Zo bijvoorbeeld wordt een maatschappelijk werker die in contact staat met het publiek, en die dagdagelijkse gesprekken dient te kunnen voeren omtrent diverse materiële, sociale en psychologische onderwerpen, geacht een voldoende mondelinge kennis van de tweede landstaal te beheersen. Hij/zij dient dan ook het in artikel 21, § 5, van de SWT, bepaald examen over de voldoende kennis van de tweede landstaal af te leggen.

In concreto betekent dit dat de maatschappelijk werker, die de elementaire kennis van de tweede landstaal heeft, zonder een taalexamen over de voldoende kennis ervan kan bevorderd worden tot hoofd maatschappelijk werker B4 wanneer hij/zij geen contact heeft met het publiek. Anderzijds kan de maatschappelijk werker, die over de elementaire kennis van de tweede landstaal beschikt, enkel na een taalexamen over de voldoende kennis ervan bevorderd worden tot hoofd maatschappelijk werker B4 wanneer hij/zij wel contact heeft met het publiek.

B. Vraag van de burgemeester van Voeren

Ter zitting van 21 november 2014 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan de vraag die u stelde per e-mail van 22 oktober 2014 aan de leidende ambtenaar van de administratieve dienst van de VCT, met name of mevrouw S., kandidaat voor de functie van gemeentesecretaris en momenteel in dienst als beleidscoördinator, opnieuw een taalexamen dient af te leggen naar aanleiding van de bevorderingsprocedure tot gemeentesecretaris.

De kandidate legde op 9 november 2010 reeds een taalexamen af over de elementaire kennis van het Frans, onder toezicht van de VCT (cf. bijlage: verslag bewust taalexamen). Dit taalexamen kaderde in de aanwerving van een beleidscoördinator van niveau A.

In vernoemde e-mail maakt u melding van de voldoende kennis van de tweede taal die vereist is voor het uitoefenen van de betrekking van gemeentesecretaris.

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt inderdaad het volgende: "In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval."

U stelt zich echter de vraag wat precies begrepen dient worden onder "voldoende kennis".

In reactie op de e-mail van de Voorzitter van de VCT van 23 oktober 2014, waarin duidelijk werd gesteld dat betrokkene wel degelijk het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient af te leggen, antwoordt u in eerste instantie per kerende mail van 23 oktober 2014 dat u de betrokken kandidate zou oproepen voor het gepaste taalexamen.

Op 29 oktober 2014 stuurt u echter een brief met een andere zienswijze.

Zo licht u vooreerst toe dat de huidige secretaris, de heer M., door de gemeenteraad in zitting van 20 juni 2002 beperkt werd in het uitoefenen van zijn functie. Hij mag sindsdien geen enkele verklaring meer afleggen. Verder mag hij ook geen contact hebben met publiek, de bevolking of externe partners.

In die zin heeft de gemeente Voeren ervoor geopteerd om de functie van beleidscoördinator in te voeren. Deze functie van niveau A neemt alle taken van de secretaris waar.

U stelt dan ook dat bij de selectieprocedures van de functie voor beleidscoördinator de examens in die zin werden opgesteld, als ware ze voor de functie van gemeentesecretaris.

U meent ook dat de inhoud van het examen wijst op de toetsing van een hoger kennisniveau ("*2000 nouvelles places d'accueil pour les demandeurs d'asile*", "*Le droit de vote pour les étrangers*") en bent van oordeel dat niet het woord "elementair" of "voldoende" van belang is, maar wel de inhoud van het examen.

U erkent dat het onderdeel "vrije vertaling van een administratieve tekst van het Frans naar het Nederlands" niet letterlijk aan bod kwam, maar meent dat uit de voorbereidingen van het examen duidelijk te zien is dat wel degelijk teksten vertaald werden van het Frans naar het Nederlands.

Verder herinnert u eraan dat de kandidate 65% van de punten behaalde, wat voldoende is om te slagen voor het examen over de voldoende kennis van de tweede taal. De inhoud van een examen over de elementaire kennis van de tweede taal van niveau 1 (A) zou volgens u dezelfde zijn als die van een examen over de voldoende kennis van deze tweede taal.

U acht het dan ook niet opportuun om voor deze ene kandidate een taalexamen te organiseren dat gelijkaardig is aan het voorgaande, maar aangevuld is met een vertaalproef.

*
* *

Uit de examenstukken die u ons per e-mail van 22 oktober 2014 toestuurde, blijkt dat het examen dat de betrokken kandidate, mevrouw S., aflegde op 9 november 2010 in het kader van de betrekking van beleidscoördinator, de volgende onderdelen bevatte:

Schriftelijk gedeelte

Schrijven van een verhandeling: keuze uit drie onderwerpen:

1. "*Pourquoi voudrais-je travailler dans cette petite commune?*", 2. "*Le droit de vote pour les étrangers*" 3. "*Les jeunes et les accidents de la route. Que peut faire une commune?*"

Mondeling gedeelte

- lezen en verklaren van een tekst aangepast aan de betrekking: "*2.000 nouvelles places d'accueil pour les demandeurs d'asile*" en "*Les administrations communales modernisées*"
- voeren van een gesprek / dialoog.

De VCT heeft na kennisname van het vermelde verslag van het taalexamen van 9 november 2010 in verenigde vergadering van 11 februari 2011 vastgesteld dat dit een examen van elementaire aard betrof.

Artikel 15, § 2, van de SWT, maakt een onderscheid tussen het ambt van gemeentesecretaris en elk ander ambt dat ondergeschikt is aan dat van gemeentesecretaris. Voor het ambt van gemeentesecretaris zijn alleen de kandidaten toegelaten die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. In de besturen van die gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

De VCT stelt vast dat mevrouw S. op 9 november 2010 slaagde voor het taalexamen over de elementaire kennis van het Frans in het kader van de aanwerving van beleidscoördinator (een ambt ondergeschikt aan dat van gemeentesecretaris).

Op grond van deze gegevens stelt de VCT vast dat de door u verdedigde zienswijze in uw brief van 29 oktober 2014 niet verenigbaar is met de bestuurstaalwet.

Betrokkene dient dan ook alsnog het examen over de voldoende kennis van het Frans, zoals voorzien in artikel 15, § 2, van de SWT, af te leggen, waarbij de volgende onderdelen in acht genomen dienen te worden:

Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan het ambt van gemeentesecretaris (dat anders is dan dat van beleidscoördinator) + gesprek.

Om te slagen dient betrokkene 6/10 van de punten te behalen op beide examengedeelten.

**C. Vraag van de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren
aangaande zijn aanwezigheid op de taalexamens georganiseerd te Voeren**

*Met betrekking tot de vraag van de adjunct-arrondissementscommissaris werd de volgende brief
aan betrokkene gestuurd:*

"Mijnheer de adjunct-arrondissementscommissaris,

Wij melden u goede ontvangst van uw brief van 27 oktober 2014 aangaande de in de rand
vermelde aangelegenheid.

Conform de artikelen 63 en 64 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde
wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) staat het u vrij de hiermee
verband houdende briefwisseling en de daarbij horende stukken van de Vaste Commissie voor
Taaltoezicht bij de gemeente Voeren op te vragen.

Tevens laten deze bepalingen u toe aanwezig te zijn op de taalexamens die door de gemeente
Voeren georganiseerd worden.

Als voorzitter zal ik evenzeer een afgevaardigde sturen naar bedoeld taalexamen, in zoverre
evenwel de gemeente Voeren me in kennis stelt van de datum waarop het bewuste taalexamen
zal plaatsvinden.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

OMZENDBRIEVEN

**A. BRIEF GESTUURD AAN DE TAALGRENSGEMEENTEN:
ORGANISATIE VAN DE TAALEXAMENS**

Zie supra (TAALEXAMENS – DEEL EEN: OMZENDBRIEVEN – PUNT 1).

**B. BRIEF GESTUURD AAN DE TAALGRENSGEMEENTEN:
VRIJSTELLING VOOR DE SCHRIFTELIJKE PROEF VAN EEN
TAALEXAMEN**

Zie supra (TAALEXAMENS – DEEL EEN: OMZENDBRIEVEN – PUNT 2).

C. BRIEF GESTUURD AAN DE FEDERALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN: VERSPREIDING VAN PUBLICATIES EN BROCHURES

Ingevolge een aantal vragen die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) recentelijk heeft gekregen met betrekking tot het taalgebruik bij het verspreiden van publicaties door de Federale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen, treft u infra de algemene beginselen van de bestuurstaalwet die deze problematiek beheersen.

De Federale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen zijn centrale diensten als bedoeld door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten wordt opgelegd (artikel 40, 1° lid, SWT).

Dit betekent dat de publicaties van de Federale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen als volgt moeten gesteld zijn:

- In Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans (artikel 18 SWT);
- In het homogeen Nederlands taalgebied, in het Nederlands (artikel 11, § SWT);
- In het homogeen Frans taalgebied, in het Frans (artikel 11, § 1 SWT),
- In de randgemeenten, in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands (artikel 24 SWT);
- In de taalgrensgemeenten, in het Nederlands en in het Frans met voorrang voor de taal van het gebied (artikel 12, § 2, 2° lid SWT);
- In het Duits taalgebied, in het Duits en in het Frans (artikel 11, § 2 SWT);
- In de gemeenten van het Malmédysse, in het Frans en in het Duits indien dezer gemeenteraad zulks beslist (artikel 11, § 1, 2° lid).

Gelet evenwel op het internationale karakter van de Federale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen, acht de VCT het niet in strijd met de geest van de SWT dat deze instellingen hun publicaties in de drie landstalen alsook in het Engels stellen (zie advies 40.178 van 20 maart 2009 en 40.234 van 12 juni 2009).

De VCT oordeelt dan ook dat de publicaties die deze instellingen tot het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, hetzij enkel in de taal van het gebied waar deze plaatselijke diensten gevestigd zijn, hetzij in ten minste de drie landstalen en eventueel het Engels, moeten gesteld zijn.

Wanneer de publicaties niet beantwoorden aan één van bovenvermelde beschrijvingen moeten de plaatselijke diensten weigeren ze ter beschikking van het publiek te stellen. Dit ontslaat de instellingen die deze publicaties opstellen niet van de verantwoordelijkheid voor de correcte toepassing van de SWT.

Ten slotte wil de VCT benadrukken dat het aanstellen van private firma's voor het verspreiden van de publicaties de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten (artikel 50 SWT).

Wat de publicaties betreft die aan de particulieren worden gestuurd stelt de VCT dat zij hetzij in de taal van de particulier, hetzij in de drie landstalen en eventueel in het Engels moeten gesteld zijn. Een eventuele begeleidende brief alsook de omslag dient evenwel in de taal van de particulier gesteld te zijn (artikel 41, § 1, SWT).

INTERNE WERKINGSNOTA'S

A. **NOTA AANGAANDE DE ONTVANKELIJKHEID VAN KLACHTEN (goedgekeurd door de verenigde afdelingen van de VCT op 10 oktober 2014)**

I. Stand van de wetgeving

De VCT is bevoegd om zich uit te spreken over klachten met betrekking tot de toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Deze klachten dienen ingediend te worden per aangetekende brief, conform artikel 11 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969.

We onderscheiden, voor wat de behandeling van de door particulieren ingediende klachten betreft, twee soorten bevoegdheden van de VCT: een algemene en een bijzondere.

A. De algemene bevoegdheid

In het kader van haar toezichtopdracht spreekt de VCT zich uit door middel van adviezen naar aanleiding van klachten die ingediend werden door particulieren wegens overtreding van de SWT.

Deze bevoegdheid werd niet formeel in de wet ingeschreven. Zij wordt afgeleid uit artikel 61, § 6, van de SWT, en artikel 11 van het voornoemd koninklijk besluit. Artikel 11 stelt namelijk het volgende: "Een klacht kan bij de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie alleen aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij een ter post aangetekende brief aan de voorzitter van de commissie wordt gezonden."

Artikel 61, § 6, van de SWT, voorziet in het evocatierecht van de minister en de termijn binnen dewelke de VCT een advies dient uit te brengen.

Iedereen kan bij de Voorzitter een klacht indienen, zonder een bijzonder belang te moeten aantonen. De enige vereiste is dat de klacht ondertekend is en per aangetekend schrijven gestuurd wordt.

B. De bijzondere bevoegdheid: het substitutierecht

De particulieren die hun woonplaats hebben in de rand – en taalgrensgemeenten en die welke hun woonplaats hebben in de gemeenten van tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, en die een belang hebben, kunnen bij de VCT klacht indienen "aangaande het gebruik van de talen van de administratieve overheden in hun betrekkingen met de particulieren en met het publiek".

1. De voorwaarden

a) Het dient een particulier te betreffen die zijn woonplaats heeft, hetzij in een rand – en taalgrensgemeente (§ 7), hetzij in een gemeente van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (§ 8).

De voorbereidende werken benadrukken het feit dat het "alleen" om "particulieren"¹ mag gaan.

b) De klacht dient de volgende punten te betreffen:

"a) de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, met inbegrip van de bekendmakingen die betrekking hebben op de burgerlijke stand;

¹ Parl. St. Senaat, 1992-1993, nr. 558-1, 62

- b) de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn;*
- c) de betrekkingen met de particulieren, met inbegrip van de antwoorden aan de particulieren;*
- d) de akten, die particulieren betreffen, met inbegrip van hun gewaarmerkte vertaling;*
- e) de aan de particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, met inbegrip van hun gewaarmerkte vertaling;*
- f) de diploma's, studieattesten en studiegetuigschriften;*
- g) de bekendmaking van koninklijke en ministeriële besluiten."*

De procedure mag dus geen betrekking hebben op klachten aangaande de organisatie van de binnendiensten van de betrokken administraties.

- c) De klager dient een belang aan te tonen

De voorbereidende werken verwijzen voor het begrip belang verkeerdelijk naar de rechtspraak van de VCT, welke destijds onbestaande was en dat nog steeds is.

Deze zelfde voorbereidende werken preciseren enkel dat de klachten geen "functioneel belang" kunnen omvatten.² Het is dan ook uitgesloten dat een klager een functioneel belang inroept om zijn klacht te rechtvaardigen.

2. Het substitutierecht

Bij de behandeling van deze klachten (art. 61, §§ 7 en 8) kan de VCT, wanneer zij van oordeel is dat de SWT niet werden nageleefd "de administratieve overheden vragen binnen een bepaalde termijn de nodige maatregelen te treffen om een einde te maken aan de onwettigheden. Indien de administratieve overheden niet binnen deze termijn de nodige maatregelen getroffen hebben, kan de verenigde vergadering van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zich in de plaats stellen van de administratieve overheden ten einde de naleving van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken te verzekeren. [...]"³ De kosten die de verenigde vergadering van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht hiervoor oploopt, kan zij verhalen op de administratieve overheden"⁴

II. Voorstel tot verfijning voor de klachtenbehandeling

Ingevolge de gedachtewisseling zoals beschreven onder punt II, leidt **de heer Voorzitter** uit de discussie af dat het begrip "belang" gedemystifieerd zou moeten worden. Zonder in te gaan op het belang zelf, kunnen we door een verfijning voor de werkmethode aangaande de ontvankelijkheid van de klachten, de behandelingsprocedure ervan preciseren en verfijnen.

Belangrijk is de te volgen methodologie bij de behandeling van een dossier. Hij wijst er overigens nog op dat ieder lid van de commissie een punt op de agenda zou kunnen plaatsen en zo een klacht voor de commissie laten komen die anders onontvankelijk verklaard zou zijn. Het mandaat van ieder lid ter zake is ruim.

Op basis hiervan zijn de voorstellen aangaande de klachtenbehandeling de volgende:

- A. In het kader van de algemene bevoegdheid

De klacht die onder de algemene bevoegdheid van de VCT valt, dient de feiten waarvan aangenomen wordt dat ze een inbreuk vormen op de SWT, op een precieze en duidelijke wijze te beschrijven.

In de hypothese van een mandaat, met name een persoon (een mandataris) die een klacht indient in naam van een particulier (de mandaatgever), dient de naam, het adres en het telefoonnummer van de mandaatgever expliciet te worden vermeld. De administratie die

² Ibidem, 62

³ Ibidem, 12

⁴ Ibidem, 12

belast is met het onderzoek van het dossier dient namelijk, conform artikel 17 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969, de nuttige en noodzakelijke controles en vaststellingen te kunnen doen.

De te volgen procedure met betrekking tot de sanctie bij afwezigheid van de gegevens van het mandaat is de volgende:

De klacht wordt preliminair behandeld. De behandelende ambtenaar onderneemt stappen om van de mandataris meer informatie te verkrijgen aangaande de gegevens van de mandaatgever. Indien dit geen gevolg oplevert, zal de klacht onontvankelijk verklaard moeten worden. In dat geval zal een brief gestuurd worden aan de klagers (mandaatgever en mandataris) met de mededeling dat de klacht onontvankelijk is en waarom.

B. In het kader van de specifieke bevoegdheid (art. 61, § 7 en § 8)

Net als voor de klachten die onder de algemene bevoegdheid vallen, dienen de verzoeken die onder de bijzondere bevoegdheid van de VCT vallen eveneens op precieze en duidelijke manier de feiten te beschrijven waarvan aangenomen wordt dat ze een inbreuk vormen op de SWT.

Bovendien dient de behandelende ambtenaar een controle van de feitelijke gegevens uit te voeren die mede de ontvankelijkheid bepalen. Bij iedere klacht zullen de volgende vragen gesteld moeten worden:

- Is de klager een "particulier"?
- Heeft hij zijn woonplaats in één van de gemeenten opgesomd in de artikelen 7 of 8 van de SWT of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ?
- Heeft de klacht betrekking op het taalgebruik in een document (of situatie) waarvan sprake in art. 61, §§ 7 en 8? Bezorgde de klager, in de mate waarin dit mogelijk is, een bewijs van de feiten bedoeld in de klacht?
- Werd de klacht aangetekend verstuurd (één klacht per aangetekende brief)?

De klachten waarvan het adres van de klager een postbus is, zullen hoe dan ook onontvankelijk verklaard worden. Hetzelfde geldt voor de klachten die ingediend worden door personen met een mandaat bij gebrek aan bewijs hiervan of bij niet-naleving van de onder A genoemde modaliteiten.

C. Keuze van de juridische basis

De klager dient de juridische basis te kiezen waarop hij zijn klacht steunt. Hij kan in zijn klacht de verwijzing naar de algemene bevoegdheid van de VCT en die naar artikel 61, §§ 7 of 8, van de SWT, niet cumuleren.

Bij gebrek aan een specifieke vermelding zal ervan uitgegaan worden dat de klacht onder de algemene bevoegdheid van de VCT valt.

D. De eventuele laattijdigheid van de klacht

De wetgever heeft geen termijn voorgeschreven met het oog op de indiening van een klacht met betrekking tot de algemene bevoegdheid van de VCT of die valt onder art. 61, §§ 7 en 8. De VCT kan dan ook in principe niet weigeren om (al dan niet vermeende) inbreuken te onderzoeken, zelfs al hebben de feiten zich maanden geleden voorgedaan.

De commissie dient echter respons te geven binnen de 180 dagen voor gewone klachten, en binnen de 45 dagen voor subrogatieklachten, wat er minstens op wijst dat de wetgever niet wil dat dossiers eindeloos zouden worden uitgesteld. Deze termijnen dienen nageleefd te worden voor zover alle elementen van het dossier aanwezig zijn.

De klachten dienen dan ook binnen een "redelijke" termijn volgend op de gewraakte feiten te worden ingediend om als ernstig te worden aanvaard, wat tot de

beoordelingsbevoegdheid van de VCT behoort, waarbij deze laatste uiteraard gehouden is een uitspraak te doen binnen de termijnen die haar werden toegekend.

E. Akkoord van de leden van de VCT wat de onontvankelijkheid van sommige klachten betreft

Wanneer de administratie het nuttig acht een klacht onontvankelijk te verklaren omwille van de hierboven genoemde redenen, zal zij de leden van de VCT hier op gepaste wijze over informeren, zodat zij hun eindtoestemming terzake kunnen geven. Deze mededeling kan via elektronische procedure of per inschrijving op de agenda van de eerstvolgende vergadering gebeuren.

B. HET TAALSTELSEL VAN FORMULIEREN OP WEBSITES (goedgekeurd door de verenigde afdelingen van de VCT op 7 november 2014)

A. Het taalstelsel van websites in het algemeen

1. Principe

Over het algemeen wordt de informatie die verschijnt op een website van gemeentelijke, gewestelijke (in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en in de zin van de wetten van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de Staatsstructuur) of centrale diensten beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek.

Adviezen op het federale niveau: "Mededelingen die worden verspreid via internet moet worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek."⁵

Adviezen op het plaatselijke niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: "De inlichtingen die op de voornoemde website worden verstrekt, zijn berichten en mededelingen aan het publiek, als bedoeld door de SWT."⁶

Adviezen van de diensten van de zogenaamde "faciliteitengemeenten": "De informatie op de website van de gemeente Vloesberg dient beschouwd te worden als een bericht en mededeling aan het publiek."⁷

Adviezen op het niveau van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering: "De website van de MIVB is tweetalig."⁸

2. Beperking m.b.t. het begrip "bericht en mededeling aan het publiek" op het niveau van de diensten van de gewestregeringen (gewone wet van 9 augustus 1980)

Het gaat in casu om de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt, waaronder met name de gemeenten met een speciale taalregeling.

Terzake behoort advies nr. 17.003 van 20 juni 1985 tot de rechtspraak.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen "enerzijds, documenten die op grond van wettelijke bepalingen aan het publiek ter kennis dienen te worden gebracht, zodat zij als berichten of mededelingen in de zin van de SWT moeten worden beschouwd, en anderzijds, documenten welke niet verplicht ter kennis van het publiek dienen te worden gebracht, die als informatie of

⁵ Advies nr. 34.109 van 19 juni 2003; in dezelfde zin: advies nr. 30.241 van 10 september 1998, nr. 31.217 van 8 februari 2001, nr. 35.019 van 25 maart 2004, nr. 35.180 van 23 september 2004, nr. 38.078 van 8 maart 2007, nr. 38.189 van 21 december 2006, nr. 39.006 van 13 maart 2009, nr. 39.038 van 13 november 2007, nr. 39.065 van 29 maart 2007, nr. 39.150 van 4 oktober 2007, nr. 40.190 van 19 juni 2009, nr. 41.028 van 20 maart 2009, nr. 41.163 van 21 mei 2010, nr. 41.165 van 9 oktober 2009, nr. 41.177 van 26 februari 2010, 42.102 van 2 december 2010, nr. 45.141 van 13 december 2013.

⁶ Advies nr. 40.208 van 19 juni 2009; in dezelfde zin: advies nr. 32.125 van 21 december 2000, nr. 32.477 van 19 april 2001, nr. 35.012 van 9 oktober 2003, nr. 38.096 van 25 januari 2007, nr. 40.194 van 12 juni 2009, nr. 45.063 van 18 oktober 2013.

⁷ Advies nr. 34.272 van 27 februari 2003; in dezelfde zin: advies nr. 34.097 van 6 mei 2002, nr. 34.273 van 13 maart 2003, nr. 42.041 van 17 december 2010, 43.044 van 10 juni 2011, nr. 46.038 van 12 september 2014.

⁸ Advies nr. 45.074 van 4 oktober 2013; in dezelfde zin: advies nr. 39.187 van 13 december 2007, nr. 40.208 van 19 juni 2009, nr. 45.123 van 13 december 2013, nr. 45.190 van 19 september 2014, nr. 46.003 van 16 mei 2014.

als algemene beleidstoelichting bedoeld zijn, en die kunnen leiden tot een betrekking met particulieren wanneer ze rechtstreeks aan de belanghebbenden worden gestuurd."

Dit onderscheid werd gerechtvaardigd door het feit dat de toepassing zonder meer van de SWT zou neerkomen op het instellen van een "veralgemeende tweetaligheid, wat geenszins in overeenstemming te brengen is met de bedoeling van de wetgever"⁹.

De VCT beslist: "Artikel 1. – Documenten uitgaande van de diensten van de executieven van de gemeenschap en het gewest, die wettelijk ter kennis dienen te worden gebracht van het publiek, zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT; zij dienen, met betrekking tot de gemeenten met een speciale regeling uit hun ambtsgebied, op grond van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, te worden gesteld overeenkomstig de taalregeling die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten met speciale regeling van hun ambtsgebied.

Artikel 2. – Documenten die wettelijk niet moeten worden meegedeeld aan het publiek dienen, op grond van artikel 36, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, door de diensten van de executieven van de gemeenschap en het gewest, te worden gesteld in hun bestuurstaal."¹⁰

Werden op deze basis niet beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek die wettelijk moeten worden meegedeeld aan het publiek: algemene informatie aangaande milieuvriendelijke energie op de website van het Vlaams Energieagentschap¹¹, algemene informatie zoals praktische informatie per provincie, uurregelingen, tarieven, contactpunten en evenementen op de website van De Lijn¹².

Werden wettelijk gerechtvaardigd als informatie die aan het publiek moet worden meegedeeld: informatie in meerdere talen (Nederlands, Frans, Engels) op de site van de VDAB op basis van een samenwerkingsakkoord gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie met betrekking tot de interregionale mobiliteit van werkzoekenden¹³.

3. Uitzondering voor informatie die beide gemeenschappen aanbelangt

Op het niveau van de gewestelijke diensten in de zin van de SWT, werd aanvaard dat de website van de politie van AMOW onderwerpen die beide gemeenschappen aanbelangen in het Nederlands en het Frans moest aanbieden en in casu "de gegevens van de wijkagenten en de inspecteurs van het politiekorps van Wemmel, die van de administratieve diensten van de zone, alsook rubrieken als die welke gewijd zijn aan de preventie van diefstallen in woningen of aan raadgevingen inzake mobiliteit."¹⁴

4. Uitzondering voor de informatie die slechts één taalgroep aanbelangt

Voor de plaatselijke diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de VCT aanvaard dat de informatie op een website (in casu een site van het departement onderwijs) die een culturele activiteit betreft die slechts één taalgroep aanbelangt beschikbaar mag zijn in één enkele taal.¹⁵

5. Gebruik van het Engels

Algemeen genomen wordt het gebruik van woorden¹⁶, titels¹⁷, namen¹⁸, productnamen¹⁹ in het Engels aanvaard.

⁹ Advies nr. 17.003 van 20 juni 1985.

¹⁰ Advies nr. 17.003 van 20 juni 1985.

¹¹ Advies nr. 40.238 van 29 november 2009.

¹² Advies nr. 39.012 van 20 februari 2009, nr. 45.072 van 27 juni 2014.

¹³ Advies nr. 40.227 van 3 april 2009.

¹⁴ Advies nr. 43.159 van 29 juni 2012.

¹⁵ Advies nr. 32.125 van 21 december 2000.

¹⁶ Advies nr. 34.109 van 19 juni 2003.

¹⁷ Advies nr. 46.003 van 16 mei 2014.

¹⁸ Advies nr. 39.065 van 29 november 2007.

¹⁹ Advies nr. 35.019 van 25 maart 2004.

Op het niveau van de centrale diensten werd aanvaard dat websites de gebruiker toelaten zijn taal, waaronder het Engels, te kiezen²⁰: "[...] is het [...] mogelijk dat berichten en mededelingen die ook voor het buitenland bestemd zijn - hetgeen per definitie het geval is voor wat internet betreft - in andere dan in België gebruikte talen kunnen worden gesteld (VCT-advies nr. 3.422 van 10 februari 1972)."²¹

Op het niveau van de plaatselijke diensten van de randgemeenten werd niet aanvaard dat vermeldingen enkel in het Engels zouden worden opgenomen zonder verwijzing naar een Nederlandse versie die de voornaamste zou moeten zijn.²² Het betrof hier informatie over een rockfestival te Linkebeek.

B. De bijzondere kwestie m.b.t. de formulieren

De voorbereidende werkzaamheden definiëren de formulieren als "onvolledige gedrukte of gestencilde teksten die door het publiek zelf moeten worden aangevuld".²³

Het probleem aangaande de taal van de formulieren stelt zich voor de randgemeenten en taalgrensgemeenten.

1. Voor de randgemeenten

Artikel 24 van de SWT schrijft voor dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Artikel 11, § 1, van de SWT, bepaalt dat de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied stellen.

§ 2 voorziet een uitzondering bevestigd in artikel 24 SWT en bepaalt dat in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld worden, en in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en het Frans.

Op het niveau van de gewesten en gemeenschappen schrijft artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 voor dat voor de gemeenten met speciale taalregeling van hun ambtsgebied, met betrekking tot de diensten van de Vlaamse regering, van de Franse Gemeenschapsexecutieve en van de Waalse Gewestexecutieve de taalregeling van toepassing is die door de SWT opgelegd is aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek.

De rechtspraak van de VCT²⁴ verfijnde vanaf 1965 het begrip formulier dat bestemd is voor het publiek.

De VCT heeft namelijk meermaals geoordeeld dat het afgedrukte formulier dat geïndividualiseerd wordt door de aanduiding van de naam en het adres van de particulier, een betrekking wordt van de administratie met de particulier²⁵ in de zin van artikel 12 van de SWT. Zo dient er tevens een onderscheid gemaakt te worden tussen de formulieren die anoniem ter beschikking van het publiek gesteld worden en die welke door de Post worden gestuurd.²⁶ Bovendien heeft een formulier dat door een bepaalde particulier die het in zijn taal wenst te

²⁰ Advies nr. 38.078 van 8 maart 2007, nr. 31.217 van 8 februari 2001, advies nr. 39.006 van 13 maart 2009.

²¹ Advies nr. 31.217 van 8 februari 2001.

²² Advies nr. 43.044 van 10 juni 2011.

²³ Verslag, *Parl. St.*, Kamer, 1961-1962, nr. 331/27, 26.

²⁴ Advies nr. 26.017 van 1 december 1994 ; advies nr. 1.439 van 12 mei 1966; advies nr. 1.498 van 22 september 1966; advies nr. 1.980 van 28 september 1967.

²⁵ Advies nr. 1.498 van 22 september 1966.

²⁶ Advies nr. 1.980 van 28 september 1967.

ontvangen, wordt aangevraagd, volgens de rechtspraak van de VCT, het karakter van een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.²⁷

Deze rechtspraak is het gevolg van de geest van de wet die de taalhomogeniteit wenst te versterken, waarbij tweetaligheid enkel vereist is voor de berichten, mededelingen en formulieren die rechtstreeks aan het publiek gestuurd worden.

2. Voor de taalgrensgemeenten

De bepaling van artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, werd vernietigd door de Raad van State nr. 14.241 van 12 augustus 1970 wat de formulieren betreft. Deze vernietiging houdt in dat in de taalgrensgemeenten de particulieren geen formulier meer in het Frans mogen aanvragen in de gemeenten die in het Nederlandse taalgebied gelegen zijn en in het Nederlands in de gemeenten die in het Franse taalgebied gelegen zijn.

"Bij de coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werden de formulieren die blijkbaar vergeten waren bij het opstellen van artikel 6, §4 van de Wet van 8 november 1962, aan de berichten en mededelingen toegevoegd.

Artikel 11, §2, tweede lid van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken voegde dus iets toe aan de in 1962 gewijzigde wet van 1932. Omdat de wetgever de Koning enkel gemachtigd had tot het coördineren en niet tot het aanpassen of aanvullen van voorkomende leemten, was de Raad van State van oordeel dat de toevoeging onwettig was en sinds haar arrest van 12 augustus 1970 (nr.14.241), moeten de formulieren dan ook niet meer in het Nederlands en in het Frans worden opgesteld (cf. RENARD, R., "Talen in bestuurszaken, in de bedrijven en in de sociale betrekkingen", *A.P.R.*, 1983, p.73, nr.103)."²⁸

De rechtspraak van de VCT oordeelt echter dat een formulier dat een bepaalde particulier in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter krijgt van een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.²⁹

3. Formulieren die gedownload kunnen worden van een website

De uitgewerkte rechtspraak van de VCT sinds 1965 welke het formulier als een betrekking met een particulier herkwalificeert, is in ieder geval gebaseerd op het feit dat het de administratie is die initieel een formulier aan een particulier stuurt.

Wat de formulieren betreft die van een website gedownload kunnen worden, is het het tegenovergestelde. Het is de particulier die het formulier downloadt dat ter beschikking van het publiek gesteld wordt. Zoals hiervoor aangegeven is de rechtspraak van de VCT echter van oordeel dat een formulier dat door een bepaalde particulier die het in zijn taal wenst te ontvangen, gevraagd wordt, het karakter heeft van een betrekking tussen de openbare dienst en een particulier.³⁰

In advies nr. 34.097 van 6 mei 2002 achtte de VCT bovendien dat "het feit dat niet-ingezetenen de website van de rand- en taalgrensgemeenten kunnen raadplegen, niets verandert aan de kwalificatie van deze gemeenten als plaatselijke diensten met een eigen taalregeling of met een bijzondere taalregeling, noch aan het wettelijk taalgebruik in deze gemeenten." Deze websites worden dan ook geen gewestelijke dienst aangezien ze door om het even welke internetgebruiker geraadpleegd kunnen worden.

²⁷ In dezelfde zin: advies nr. 26.017 van 1 december 1994; nr. 27.051 van 4 mei 1995; nr. 27.064 van 11 mei 1995; nr. 29.074 van 10 juli 1997; nr. 30.047 van 18 juni 1998.

²⁸ Advies nr. 31.224 van 9 november 2000.

²⁹ In dezelfde zin: advies nr. 26.017 van 1 december 1994, nr.27.051 van 4 mei 1995, nr. 27.064 van 11 mei 1995, nr. 29.074 van 10 juli 1997, nr. 30.047 van 18 juni 1998.

³⁰ In dezelfde zin: advies nr. 26.017 van 1 december 1994; nr. 27.051 van 4 mei 1995; nr. 27.064 van 11 mei 1995; nr. 29.074 van 10 juli 1997; nr. 30.047 van 18 juni 1998.

VRAAG OM ADVIES VAN DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
OVERGEMAAKT DOOR DE MINISTER
VAN BINNENLANDSE ZAKEN

– **Vraag om advies over een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 12 juni 2002 tot wijziging van de SWT, met betrekking tot de inwerkingtreding van deze wet.**

Artikel 43ter, § 7, van de SWT, ingevoegd door de wet van 12 juni 2002, voorziet in specifieke taalkennisvereisten voor de houders van de managementfuncties (de zogenaamde “functionele taalkennis”) om de interactie met en de evaluatie van hun medewerkers mogelijk te maken. Het zevende lid van vermelde § 7 stelt dat de voorwaarden en het programma voor het examen om deze functionele taalkennis vast te stellen, alsmede de samenstelling van de examencommissie, worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad.

Artikel 70 van de SWT, eveneens ingevoegd door de vermelde wet van 12 juni 2002, bepaalt dat artikel 43ter, § 7 van de gecoördineerde wetten in werking treedt op de datum bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Het voorliggend wetsvoorstel beoogt artikel 70 SWT in die zin te wijzigen dat de wetgever zelf de inwerkingtreding van het artikel 43ter, § 7, SWT regelt om zodoende deze inwerkingtreding vast te stellen op 1 januari 2015.

De VCT stelt vast dat geen van de vereiste koninklijke besluiten om effectieve uitvoering te geven aan artikel 43ter, § 7, SWT, tot nog toe is genomen.

Wel heeft de VCT op 4 juli 2005 op vraag van de toenmalige minister van Ambtenarenzaken het advies 35.024 uitgebracht over een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de functionele kennis van de tweede taal voor evaluatie en van de taalkennis die vereist is om de eenheid in de rechtspraak te verzekeren, voorgeschreven bij de artikelen 43ter, § 7, eerste en vijfde lid en 53 van de SWT. De VCT kan enkel vaststellen dat na het ontwerp van koninklijk besluit en het advies van de VCT geen verdere stappen werden ondernomen die tot een definitief koninklijk besluit hebben geleid.

Over de machtiging van de wetgever aan de Koning om de datum van inwerkingtreding van een wet te bepalen, stelt de rechtsleer in algemene zin dat zulk een bepaling binnen een redelijke termijn dient te worden genomen.

Uiteindelijk behoort het tot de eigen bevoegdheid van de wetgever om al of niet via een machtiging aan de Koning de inwerkingtreding van wettelijke bepalingen vast te stellen, waarbij ingeval van machtiging aan de Koning deze binnen een redelijke termijn dient te handelen. De wetgever kan desgevallend oordelen dat het niet gebruik maken van de machtiging binnen een redelijke termijn hem ertoe noopt zelf de datum van inwerkingtreding rechtstreeks in de wet in te schrijven. Indien dit voor het bepalen van de inwerkingtreding van artikel 43ter, § 7, SWT het geval zou zijn, moet er wel rekening mee worden gehouden dat die bepaling van de inwerkingtreding vooraf nog regelgevende uitvoeringsmaatregelen vergt, met name een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit dat de voorwaarden en het programma van het examen bepaalt om de functionele taalkennis van de houders van managementfuncties vast te stellen.

(Advies 46.039 van 3 april 2014)

VRAAG OM ADVIES DOOR DE
AFDELING WETGEVING VAN DE
RAAD VAN STATE OVERGEMAAKT
DOOR DE EERSTE MINISTER

– **Vraag om advies over een ontwerp van wet tot wijziging van de wet overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006 en van de wet van 13 augustus 2011 inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied – mogelijkheid tot afwijking van de SWT.**

De VCT herinnert eraan dat haar opdracht erin bestaat te waken over de toepassing van de SWT (artikel 60, § 1, SWT).

Artikel 1, § 1, 1° van de SWT bepaalt dat deze geëördineerde wetten toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet. Diensten die inzake taalgebruik beheerst worden door een andere, specifieke wet, vallen dan ook niet meer onder de controle van de VCT.

De VCT stelt vast dat het voorliggend wetsontwerp een dergelijke specifieke regeling voor overheidsopdrachten beoogt en derhalve onttrekt aan de toepassing van de SWT. Over de opportuniteit om af te wijken van de SWT kan de VCT zich, gezien haar opdracht zich ertoe beperkt te waken over de toepassing van de SWT, niet uitspreken. Indien de wetgever het opportuun acht voor de overheidsopdrachten een specifieke regeling inzake taalgebruik te ontwerpen, kan de VCT daar alleen akte van nemen.

Zij stelt wel vast dat het ontwerp een reële problematiek wil verhelpen door in een specifieke wet het mogelijk te maken voor technische specificaties in het raam van complexe overheidsopdrachten in gespecialiseerde domeinen een andere taal dan de door de SWT voorgeschreven taal of talen te gebruiken. Zoals uiteengezet in de memorie van toelichting is het een heikele opgave om technische specificaties, die doorgaans enkel in het Engels beschikbaar zijn (voorbeelden geciteerd in de memorie), in het Frans, het Nederlands of het Duits op te stellen of in meerdere van die talen die dan ook nog volledig moeten overeenstemmen. De kans is groot dat de in het Frans, het Nederlands of Duits opgestelde technische specificaties niet voldoende nauwkeurig zullen zijn, waardoor de betreffende documenten voor geïnteresseerde ondernemingen die enkel vertrouwd zijn met de Engelse terminologie onbegrijpelijk kunnen zijn en hen niet in staat stellen een offerte in te dienen die beantwoordt aan de specifieke eisen van de opdracht. Er dient ook te worden vastgesteld dat de in het ontwerp voorziene mogelijkheid om gebruik te maken van het Engels aan strikte, beperkende cumulatieve voorwaarden is onderworpen.

Het ontwerp houdt grotendeels rekening met de opmerkingen van de Raad van State, inzonderheid inzake het toepassingsgebied en de noodzakelijke strikte lezing van de ontworpen uitzonderingsregeling. De oorspronkelijke tekst werd in die zin aangepast. Wel blijkt dat geen rekening werd gehouden met de opmerking in punt 12 van het advies van de Raad van State betreffende het taalgebruik in de gemotiveerde beslissingen en kennisgevingen aan kandidaten, deelnemers en inschrijvers als bedoeld in de wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten. In de oorspronkelijke tekst van het voorontwerp was wel een dergelijke bepaling opgenomen. De Raad van State oordeelde dat deze bepaling eerder thuis hoorde in de vermelde wet van 17 juni 2013 en stelde voor deze om te werken tot een in die wet in te voegen bepaling. De aangepaste tekst heeft hieraan geen gevolg gegeven. Wel werd de kwestie in de memorie van toelichting opgenomen en toegelicht. Aangezien hier ook, zij het beperkt, het gebruik van het Engels aan de orde is, komt het omwille van de rechtszekerheid aangewezen voor een duidelijke specifieke bepaling in de wet van 17 juni 2013 zelf op te nemen.

(Advies [\leftrightarrow 1 N] 46.084 van 12 september 2014)

BIJLAGE

VADEMECUM

2014

OPSTELLEN VAN EEN TAALKADERDOSSIER

Hoofdstuk I: Inleiding

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (gecoördineerde wetten - SWT) zijn van openbare orde. Er kan dan ook niet van afgeweken worden, wat betekent dat benoemingen en bevorderingen enkel kunnen gebeuren binnen de grenzen van vooraf vastgestelde taalkaders.

Het is nuttig eraan te herinneren dat "overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, onder benoeming of aanstelling, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies dient te worden verstaan."³¹

Verder dient een besluit aangaande de trappen van de hiërarchie vóór het besluit tot vaststelling van de taalkaders te worden opgesteld.

Zo is de verplichting om te bepalen welke graden eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en om taalkaders op te stellen algemeen. "De koning overschrijdt zijn bevoegdheid indien hij die secretaris benoemt zonder de graden te hebben vastgesteld die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en zonder de taalkaders te hebben vastgelegd."³²

De taalkaders dienen op alle trappen van de hiërarchie opgesteld te worden in percentages.

Met betrekking tot het opstellen van de taalkaders en de vaststelling van de graden, heeft de wetgever een voorafgaand, gemotiveerd advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verplicht gemaakt.

Het dossier dient een reeks documenten te bevatten welke in dit vademecum gepreciseerd zullen worden.

In ieder geval kan een vraag om advies (over taalkaders of trappen van de hiërarchie) bij de VCT alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Met deze handeling stelt de minister zich verantwoordelijk; hij beperkt zich niet tot het doorgeven van het voorstel van zijn administratie of het doen opvolgen ervan.

³¹ cf. o.m. de VCT-adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993

³² RvS nr. 27.315, 7 januari 1987, Arr. R.v.St. 1987, z.p.; Pas. 1990, IV, 53

Hoofdstuk II: de trappen van de hiërarchie

1. Algemeenheden

Het begrip trappen van de hiërarchie werd uitsluitend ingesteld om, voor de toepassing van de gecoördineerde wetten (SWT), de taalkaders op te stellen.

Zo dienen de graden waarvan de personeelsleden houder zijn, ingedeeld te worden in trappen van de hiërarchie. Over het algemeen telt men 5 trappen van de hiërarchie.

Het is absoluut noodzakelijk om over een dergelijk besluit te beschikken, aangezien het een weerslag heeft op de vaststelling van de taalkaders; het is er dan ook geheel onontbeerlijk voor.

Volgens de Raad van State is een besluit met betrekking tot de trappen geen reglementaire akte die voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voorgelegd dient te worden (cf. VCT-advies 38.038 van 29 juni 2006): "Volgens de vaste jurisprudentie van de afdeling administratie zijn koninklijke besluiten houdende vaststelling van de taalkaders geen reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De afdeling wetgeving is derhalve niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

De strekking van het onderzochte ontwerp beperkt zich tot de vaststelling van de onderscheiden graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Gelet op die beperkte strekking kan het onderzochte ontwerp, net als het taalkader waarmee het een geheel vormt, beschouwd worden als een toepassingsmaatregel voor intern gebruik bedoeld voor de enkele betrokken administratie, [...]"³³

2. Wettelijke basis

Voor de FOD's, POD's en sommige instellingen van openbaar nut (zie hierna) bestaat het koninklijk besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie reeds, hetwelk nodig is voor het opstellen van de taalkaders. Het volstaat ernaar te verwijzen in het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders.

Voor de FOD's en POD's

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de FOD's, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de instellingen van openbaar nut waar geen managementbetrekkingen gecreëerd werden en het ministerie van Landsverdediging

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de klassen en de graden van de ambtenaren van bepaalde centrale diensten, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de instellingen van openbaar nut waar managementbetrekkingen gecreëerd werden³⁴

³³ Advies van de RvS 41.329 en 41.330 van 3 oktober 2006

³⁴ Het betreft inzonderheid het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, de Regie der Gebouwen en het Federaal Planbureau

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 13 maart 2007 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren in sommige instellingen van openbaar nut, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen eveneens in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de openbare instellingen van sociale zekerheid³⁵

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 5 juli 2006 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de openbare instellingen van sociale zekerheid, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Er wordt voorzien in 5 trappen van de hiërarchie.

Voor de andere bijzondere of autonome instellingen³⁶

Alle instellingen die niet tot het toepassingsdomein van de hierboven vernoemde koninklijke besluiten vallen, dienen een specifiek koninklijk besluit op te stellen. Enkel de Koning (of de Brusselse Hoofdstedelijke Regering) heeft de bevoegdheid om te bepalen welke de rangen en graden zijn die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

3. Samenstelling van het dossier³⁷

Het dossier dient de volgende documenten te bevatten:

- a. de oprichtingsakte en de statuten van de bewuste instelling of dienst;
- b. het personeelsplan dat de personeelsbehoeften uitdrukt in voltijdse equivalenten (VTE);
- c. het ontwerp van besluit tot oprichting van de trappen;
- d. de brieven gestuurd aan de erkende vakorganisaties die over het ontwerp werden geraadpleegd.

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

4. Noodzakelijke voorafgaandelijke taalkaderdossier

Het is van belang er nogmaals aan te herinneren dat de trappen van de hiërarchie verplicht door de VCT behandeld dienen te worden alvorens de taalkaders onderzocht worden, of gelijktijdig hiermee. De VCT dient zich namelijk eerst uit te spreken over de trappen van de hiërarchie.

Het voorstel aangaande de trappen en dat met betrekking tot de taalkaders kunnen echter gelijktijdig worden ingediend. Dergelijke gelijktijdige behandeling levert in de praktijk een aanzienlijke tijdswinst op.

³⁵ Het gaat om de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, het Fonds voor Arbeidsongevallen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden, de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Rijksdienst voor Pensioenen, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

³⁶ Het betreft hier bijvoorbeeld de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM), het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel", het ministerie van Brussel-Hoofdstad, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, ...

³⁷ in voorkomend geval, de reglementaire tekst waarbij de graden hiërarchisch zijn gerangschikt in niveaus en rangen

Hoofdstuk III: de taalkaders

1. Dubbele functie van de taalkaders

"Taalkaders hebben een dubbele functie: enerzijds garanderen zij dat de overheid, binnen een dienst, over de werkrachten kan beschikken die nodig zijn om de zaken te kunnen behandelen met naleving van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken; anderzijds garanderen zij dat de personeelsleden van elke taalgroep over het aandeel aan betrekkingen kunnen beschikken dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle "concurrentie" vanwege personeelsleden van de andere taalgroep.

Verder meldt zij dat de taalkaders een essentieel beheersinstrument vormen dat ervoor zorgt dat een dienst met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten kan functioneren."³⁸

Zo zorgen de taalkaders ervoor dat de openbare dienst over voldoende personeel beschikt om de dossiers in de juiste taal te behandelen.

In principe kan een personeelslid geen dossier toevertrouwd krijgen in een andere taal dan die welke overeenstemt met zijn taalrol. In de FOD's voorziet de wet echter in een functionele tweetaligheid – een systeem dat nog niet van toepassing is en dat in werking zal treden via een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad – voor de dossiers die behandeld worden door de houders van een managementbetrekking en de evaluatiedossiers; hetzelfde geldt voor de ION en OISZ, voor de dossiers van de ambtenaren die tot het tweetalige kader behoren.

Het basisprincipe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren.

In de meerderheid van de gevallen is het de wet zelf die bepaalt in welke taal een dossier behandeld dient te worden; die taal bepaalt aan welke ambtenaar het dossier toevertrouwd mag worden.

2. Voorwaarden van de benoemingen

2.1. De algemene principes

"De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal."³⁹

In deze problematiek dienen de volgende principes nageleefd te worden⁴⁰:

1. de benoemingen gebeuren per taalkader;
2. het deficitaire kader dient eerst hersteld te worden; dit tekort dient op het moment van de benoeming geraamd te worden en niet wanneer de kandidaten worden opgeroepen (of tijdens de selectieproef);
3. de vrije keuze om een N of F te benoemen is er enkel wanneer de taalkaders strikt nageleefd worden;
4. een betrekking kan niet aan een taalrol toegekend worden tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming (arrest van de Raad van State nr. 14670 van 16 april 1971). Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee (zelfde arrest).

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke

³⁸ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

³⁹ R.v.S. nr. 34.670 van 11 april 1990 (vertaling)

⁴⁰ VCT-advies nr. 39.263 van 24 januari 2008

verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestaand onevenwicht versterken."⁴¹

2.2. Benoeming in het tweetalige kader

Een arrest van het Arbitragehof van 13 januari 1999⁴² verplicht de evenwichtsverstoring in het tweetalige kader prioritair op te lossen:

De door de wetgever uitdrukkelijk gewilde pariteit tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader wordt verwezenlijkt door de §§ 2 en 3 van artikel 43 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het criterium op basis van het behoren tot de Franse taalrol met roeping voor het tweetalige kader is in casu objectief en houdt redelijk verband met de nagestreefde doelstelling. Zelfs wanneer de bepalingen als gevolg kunnen hebben dat een beter gerangschikte kandidaat van de ene taalrol moet wijken voor een kandidaat van de andere taalrol die in aanmerking komt voor het tweetalige kader, is zulks evenredig met de beoogde pariteitsdoelstelling binnen het tweetalige kader. [...]

"Artikel 43, §§ 2 en 3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, geïnterpreteerd in die zin dat de benoemende overheid, ten aanzien van ambtenaren met een rang gelijk aan of hoger dan directeur, wanneer een gelijke numerieke verhouding is bereikt tussen het eentalige Nederlandse en het eentalige Franse kader, maar er nog een onevenwicht tussen ambtenaren van de Nederlandse en de Franse taalrol bestaat binnen het tweetalige kader, noodzakelijkerwijze eerst een gelijke verdeling van de betrekkingen tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader dient te betrachten zelfs wanneer de eentalige kaders verder van hun maximale bezetting zijn verwijderd dan het tweetalige kader, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, noch op zich beschouwd, noch gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 7, c), van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten."⁴³

2.3. Benoeming tot hogere functies

De ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden dient, zo lang hij deze betrekking uitoefent, op de trap van de hiërarchie gerangschikt te worden die overeenkomt met de uitgeoefende betrekking.

"De op de taalkaders aangerekende betrekkingen moeten immers worden bekleed door ambtenaren van de taalrol die overeenstemt met het taalkader waarop hun betrekking is ingedeeld, ook wanneer een betrekking wordt toegekend aan een ambtenaar bij wege van hogere functies. De met een hogere functie belaste ambtenaar bekleedt immers, zij het voorlopig, een betrekking van een bepaald taalkader. Een nauwkeurige naleving van artikel 43, § 3, van de SWT, vergt dat de feitelijke personeelsbezetting de door de taalkaders vastgestelde verhouding precies weerspiegelt."⁴⁴

De Raad van State oordeelde als volgt: "Overwegende dat, overeenkomstig artikel 43, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de ambtenaren met een graad die gelijk is aan of hoger is dan die van directeur, tussen drie kaders verdeeld worden: een Frans kader, een Nederlands kader, en een tweetalig kader"; "[...] vanaf de graad van directeur en hoger worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie gelijk verdeeld tussen de twee kaders"; dat, overeenkomstig het tweede lid van dezelfde paragraaf, "het tweetalige kader 20% omvat van het globale aanwezige bestand van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van directeur. Deze betrekkingen worden op alle

⁴¹ R.v.S. (5^e kamer) nr. 195.731 van 3 september 2009

⁴² Arbitragehof nr. 2/99 van 13 januari 1999

⁴³ Zie eveneens VCT-advies nr. 31.128 van 11 mei 2000

⁴⁴ VCT-advies nr. 17.274 van 11 juni 1987

trappen van de hiërarchie in gelijke aantallen voorbehouden voor de ambtenaren van beide taalrollen";

"Overwegende dat de ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden in het kader de betrekking blijft blokkeren die overeenstemt met de graad waarin hij definitief benoemd is;

Overwegende echter dat de taalwetten, onder andere, tot doel hebben om op ieder niveau van de administratie de aanwezigheid van personeelsleden te verzekeren die in staat zijn de dossiers te behandelen in de taal die door deze wetten wordt opgelegd; dat dit doel niet bereikt zou worden indien de benoemingen tot hogere functies – zij het van tijdelijke aard – zouden ontsnappen aan de verplichte voorschriften die eraan verbonden zijn; dat, inderdaad, de betrekkingen waarin tijdelijk voorzien wordt ingevolge benoeming tot hogere functies het risico lopen niet ingevuld te worden in iedere taalrol in de door de wetgeving gewenste verhouding, opdat de administratie de wetgeving op het gebruik van de talen correct kan toepassen; dat hieruit volgt dat wanneer de aanstelling tot hogere functies als gevolg heeft dat een personeelslid effectief een betrekking uitoefent behorende tot een trap van de hiërarchie die niet die is waarin hij benoemd is, deze aanstelling dient te gebeuren met naleving van het taalkader dat van toepassing is op de uitgeoefende betrekking;"⁴⁵

2.4. Maakt het extern personeel deel uit van de taalkaders?

Het personeel van een vzw die geen openbare dienst, noch een concessiehouder van een openbare dienst is, en die verbonden zou zijn aan de federale overheidsdiensten door een aannemingscontract, heeft geen taalrol.

Dit personeel is niet verbonden aan de Staat of de OISZ door een statutaire band of via een arbeidscontract en is niet opgenomen in de personeelsplannen van de federale overheidsdiensten noch van de OISZ. Het oefent geen enkele hiërarchische of disciplinaire bevoegdheid uit over het personeel van de federale overheidsdiensten of van de OISZ. Deze laatste zijn evenmin de evaluator van dit personeel in het kader van de evaluatiecycli.

De terbeschikkingstelling van dit personeel kan in geen geval de taalevenwichten beïnvloeden, noch in het geval van aanwerving, noch bij bevorderingen.

Dit personeel heeft geen rechtsstatuut of –positie waardoor het persoonlijk onder toepassing van de SWT valt. Dit betekent echter niet dat de betrokken openbare diensten met dit personeel mogen functioneren zonder rekening te houden met de SWT.

Artikel 50 van de SWT stelt namelijk het volgende: "de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten."

Bijgevolg mogen de betreffende openbare diensten niet afwijken van de SWT door een beroep te doen op extern personeel. Deze personeelsleden zijn er indirect toe gehouden de SWT na te leven in, bijvoorbeeld, de behandeling van hun dossiers (naleven van het principe van de lokalisering van de zaak, in hun externe communicatie met derden en voor wat de interne communicatie met de personeelsleden van de betreffende administratie betreft).⁴⁶

3. Wettelijke basis

Naast de wettelijke basis van het besluit aangaande de trappen van de hiërarchie, dient het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders van de FOD's en POD's als wettelijke basis artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT) te vermelden.

Voor de instellingen van openbaar nut, het ministerie van Landsverdediging en de instellingen van sociale zekerheid, dient verwezen te worden naar artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT).

⁴⁵ R.v.S. nr. 38.347 van 16 december 1991; R.v.S. nr. 36.694 van 20 maart 1991; R.v.S. nr. 36.695 van 20 maart 1991 (vertaling)

⁴⁶ VCT-advies nr. 39.075 van 28 februari 2008

4. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de eerste en tweede trap van de hiërarchie

4.1. Bestaan van taalkaders

4.1.1. Twee taalkaders

Artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat deze betrekkingen tussen twee kaders in gelijke percentages verdeeld worden op de eerste en tweede trap: een Nederlands en een Frans kader.

4.1.2. Drie taalkaders

Artikel 43, § 2, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat de ambtenaren over drie kaders verdeeld worden: een Nederlands, een Frans en een tweetalig, en dit in gelijke percentages. Een tweetalige kader omvat 20% van de directiebetrekkingen, eveneens verdeeld in gelijke percentages.

4.2. Uitzonderlijke maatregel

De Koning kan uitzonderlijk artikel 43, § 3, zesde lid, of 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT), toepassen in geval van werkelijke wanverhouding tussen de werkvolumes met betrekking tot elk van de twee taalgebieden.⁴⁷

De Raad van State herinnert in dit verband dat het om een uitzonderlijke maatregel gaat: "dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat de paritaire verdeling van de directiebetrekkingen de regel is en dat de afwijking van deze regel aan bijzonder strenge vormvereisten is onderworpen;"⁴⁸

4.3. Het tweetalige kader

Aangaande het tweetalige kader luidt de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966⁴⁹ als volgt:

"Om het opmaken van de taalkaders i.v.m. de directiebetrekkingen te vergemakkelijken zal men op nuttige wijze inspiratie zoeken in de bijlage I van het vademecum van december 1993 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die tabel vermeldt met precisie hoeveel ambtenaren er in het tweetalig kader dienen benoemd te worden, rekening houdend met het totale aantal directiebetrekkingen dat door de personeelsformatie wordt vastgesteld."

Uit wat voorafgaat blijkt dat er op elk ogenblik moet worden nagegaan of de toepassing van de percentages die m.b.t. het tweetalige kader werden vastgesteld, er daadwerkelijk op neerkomt dat het bewuste kader 20% van het totale aantal directiebetrekkingen krijgt toegewezen.

Bovendien mag er geen rechtsonzekerheid ontstaan wat de verdeling van het aantal tweetaligen over de eerste twee trappen van de hiërarchie betreft.

Indien de percentsberekening van het totale aantal betrekkingen op een bepaalde trap een breukgetal oplevert, dient er naar boven of naar onder te worden afgerond naargelang de breuk groter of kleiner is dan 0,5.

In sommige gevallen zal het niet mogelijk zijn tegelijk de regel uit de bovenstaande alinea na te leven en de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd.

⁴⁷ De artikelen 43, § 3, zesde lid, en artikel 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) stellen inderdaad het volgende: "Na raadpleging van dezelfde Commissie, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen."

⁴⁸ RvS nr. 25.542 van 2 juli 1985

⁴⁹ Doc. 1426/4, p. 13 en 18

Voorbeeld:

indien er voor 16 directiebetrekkingen, die op de personeelsformatie als volgt zijn verdeeld:

1^e trap (4 betrekkingen)

2^e trap (12 betrekkingen), op elke trap de verhouding 40% F - 40% N - 10% twt. F - 10% twt. N wordt toegepast, geeft zulks:

op de 1^e trap 1,6 F - 1,6 N - 0,4 twt. F - 0,4 twt. N
op de 2^e trap 4,8 F - 4,8 N - 1,2 twt. F - 1,2 twt. N

zegge, 2 tweetaligen op de 2^e trap, terwijl de VCT voor 16 betrekkingen 4 tweetaligen aanbeveelt.

In dat geval beveelt de VCT aan de percenten aan te passen op een manier dat de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd, kan worden nageleefd.

Deze aanpassing zou het volgende kunnen opleveren:

– hetzij op de 1^e trap 50% F - 50 % N

en op de 2^e trap 34% F - 34% N - 16% twt. F - 16% twt. N
zegge 4 tweetaligen te benoemen op de 2^e trap

– hetzij op de 1^e trap 25% F - 25% N - 25% twt. F - 25% twt. N

en op de 2^e trap 42% F - 42% N - 8% twt. F - 8% twt. N
zegge 4 tweetaligen te benoemen (2 op de eerste trap, 2 op de tweede trap).

Voor de VCT is het namelijk wenselijk dat er voor 16 betrekkingen, 4 tweetaligen (zegge 25%) zijn, eerder dan 2 tweetaligen (zegge 12,5%).

!!! Voor de percentages die op het tweetalige kader moeten worden toegepast, beveelt de VCT aan rekening te houden met de tabel die bij het wetsontwerp van 19 oktober 1998 werd gevoegd tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door artikel 504, 2° en 5°, van de programmawet van 27 december 2004 en door artikel 18, 2° en 4°, van de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen⁵⁰, namelijk:

<u>Totaal aantal directiebetrekkingen</u>	<u>Aantal te benoemen tweetaligen</u>
voor 6	geen tweetalige
voor 8, 10, 12 en 14	2 tweetaligen
voor 16, 18, 20, 22 en 24	4 tweetaligen
voor 26, 28, 30, 32 en 34	6 tweetaligen
voor 36, 38, 40, 42 en 44	8 tweetaligen
voor 46, 48, 50, 52 en 54	10 tweetaligen
voor 56, 58, 60, 62 en 64	12 tweetaligen
voor 66, 68, 70, 72 en 74	14 tweetaligen
voor 76, 78, 80	16 tweetaligen.

5. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de lagere trappen

5.1. Begrip volume zaken

Dit gedeelte vraagt het meeste werk: het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans zal geraamd moeten worden dienst per dienst, en dit op basis van de wettelijke criteria zodat op iedere trap van de hiërarchie een globaal percentage kan worden vastgesteld.

⁵⁰ Doc. 1426/4 – 1997-1998, p. 13

Zo is het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans in feite de grondslag voor de verhoudingen van de taalkaders. Het gaat voornamelijk om geschreven dossiers, en, algemeen genomen, om zaken zoals ze behandeld werden (of hadden moeten worden) volgens de criteria van de wet.

De Raad van State preciseert "dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken voortvloeit dat de wetgever bij het voorschrijven van deze regel, drie bekommernissen had. **De eerste** en belangrijkste betrof het feit dat er rekening gehouden zou worden met een objectief criterium om te komen tot een redelijke benadering van het belang van de te behandelen zaken, meer bepaald van het volume door de betreffende dienst behandelde zaken; **de tweede** en **derde** bekommernis, die de toepassing van het genoemde criterium temperen, betreffen het feit dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal; dat het volume zaken dat zijn oorsprong vindt in ieder eentalig gebied zowel bepaald wordt door het aantal behandelde zaken als door de tijd die nodig is voor de behandeling ervan; dat wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Nederlands of in het Frans dienen te behandelen, de toepassing van de principes de overheid oplegt hetzij, naar analogie, de verhouding van de werkvolumes ten aanzien van de zaken waarvoor het gebruik van een taal opgelegd wordt toe te passen, hetzij een paritaire verdeling te hanteren;"⁵¹

Deze drie criteria, met name een redelijke raming van het volume behandelde zaken, de morele en materiële belangen van de taalgroepen en het gelijke respect dat beide landstalen toekomt, bepalen een gedragslijn om het globale percentage van de taalkaders per trap van de hiërarchie vast te stellen, anders dan de eerste en tweede trap.

Cijfergegevens in absolute cijfers zijn dan ook noodzakelijk en de dossiers dienen per algemene directie en onderafdeling van dienst geteld te worden.

De criteria waarmee een dossier een taalaanhorigheid toegekend krijgt, worden uitgelegd in de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

5.2. De criteria

5.2.1. De lokalisering

Het basiscriterium van de gecoördineerde wetten (SWT) is dat van de lokalisering van de behandelde zaak. De gulden regel van deze wetten (SWT) luidt dat een dossier moet worden behandeld in de taal van het gebied waarop de administratieve activiteit betrekking heeft.

De lokaliseringcriteria zijn bepaald in de artikelen 39, 17, 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.⁵²

In hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, richten de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1.

⁵¹ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

⁵² Art. 39, § 2 en 3, SWT

Aangezien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is, worden de criteria ter bepaling van de lokalisering van de dossiers geregeld door artikel 17⁵³, dat het volgende voorschrijft:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

- 1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;
- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;
- 3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal.⁵⁴

De zaak moet dus worden gelokaliseerd en het dossier worden behandeld in de taal van het gebied waarin die lokalisering gebeurde. Indien er verscheidene lokaliseringen zijn, wordt het dossier behandeld in de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt.

Om de lokalisering van een dossier te bepalen, kan tevens verwezen worden naar de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten.⁵⁵ Zo worden de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek gericht zijn, de akten, getuigschriften, verklaringen, etc. in het Nederlands of het Frans gesteld overeenkomstig het door de gecoördineerde wetten (SWT) opgelegde stelsel.

Indien de zaak niet gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is (of enkel in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is), is het te gebruiken criterium de taal die werd gebruikt door de particulier wanneer het dossier door hem werd ingediend.

Volstrekt in het allerlaatste geval zal gebruik gemaakt mogen worden van het criterium van de taal van de behandelende ambtenaar aan wie de zaak werd toevertrouwd, welk criterium slechts uitzonderlijk gehanteerd mag worden. Dit criterium te systematisch gebruiken zou namelijk een vertekend beeld geven van het volume zaken. Het gebeurt wel vaker dat een

⁵³ Art. 39, § 1, SWT

⁵⁴ Art. 17, § 1, eerste en tweede lid

⁵⁵ Art. 40. -

"De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek."

Art. 41.

"§ 1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

Art. 42.

"De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

dossier wordt ingediend in de ene landstaal en behandeld wordt door een ambtenaar in de andere taal. Aan dit dossier zou dan ook een verkeerde taalaanhorigheid toegekend worden.

5.2.2. Bijkomende criteria

De wet regelt het taalgebruik echter niet voor alle dossiers: er blijven schemerzones bestaan waarvoor een rechtspraak werd ontwikkeld op grond van de voorbereidende werkzaamheden van de wet, van de arresten van de Raad van State en de adviezen van de VCT.

Naast het volume van de zaken die in de ene of de andere taal worden behandeld, werden nog drie **extra** criteria uit de vaste rechtspraak van de Raad van State⁵⁶ en uit de geformuleerde gedragslijn⁵⁷ gehaald.

1. de gelijkheid van de landstalen;
2. de morele en materiële belangen van de twee grootste nationale gemeenschappen;
3. de zorg voor het feit dat het volume van de behandelde zaken moet voortvloeien uit een correcte toepassing van de SWT en, inzonderheid, van de artikelen 39 tot 42 daarvan, zodanig dat die bepalingen met de vastgestelde verhouding kunnen worden toegepast.

Opgelet: **het criterium van de lokalisering van de zaak dient steeds het eerste criterium te zijn**, waarbij inderdaad geoordeeld werd dat *"blijkt dat de twee criteria waarvan de wetgever aangeeft dat ze een subsidiaire rol moeten spelen, gehanteerd werden vanaf de telling van de dossiers, wat laat verstaan dat de bepaling van de studie- en conceptietaken tijdens de telling eerder werd uitgevoerd in functie van het gezochte resultaat dan ten aanzien van de werkelijke kenmerken van de geïnventariseerde taken. Bovendien blijkt niet duidelijk uit het administratief dossier in welke concrete en exacte omstandigheden de overheid geoordeeld heeft het wettelijke criterium van het volume behandelde zaken te moeten temperen door de twee voornoemde wegingscriteria in te voeren. De rol die zij konden spelen is dan ook niet te bepalen. Het door de wet aangevoerde criterium is nog steeds dat van het volume behandelde zaken door de diensten in de één of andere taal en iedere wijziging van dit criterium kan enkel tot gevolg hebben het uit te hollen en inefficiënt te maken, waarbij het door de wetgever beoogde evenwicht in gevaar zou komen."*⁵⁸

Concreet doelen deze bijkomende criteria op de 50/50-verhouding en op de toepassing van het algemeen gemiddelde van het kader of dat van een afdeling of van een dienst.

Onder algemeen gemiddelde van het kader verstaan we het gemiddelde dat verkregen wordt tijdens de eindberekening van het volume behandelde zaken, gewogen in voltijdse equivalenten. Indien het om een transversale dienst gaat die voor alle personeelsleden werkt en het om uitvoering gaat, mag dit algemeen gemiddelde gehanteerd worden in de mate dat het moeilijk of onmogelijk is om tellingen uit te voeren

Aangezien het om bijkomende criteria gaat, dienen ze dan ook gemotiveerd te worden.

Bij het toepassen van het 50/50-criterium (studie en conceptie) moet de taakomschrijving namelijk pertinent en relevant zijn. Deze taakomschrijving laat de VCT toe na te gaan of het wel degelijk om studie- en conceptietaken gaat. Er mag niet vergeten worden dat het om een

⁵⁶ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS (8^e kamer) nr. 216.841, 13 december 2011 A.P.T. 2012, boek 2, 471; RvS nr. 81.579 van 1 juli 1999

⁵⁷ "dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal;" RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS nr. 216.841 van 13 december 2011; RS 183.473 van 27 mei 2008; RvS nr. 26.770 van 26 juni 1986; RvS nr. 16.342 van 2 april 1974 (vertaling)

⁵⁸ RvS nr. 216.841, 13 december 2011 (vertaling)

marginaal criterium gaat: indien 50/50 voor de gehele dienst gehanteerd wordt zonder enige verklaring en zonder dat dit werkelijk pertinent is, zal de Commissie een negatief advies uitbrengen wegens ongemotiveerdheid. Het voornaamste criterium is uiteraard de lokalisering van de zaak in het Nederlandse of Franse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad.

5.2.3. De basis van de raming - methode

Het geheel van alle dossiers die volgens deze criteria werden geteld, levert het volume van de behandelde zaken op. Het "berekende" werkvolume moet de zaken omvatten die gelokaliseerd zijn in het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De essentiële basis van het taalkaderdossier is dus de telling van de in het Nederlands en het Frans behandelde dossiers (wat de uitvoering betreft), per algemene directie, (desgevallend per onderafdeling van dienst). Het aandeel "*studie en conceptie*" maakt ook het voorwerp uit van een raming die bij de beschrijving van de opdrachten op pertinente wijze wordt gemotiveerd.

Voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken dient uiteraard niet alles gerekend te worden. Er dienen twee of drie essentiële taken in aanmerking genomen te worden welke objectief weergeven wat de voornaamste activiteit van de algemene directie is. Inderdaad, de Raad van State vraagt geen exhaustieve telling van alle dossiers, maar heeft het over redelijke ramingen van het volume te behandelen zaken.

Verder is het van belang het soort getelde dossiers te preciseren (brieven, mails, klachten, adviezen, ...).

Er dient duidelijk onthouden te worden dat het aanwezige Nederlands / Franse personeelsbestand op het moment van de tellingen geen pertinent criterium is, aangezien het de taalkaders zelf zijn die in aanmerking genomen moeten worden om dit bestand te ramen volgens de verhoudingen van de taalkaders. Daarom dient er nooit te ver gegaan te worden in de opsplitsing van de diensten en onderafdelingen van diensten, etc., aangezien men zo tot aanwezige bestanden komt uit tellingen die niet pertinent zijn.

5.2.4. Syntheses van de criteria en de hiërarchie ervan

De criteria voortkomend uit de wet en de rechtspraak kunnen dus als volgt worden samengevat:

eerste criterium: de lokalisering;

vervolgens de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten;

voor de personeelsdossiers: de taalrol van het personeelslid;

voor de dossiers inzake studie- en conceptie: 50/50;

voor de lokalisering in Brussel-Hoofdstad: de taal van de particulier en, in geen geval, die van het personeelslid. De Raad van State oordeelde het volgende: "*Artikel 17, §1, B, van de gecoördineerde wetten heeft als voornaamste doel de taal te bepalen die gebruikt dient te worden door de diensten van de tegenpartij wanneer de zaak noch gelokaliseerd, noch lokaliseerbaar is, waarbij het criterium ofwel de taal van het personeelslid is, indien de zaak hem aangaat, ofwel de taal van de particulier, wanneer de zaak door deze laatste werd ingediend, en in alle andere gevallen, de taal van de behandelend ambtenaar indien de zaak niet bij een van de vorige criteria kan worden ondergebracht; dat uit deze bepaling voortvloeit dat de taal van de behandelend ambtenaar slechts in laatste instantie gehanteerd wordt, in volstrekt ondergeschikte orde, wanneer het onmogelijk is om de taal van een zaak te identificeren.*"

*"Overwegende dat deze verschillende voorbeelden aantonen dat de tegenpartij vooraf geen duidelijke gedragslijn heeft vastgesteld wat het gebruik van de hierboven genoemde criteria betreft, zodat uit de keuzes die zij gemaakt heeft niet bevestigd kan worden dat de telling die uitgevoerd werd wel degelijk aan de voorschriften bepaald in artikel 43 beantwoordt."*⁵⁹

Aan die criteria kunnen worden toegevoegd:

voor wat internationaal is: 50/50;

voor de zaken gelokaliseerd in het Duitse taalgebied: 50/50;

⁵⁹ RvS nr. 220.778, 27 september 2012 (vertaling)

voor sommige onderafdelingen die "ten dienste staan" van het hele departement (bv.: personeelsdienst, econoom, logistiek, bibliotheek, informatica), moet elk geval op zich worden onderzocht en ofwel worden geopteerd voor het algemene (eind)gemiddelde van de taalkaders, ofwel gedeeltelijk voor dat gemiddelde en gedeeltelijk voor 50/50.

50/50 voor de niet lokaliseerbare juridische adviezen (voor de lokaliseerbare betwistingen daarentegen dient uiteraard op tellingen gesteund te worden), en alles wat de wetgeving en reglementering betreft.

6. De referentieperiode

De cijfergegevens moeten pertinent zijn, doorslaggevend, geactualiseerd, uitgedrukt in absolute cijfers ..., wat betekent dat de tellingen uitgevoerd moeten zijn over een significante periode. In sommige gevallen kan met een periode van 6 maanden worden volstaan, maar dat is geen algemene regel. Voor sommige dossiers is een periode van 6 maanden immers niet significant, bijvoorbeeld wanneer het gaat om uitzonderlijke, niet te voorzien gebeurtenissen Algemeen genomen wordt het volume gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken bij voorkeur geraamd over een periode van een jaar.

7. De wegingen

Aan alle cijfergegevens voor het opstellen van de taalkaders dient een proportioneel belang gehecht te worden in functie van het reëel belang ervan.

Bij de opmaak van de taalkaders worden twee wegingen gehanteerd. De voornaamste en meest essentiële is de eindweging, zegge de weging in voltijdse equivalenten.

Bij het opstellen van het taalkaderdossier is, chronologisch gezien, de eerste weging die volgens het belang van de dossiers. Indien de dossiers zeer verschillend zijn wat de werktijd betreft, dient namelijk gewogen te worden, wat betekent dat de verschillende soorten dossiers in functie van de behandelingstijd gewogen worden. De kleine dossiers zullen bijvoorbeeld wegingsfactor 1 krijgen en de grote factor 5. Er dient vermeden te worden dat het aantal dossiers verward wordt met de werktijd die eraan besteed wordt, welke, naargelang van de opdracht, verschillende percentages oplevert. Die percentages moeten worden afgewogen met de tijd die de ambtenaar aan de dossierbehandeling heeft gependend.

Bij het opstellen van de eindtabel en om het relatieve belang van iedere dienst in aanmerking te nemen, is het vervolgens noodzakelijk om rekening te houden met het aantal (statutaire en contractuele) betrekkingen van elke algemene directie, zoals die zijn vastgelegd in het jongste personeelsplan. Het betreft weging in voltijdse equivalenten (VTE).⁶⁰

Zie de voorbeelden uit de bijlage 1.

8. Inhoud van het in te dienen dossier

a. Een uittreksel van het recentste personeelsplan waarbij het precieze aantal statutaire en contractuele betrekkingen wordt vastgesteld, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE) van de centrale diensten, met uitsluiting van de betrekkingen van de uitvoeringsdiensten en de plaatselijke en gewestelijke diensten (buitendiensten).

Voor de uitvoeringsdiensten zijn afzonderlijke taalkaders nodig.

b. Een raming van het volume in het Nederlands en het Frans behandelde zaken, over een significante referentieperiode.

Het gaat erom cijfergegevens te verstrekken (in absolute cijfers).

c. Vakbondsraadpleging (artikel 54 van de SWT)

Het dossier dat aan de VCT wordt overgemaakt door de verantwoordelijke minister moet de brieven bevatten die aan de vakbonden werden gericht (normaliter de drie representatieve

⁶⁰ Zie de latere voorbeelden

bonden). Zij worden verzocht hun advies uit te brengen binnen een termijn van ten minste tien dagen.

Het antwoord van de vakbonden (of de mededeling dat er geen antwoord is gekomen) wordt de VCT toegestuurd na verstrijken van de termijn.

Het gaat niet om de procedure waarin wordt voorzien door de reglementering op het vakbondsstatuut. Het gaat om gewone briefwisseling. De memorie van toelichting stelt namelijk het volgende: "Artikel 38 onttrekt aan de gewone syndicale raadpleging de maatregelen die ter uitvoering van de wet van node zijn. Er dient te worden vermeden, ter enerzijde, dat vergaderingen waar ook vertegenwoordigers van de besturen aan de debatten deelnemen, tot nutteloze en nieuwe hartstochtelijke discussies over de taalproblemen in 't algemeen aanleiding geven en, ter andere zijde, dat allerhande proceduremiddelen aangewend worden om de uitvoering van de wet, zo niet lam te leggen, dan toch eindeloos te vertragen. De erkende beroepsorganisaties zullen echter buiten de gewone procedure geraadpleegd worden in verband met alle maatregelen die de rechtspositie van het personeel betreffen."⁶¹

d. Het organogram.

e. Een beschrijving van alle opdrachten van de dienst en de onderafdelingen van de dienst (een wezenlijk element van de motivering inzake studie- en conceptietaken).

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

9. Geldigheidsduur van de taalkaders

Taalkaders zijn 6 jaar geldig, tenzij ondertussen het belang van de gebieden en het volume te behandelen zaken sterk gewijzigd is, rekening houdend bijvoorbeeld met aanzienlijke herstructureringen in de betreffende administratie (cf. VCT-advies 38.053 van 30 maart 2006). In dit laatste geval dient een nieuw ontwerp van koninklijk besluit bij de VCT te worden ingediend.

10. Nieuwe taalkaders voor een nieuwe instelling

Wanneer voor een nieuwe instelling taalkaders opgesteld dienen te worden en geen raming van het werkvolume mogelijk is omdat de taken slechts recent werden toegekend, worden voorlopige taalkaders opgesteld.

Deze taalkaders zullen de verhouding 50% F – 50% N bevatten, en dit voor een welbepaalde periode. Wanneer het mogelijk is om een becijferde raming van het werkvolume op te maken, zal een nieuw ontwerp aan de VCT worden overgemaakt.⁶²

11. Terugwerkende kracht

Het is onwettig om een terugwerkende kracht aan een besluit tot vaststelling van de taalkaders toe te kennen om benoemingen die bij ontstentenis van geldige taalkaders gebeurden te valideren.

"De Commissie neemt akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de Koning, evenmin als de administratieve overheden, in beginsel [sic] over de macht beschikt om onwettige administratieve handelingen geldig te maken; dat hij evenmin de onwettelijkheid van een individuele beslissing mag dekken door de retroactiviteit, verleend aan een reglementaire handeling; dat, ten slotte, de retroactiviteit niet toelaatbaar is, wanneer zij inbreuk maakt op verkregen rechten. [...] dat de retroactiviteit verleend aan een koninklijk besluit tot vaststelling van een taalkader, hoewel zij een zeker belang kan hebben, niet voor gevolg mag hebben dat onregelmatige benoemingen (...) in de bij artikel 43 bedoelde diensten, waarvan het taalkader niet was vastgesteld, (...) automatisch of noodzakelijk geldig gemaakt worden [...] De Commissie neemt eveneens akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de

⁶¹ Parl. St. nr.0331 (1961-1962) nr. 27, p. 41.

⁶² Advies 46.011 van 23 januari 2014

retroactiviteit niet noodzakelijk van alle belang zou verstoken zijn; dat o.m. het feit dat terugwerking zou verleend worden aan de taalkaders voor gevolg zou hebben dat, na hun inwerkingtreding, benoemingen met terugwerking zouden kunnen gedaan worden, in het geval waarin benoemingen met terugwerking mogen geschieden, ongeacht of het nieuwe benoemingen zijn dan wel benoemingen die gedaan worden na vernietiging of intrekking van de onregelmatige akten van benoeming (bv. bevordering met terugwerking van personeelsleden die belast zijn met hogere functies, in afwachting van de inwerkingtreding van de taalkaders – nieuwe bevordering van personeelsleden wier bevordering werd ingetrokken of vernietigd).⁶³

12. De jaarlijkse controle van de taalkaders

Overeenkomstig de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dient de jaarlijkse controle van de taalkaders en van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden het voorwerp uit te maken van een bijzondere analyse in het jaarverslag dat aan het federaal parlement wordt overgemaakt overeenkomstig artikel 62 van de SWT.

Ieder jaar voert de VCT een controle van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden uit ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders van de FOD's, POD's en andere openbare instellingen.

⁶³ VCT-advies 3070 van 18 februari 1971

Drie voorbeeldtabellen:

		V T E	% F	% N	Result. F	Result. N
Operationele diensten	do ssi ers	1 2 8	53, 78	46, 22	6883,8 4	5916,1 6
	stu die s	4 3	50	50	2150	2150
Personeelsdienst	do ssi ers	1 2	52, 58	47, 42	630,97	569,03
	stu die s	3	50	50	150	150
Budget	do ssi ers	1 , 5	52, 58	47, 42	78,87	71,13
	stu die s	1 , 5	50	50	75	75
Ondersteuningsd iensten	do ssi ers	4 0	52, 58	47, 42	2103,2 2	1896,7 8
	stu die s	7	50	50	350	350
Informatiedienst	do ssi ers	5	52, 58	47, 42	262,90	237,10
	stu die s	5	50	50	250	250
TOTAAL:		2 4 6			12934, 80	11665, 21
					52,58%	47,42%

<u>Directoraten-generaal (ETP) /onderafdelingen (ETP)</u>	<u>Werkvolume</u>	
	F	F

		N			
Administrateur- generaal (19)	Beleidscoördinatie (6)	50 %	50 %	300	300
	Uitvoering (13)	46, 41 %	53, 59 %	603 ,33	697 ,67
Toewijzingen (255)	BCI (144)	51, 16 %	48, 84 %	736 7,0 4	703 2,9 6
	Info Pensioenen (109)	38 %	62 %	414 2	675 8
	Secretariaat (2)	45, 49 %	54, 51 %	90, 98	109 ,02
Totaal DG: 11509,04 – 13790,96					
Uitbetalingen (406)	Kadaster & Bijdragen (67)	44 %	56 %	294 8	375 2
	Evenementen (95)	42 %	58 %	399 0	551 0
	Levensbewijzen (18)	76 %	24 %	136 8	432
	Rekendiensten (144)	42 %	58 %	604 8	835 2
	Invorderingen (81)	42 %	58 %	340 2	469 8
	Secretariaat (1)	43, 84 %	56, 16 %	43, 84	56, 16
Totaal DG: 17556 – 22744					
Gemeenschappelijke Diensten (342)	Studie&Ontwikkeling (Kwaliteitscontrole) (10)	50 %	50 %	500	500
	Contact Center (139)	53, 24 %	46, 76 %	740 0,3 6	649 9,6 4
	Betwiste Zaken (17)	75 %	25 %	127 5	425
	CRID (85)	40 %	60 %	340 0	510 0
	Provisionele overschr.(55)	41 %	59 %	225 5	324 5

	Overschr.& Ontv. (35)	52 %	48 %	182 0	168 0
	Secretariaat (1)	48, 83 %	51, 17 %	48, 83	51, 17
Totaal DG: 16650,36 – 17449,64					
Externe Communicatie (10)		50 %	50 %	500	500
P&O (89)	Studie en conceptie (9)	50 %	50 %	450	450
	Uitvoering (80)	46, 41 %	53, 59 %	371 2,8 0	428 7,2 0
Patrimonium (118)	Gebouw.,Zuidertore n.. (22)	50 %	50 %	320 0	320 0
	Econon.–Facilities (96)	46, 41 %	53, 59 %	250 6,1 4	289 3,8 6
Studie en Ontwikkeling (18)		50 %	50 %	900	900
Begroting&Boekhou ding (53)	Studie en conceptie (7)	50 %	50 %	350	350
	Uitvoering (46)	46, 41 %	53, 59 %	213 4,8 6	246 5,1 4
ICT (171)	Studie en conceptie (10)	50 %	50 %	500	500
	Uitvoering (161)	46, 41 %	53, 59 %	747 2,0 1	862 7,9 9
(1481)		46, 41 %	53, 59 %	687 28, 19	793 71, 81

Fout! Objecten kunnen niet worden gemaakt door veldcodes te bewerken.

INHOUD

ALGEMEENHEDEN	3
1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	4
A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	4
B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	4
2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	5
RECHTSPRAAK	7
DEEL EEN	9
VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	9
1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	10
I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT	10
DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	10
II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	11
A. SWT NIET VAN TOEPASSING	11
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	11
2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	11
I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	11
A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS	11
a) Algemeenheden	12
1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN	12
2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS	12
3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS	24
B. TWEETALIG ADJUNCT	24
C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	25
D. BEHANDELING IN BINNENDIENST	26
E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	27
F. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	28
G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	31
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	33
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	33
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	34
C. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK	36
D. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	48
III. GEWESTELIJKE DIENSTEN	49
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	49
B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	50
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	50
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	52
IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD	56
o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	56
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	56
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	56
o GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE	58
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	58
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	59
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	60
V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	73
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	73
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	74
VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN	78
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	78
3. HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN	78
I. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	78
DEEL TWEE	82
BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	82
1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	84
I. KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	84
A. SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING	84
2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	84
Decreten	84

I.	PLAATSELIJKE DIENSTEN	85
A.	GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	85
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	86
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	87
D.	BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	90
3.	HOOFDSTUK DRIE: OMTRENT DE BEVOEGDHEDEN VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	91
	DEEL DRIE	93
	BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING	93
	DEEL VIER	95
	ADVIEZEN BETREFFENDE HET DUITSE TAALGEBIED	95
	V R A G E N O M A D V I E S	97
	T A A L E X A M E N S	102
	DEEL EEN	103
	OMZENDBRIEVEN	103
1.	ORGANISATIE VAN DE TAALEXAMENS IN DE TAALGRENSGEMEENTEN	104
2.	VRIJSTELLING VOOR DE SCHRIFTELIJKE PROEF VAN EEN TAALEXAMEN	109
	DEEL TWEE	111
	VERSLAGEN TAALEXAMENS	111
	DEEL DRIE	127
	ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN VRAGEN MET BETREKKING TOT TAALEXAMENS	127
A.	<i>Vraag van de d.d. secretaris van Jette</i>	128
B.	<i>Vraag van de burgemeester van Voeren</i>	129
C.	<i>Vraag van de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren aangaande zijn aanwezigheid op de taalexamens georganiseerd te Voeren</i>	132
	O M Z E N D B R I E V E N	133
A.	BRIEF GESTUURD AAN DE TAALGRENSGEMEENTEN: ORGANISATIE VAN DE TAALEXAMENS	134
B.	BRIEF GESTUURD AAN DE TAALGRENSGEMEENTEN: VRIJSTELLING VOOR DE SCHRIFTELIJKE PROEF VAN EEN TAALEXAMEN	135
	WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN: VERSPREIDING VAN PUBLICATIES EN BROCHURES	136
	I N T E R N E W E R K I N G S N O T A ' S	138
A.	NOTA AANGAANDE DE ONTVANKELIJKHEID VAN KLACHTEN (GOEDGEKEURD DOOR DE VERENIGDE AFDELINGEN VAN DE VCT OP 10 OKTOBER 2014)	139
B.	HET TAALSTELSEL VAN FORMULIEREN OP WEBSITES (GOEDGEKEURD DOOR DE VERENIGDE AFDELINGEN VAN DE VCT OP 7 NOVEMBER 2014)	143
	V R A A G O M A D V I E S V A N D E K A M E R V A N V O L K S V E R T E G E N W O O R D I G E R S	
	O V E R G E M A A K T D O O R D E M I N I S T E R V A N B I N N E N L A N D S E Z A K E N	147
	V R A A G O M A D V I E S D O O R D E A F D E L I N G W E T G E V I N G V A N D E R A A D V A N S T A T E	
	O V E R G E M A A K T D O O R D E E E R S T E M I N I S T E R	149
	B I J L A G E	151
	OPSTELLEN VAN EEN TAALKADERDOSSIER	152
	I N H O U D	171